

የካቲት ፴ ቀን

አዲስ ቅኔ ዘምሩ ።

በመረቀልን በአዲስና በሕይወት መንገድ።—እንደ ምሕረቱ መጠን ለአዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ በመታደስ አዳኝነት እንጂ፤ እኛ ለላደረግነው በጽድቅ ስለ ነበረው ሥራ አይደለም፤ ... በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በእኛ ላይ አትርፎ አፈሰሰው።—እጋው በእምነት አድናኦትኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመክ ከሥራ አይደለም።

ለእኛ አይደለም፤ አቤቱ፤ ለእኛ አይደለም፤ ነገር ግን ለስምህ ... ምስጋናን ስጥ። ለወደደን ከኃጢአታችንም በደሙ ላጠበን፤ መንግሥትም ለአምላኩና ለአባቱም አሳድሮ እንድንሆን ላደረገ፤ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብርና ኃይል ይሁን፤ አሜን።—ታርዶ ሃልና፤ በደምህም ለእግዚአብሔር ከነገድ ሁሉ ከቋንቋም ሁሉ ከወገንም ሁሉ ከሕዝብም ሁሉ ሰዎችን ዋጅተህ።—አየሁ፤ እነሆም፤ አንድ ስንኳን ሊቈጥራቸው የማይችል ... እጅግ ብዙ ሰዎች ነበሩ። ... በዙፋኑና በበጉ ፊት ቆመ፤ በታላቅም ድምፅ እየሙሁ፤—በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው ለአምላካችንና ለበጉ ማዳን ነው አሉ።

ራእይ ፲፱፡፫። ፅብ. ፲፡፳። ቲቶ. ፫፡፳፡፮። ኤፌ. ፪፡፳፡፱። መገ. ፻፲፫፡፱። ራእይ. ፩፡፭፡፮። ራእይ. ፭፡፱። ራእይ. ፯፡፱፡፲።

መጋቢት ፩ ቀን

በሱፍ አበባዎች መካከል መንጋውን ያሰማራል።

ሁለት ወይም ሦስት በሰሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው እሆናለሁ።—የሚወደኝ ቢኖር ቃሌን ይጠብቃል፤ አባቴም ይወደዋል ወደ እርሱም እንመጣለን በእርሱም ዘንድ መኖሪያ እናደርጋለን።

እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደ ጠበቅሁ በፍቅሩም እንደምኖር፤ ትእዛዜን ብትጠብቁ ዘፍቅሪ ትኖራላችሁ።

ውዴ ወደ ገነቱ ይግባ፤ መልካሙንም ፍሬ ይብላ።—እሳቱ ሙሽ ራዩ ሆይ፤ ወደ ገነቱ ገባሁ፤ ከርቢዩን ከሽቱዬ ጋር ለቀምሁ፤ እንጂ ራዩን ከማሬ ጋር በላሁ።—የመንፈስ ፍሬ ... ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትዕሥግት፤ ዋርነት፤ በጎነት፤ እምነት፤ የውሃት፤ ራስን መግዛት ነው።

ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቲ ብትሆኑ በዚህ አባቴ ይከብራል።—ፍሬ የሚያፈራውንም ሁሉ አብዝቶ እንዲያፈራ ያጠራዋል።—ለእግዚአብሔርም ክብርና ምስጋና ከኢየሱስ ክርስቶስ የሚገኝ የጽድቅ ፍሬ ሞልቶባችሁ፤ ለክርስቶስ ቀን ተዘጋጅታችሁ ... አንድነትሆኑ ... እጸልያለሁ።

መኃ. ፪፡፲፮። ማቴ. ፲፭፡፳። ዮሐ. ፲፱፡፳፫። ዮሐ. ፲፭፡፲። መኃ. ፱፡፲፮። መኃ. ፭፡፩። ገላ. ፭፡፳፪፡፳፫። ዮሐ. ፲፭፡፳። ዮሐ. ፲፭፡፪። ፊል. ፩፡፱፡፲፩።

መጋቢት ፪ ቀን

ኢየሱስ አንባውን አፈሰሰ።

የሕመም ለው ደቁንም የሚያውቅ ነው።—በድካማችን ሊራራልን የማይችል ሊቀ ከህናት የለንም።—ብዙ ልጆችን ወደክብር ሲያመጣ የመዳናቸውን ራስ በመከራ ይፈጽም ዘንድ፤ ከእርሱ የተነሣ ሁሉ በእርሱም ሁሉ ለሆነ፤ ለእርሱ ተገብቶታልና።—ምንም ልጅ ቢሆን፤ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ።

እኔም ዓመፀኛ አልነበርሁም ወደ ኋላዬም አልተመለስሁም። ጀርባዬን ለገራሬዎች ጉንጩንም ለጠጉር ነጩዎች ሰጠሁ፤ ፊቴንም ከውርደትና ከትፋት አልመለስሁም።

እንዴት ይወደው እንደነበረ እዩ።—የአብርሃምን ዘር ይዘልል እንጂ የያዘው የመላእክትን አይደለም። ስለዚህ የሕዝብን ኃጢአት ለማስተሰረይ፤ ለእግዚአብሔር ለሆነው ነገር ሁሉ የሚምርና የታመነ ሊቀ ከህናት እንዲሆን፤ በነገር ሁሉ ወንድሞቹን ሊመስል ተገባው።

ዮሐ. ፲፩፡፴፭። ኢሳ. ፶፫፡፫። ፅብ. ፱፡፲፭። ፅብ. ፪፡፲። ፅብ. ፭፡፳። ኢሳ. ፶፡፭፡፮። ዮሐ. ፲፩፡፴፮። ፅብ. ፪፡፲፮፡፲፯።

መጋቢት ፫ ቀን

በፊቱ ደስ የሚያሰኘው።

ያለ እምነት ደስ ማሰኘት አይቻልም።—በሥጋ ያሉትም እግዚአብሔርን ደስ ሊያሰኙት አይችሉም።—እግዚአብሔር በሕዝቡ ተደባዳሪ ነው።

በግፍ መከፈን የሚቀበል ሰው እግዚአብሔርን አያሰብ ኃዘንን ቢታገሥ ምስጋና ይገባዋል። ኃጢአት አድርጋችሁ ስትጉሰሙ ብትታገሙ፣ ምን ክብር አለበት? ነገር ግን መልካም አድርጋችሁ መከፈን ስትቀበሉ ብትታገሙ፣ ይህ ነገር በእግዚአብሔር ዘንድ ምስጋና ይገባዋል።—በእግዚአብሔር ፊት ዋጋው እጅግ የከበረ የዋህና ዝግተኛ መንፈስ ያለው።

ምስጋናን የሚሠዋ ያከብረኛል፤ የእግዚአብሔርን ማዳን ለእርሱ የማሳይበት መንገድ ከዚያ አለ።—የእግዚአብሔርን ስም በዝግግር አመሰግናለሁ፤ በምስጋናም ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ። ቀንድና ጥፍር ከበቀለ ከእምቦሳ ይልቅ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘዋል።

ወንድሞች ሆይ፤ ለውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና ሕያው ቅዱስም መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምናችኋለሁ።

ጳውሎስ ፫፡፳፪። ሳብ ፲፩፡፮። ሮሜ ፳፡፳። መዝ ፻፵፱፡፪። ጴጥ. ፪፡፲፱፡፳። ጴጥ. ፫፡፱። መዝ. ፵፱፡፳፫። መዝ. ፳፭፡፱። ሮሜ ፲፪፡፩።

መጋቢት ፬ ቀን

አምላኬ ሆይ፤ ነፍሴ በእኔ ውስጥ ታወከች።

በእንተ ላይ ታምናለችና በእንተ ለምትደገፍ ነፍሱ ፈጽመህ በሰላም ትጠብቃለህ። ጌታ እግዚአብሔር የዘላለም አምባ ነውና ለዘላለም በእግዚአብሔር ታመኑ።

ትካዜህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል፤ እርሱም ይደግፍሃል።—የችግረኛን ችግር አልናቀምና፤ ቸልም አላለምና፤ ፈቱንም ከእኔ አልሰው ረምና፤ ነገር ግን ወደ እርሱ በሙከራ ጊዜ ለማኝ።—ከእናንተ መከፈን የሚቀበል ማንም ቢኖር እርሱ ይጸልይ።

ልባችሁ አይታወክ አይፍራም።—ስለ ነፍሳችሁ በምትበሉትና በምትጠጡት፤ ወይም ስለ ሰውነታችሁ በምትለብሱት አትጨነቁ። ወደ ሰማይ ወፎች ተመልከቱ፤ አይዘሩም አያጭዱምም በነተራም አይከቱም፤ የሰማይ አባታችሁም ይመግባቸዋል፤ እናንተ ከእነርሱ እጅግ አትበልጡምን?—ያመንህ እንጂ ያላመንህ አትሁን።—ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ።

መዝ. ፵፩፡፮። ኢሳ. ፳፮፡፫። መዝ. ፶፬፡፩። መዝ. ፳፩፡፳፪። ያዕ. ፭፡፲፫። ዮሐ. ፲፱፡፳፮። ማቴ. ፮፡፳፭። ጴጥ. ፳፡፳፮። ማቴ. ፳፭፡፩።

መጋቢት ፭ ቀን

እኔ የነገርኋችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም ነው።

በእውነት ቃል አስቦ ወለደን።—ፊደል ይገድላልና መንፈስ ግን ሕይወትን ይሰጣል።

ክርስቶስ . . . ቤተ ክርስቲያንን . . . ወደዳት፤ . . . በውኃ መታጠብና ከቃሉ ጋር አንጽቶ እንዲቀድሳት በለ አርሰዋ ራሱን አሳለፎ ሰጠ፤ እድፈት ወይም የፊት መጨማደድ ወይም እንዲህ ያለ ነገር ሳይሆንበት . . . ለራሱ እንዲያቀርብ ፈለገ።

ጉልግላ መንገዱን በምን ያነጻል? ቃላሁን በመጠበቅ ነው። ቃላሁ ሕያው አድርጎኛል። አንተን እንዳልበድል። ቃላሁን በልቤ ሰወርሁ። ቃላሁንም አልረሳም። በቃላሁ ታምኛለሁ። ከእኔላፋት ወርትና ብር ይልቅ የእኔህ ሕግ ይሸለኛል። በእርሱ ሕያው አድርገኸኛልና ፍርድህን ለዘላለም አልረሳም። ቃላሁ ለጉርርዬ ጣፋጭ ነው፤ ከማርና ከወለላ ይልቅ ለአፈ ጣፈጠኝ። ከትእዛዝህ የተነሣ አስተዋለሁ፤ ስለዚህ የሐሰትን መንገድ ጠሳሁ።

ዮሐ. ፮፡፳፫። ያዕ. ፩፡፲፭። ጴጥ. ፫፡፮። ኢፌ. ፭፡፳፭። መዝ. ፻፲፭፡፱። ፶፡፲፩፡፲፮። ፵፱፡፳፫። ፶፫፡፲፫። ፶፱፡፩።

መጋቢት ፮ ቀን

በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጠረ።

ሰማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ፤ የሰማይም ጠፈር የእጁን ሥራ ያወራል።—በእግዚአብሔር ቃል ሰማያት ጸኑ፤ ሠራዊታቸውም ሁሉ በአፋ እስትንፋስ። እርሱ ተናግሮአልና፤ ሆኑም፤ እርሱ አዘዘ፤ ጸኑም።—እነሆ፤ እሐዛብ በገንቦ እንዳለች ጠብታ ናቸው፤ በሚዛንም እንዳለ ትንሽ ትበይ ተቈጥረዋል፤ እነሆ፤ ደሴቶችን እንደ ቀላል ነገር ያነሣል።

ዓለሞች በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተዘጋጁ፤ ስለዚህም የሚታየው ነገር ከሚታዩት እንዳልሆነ በእምነት እናስተውላለን።

የጣቶችህን ሥራ ለማቶችን በየሁ ጊዜ፤ ጨረቃንና ከዋክብትን አንተ የሠራሃቸውን፤ ታስበው ዘንድ ሰው ምንድር ነው? ትጉበሃውም ዘንድ የሰው ልጅ ምንድር ነው?

ዘፍጥ. ል፤ ል። መዝ. ፲፭፡፩። መዝ. ፴፪፡፮። እ.ሳ. ፵፡፲፭። ዕብ. ፲፩፡፲። መዝ. ፳፡፲፡፱።

መጋቢት ፯ ቀን

በመንፈስ እዘምራለሁ በአእምሮም ደግሞ እዘምራለሁ።

መንፈስ ይሙላባችሁ እንጂ በወይን ጠጅ አትስከሩ... በመዝሙርና በዝማሬ በመንፈሳዊም ቅኔ እርሰ በርሳችሁ ተነጋገሩ፤ ለጌታ በልባችሁ ተቀኙና ዘምሩ።—የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ይኑርባችሁ፤ በዋበብ ሁሉ እርሰ በርሳችሁ አስተምሩና ገሥጹ፤ በመዝሙርና በዝማሬ በመንፈሳዊም ቅኔ በጸጋው በልባችሁ ለእግዚአብሔር ዘምሩ።

አፈ የእግዚአብሔርን ምስጋና ይናገራል፤ ሥጋም ሁሉ ለዘላለም ዓለም የተቀደሰውን ስሙን ይባርክ።

እግዚአብሔርን አመስግኑ፤ መዝሙር መልካም ነውና። ለአምላካችን ምስጋና ያማረ ነው። ለእግዚአብሔር በምስጋና ዘምሩ፤ ለአምላካችንም በመስንቆ ዘምሩ።

እንደ ብዙ ውኃም ድምፅና እንደ ታላቅ ነጉድጓድ ድምፅ ያለ ከሰማይ ድምፅን ሰማሁ፤ ደርዳሪዎችም በገና እንደሚደረድሩ ያለ ድምፅ ሰማሁ።

፩ቆሮ. ፲፱፡፲፭። ኢፌ. ፩፡፲፭፡፲፱። ቆላ. ፫፡፲፮። መዝ. ፻፵፱፡፳፩። መዝ. ፻፵፮፡፩፡፯። ራእይ ፲፱፡፪።

መጋቢት ፰ ቀን

ከኃጢአት በቀር በነገር ሁሉ እንደ እኛ የተፈተነ ነው።

ሴቲቱ ዛፋ ለመብላት ያማረ እንደ ሆነ፤ (የሥጋ ምኞት) ለዓይንም እንደሚያስገመጅ፤ (የዓይን አምሮት) ለጥበብም መልካም እንደ ሆነ (በለ ገንዘብ መመካት) እየች፤ ከፍሬውም ወሰደችና በላች፤ ለባልዋም ደግሞ ለጠችው እርሱም ከእርሱም ጋር በላ።

ፈታኝ ቀርቦ—የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፤ እነዚህ ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ በል አለው። (የሥጋ ምኞት) እርሱም (ኢየሱስ) መልሱ—ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም... አለው።... ዲያብሉስ... የዓለምንም መንግሥታት ሁሉ ከብራቸውንም አሳይቶ... (የዓይን አምሮት በለ ገንዘብ መመካት) ያን ጊዜ ኢየሱስ—ሂድ፤ አንተ ሰይጣን... አለው። እርሱ ራሱ ተፈትኖ መከራን በለተቀበለ የሚፈተኑትን ሲረዳቸው ይችላልና።

በፈተና የሚጸና ሰው የተባረከ ነው።

ዕብ. ፱፡፲፭። ዘፍጥ. ፫፡፯። ስዮሐ. ፪፡፲፮። ማቴ. ፱፡፫። ጳጵ. ፲፡፲። ስዮሐ. ፪፡፲፮። ዕብ. ፪፡፲፭። ያዕ. ፩፡፲፪።

መጋቢት ፱ ቀን

ስሙ በግምባርቸው ይሆናል።

መልካም እረኛ እኔ ነኝ፤... የራሴን በጎች አውቃለሁ።—ጌታ ለእርሱ የሆኑትን ያውቃል፤ ደግሞም—የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ከዓመፅ ይራቅ የሚለው ማንተም ያለበት የተደላደለ የእግዚአብሔር መሠረት ቆሞአል።

እግዚአብሔር መልካም ነው፡ በመከራ ቀንም መሸሸጊያ ነው፡ በእርሱ የሚታመኑትንም ያውቃል፡—የአምላካችንን በሪያዎች ግምባራ ቸውን እስክናትማቸው ድረስ ምድርን ቢሆን ወይም ባሕርን ወይም ዛፎችን አትጉዱ።

በክርስቶስ እምናችሁ፡ በተስፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ ታተማችሁ፤ እርሱም የርስታችን መያዣ ነው፡—በክርስቶስም ከእናንተ ጋር የሚያጸናና የቀባን እግዚአብሔር ነው፡ ደግሞም ያታመን የመን ፈሱንም መያዣ በልባችን የሰጠን እርሱ ነው።

የአምላኬን ስምና የአምላኬን ከተማ ስም፡ ማለት ከሰማይ ከአምላኬ ዘንድ የምትወርደውን አዲሲቱን እ.የሩሳሌምን፤ አዲሱንም ስሜን በእርሱ ላይ አጽፋለሁ፡—የምትጠራበት ስም፡—እግዚአብሔር ጽድቃችን ተብሎ ነው።

ራእይ ጳጳሪ፡ ፀ። ዮሐ. ፲፡ ፲፱። ዪጢ. ፱፡ ፲፱። ናሆ. ፳፡ ፯። ራእይ ፯፡ ፲። ኤፌ. ፳፡ ፲፫፡ ፲፱። ዪቆሮ. ፳፡ ፳፩፡ ፳፪። ራእይ ፫፡ ፲፱። ኤር. ፴፫፡ ፲፮።

መጋቢት ፲ ቀን

በቃልህ እጠንክረኝ።

ለባሪያህ ተስፋ ያስደረግኸውን ቃልህን አስብ፡—ጌታ ሆይ፡ ተጨንቄአለሁና መከታ ሁነኝ።

ሰማይና ምድር ያልፋሉ ቃሴ ግን እያልፍም፡—እግዚአብሔር ስለ እናንተ ከተናገረው ከመልካም ነገር ሁሉ እንድ ነገር እንዳልቀረ በልባችሁ ሁሉ በነፍሳችሁም ሁሉ እወቁ፤ ሁሉ ደርሶላችኋል፤ ከእርሱም እንድ ነገር እልቀረም።

አትፍራ፤ ሰላም ለእንተ ይሁን፤ በርታ፤ ጽና አለኝ። በተናገረኝም ጊዜ በረታሁና፡—አበርትተኸኛልና ጌታይ ይናገር እልሁ፡—በርቱና ሥሩ፡ ይላል እግዚአብሔር፤ እኔ ከእናንተ ጋር ነኝና፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፡—በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት እይ ደለም፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር።

በጌታና በኃይሉ ችሎት የበረታችሁ ሁኑ።

መዝ. ፻፲፭፡ ፳፭። መዝ. ፻፲፭፡ ፵፱። ኢሳ. ፴፭፡ ፲፱። ሉቃ. ፳፩፡ ፴፫። ኢያሱ. ፳፫፡ ፲፱። ዳን. ፲፡ ፲፱። ሐጌ. ፪፡ ፱። ዘክ. ፬፡ ፮። ኤፌ. ፮፡ ፲።

መጋቢት ፲፩ ቀን

ናገ . . . ጸድቅ ፍጹምም ሰው ነበረ።

ጸድቅ በእምነት ይኖራል፡—ናገም ለእግዚአብሔር መሠውያውን ሠራ፤ ከንጹሕም እንስሳ ሁሉ ከንጹሐን ወፎችም ሁሉ ወሰደ፤ በመሠዊያውም ላይ መሥዋዕትን አቀረበ። እግዚአብሔር መልካም መዓዛ አሸተተ፡—ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ የታረደው በግ . . .

በእምነት ከጸድቅን በእግዚአብሔር ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምን እንያገብ።

የሕግን ሥራ በመሥራት ሥጋ የለበሰ ሁሉ በእርሱ ፊት ስለማ ይጸድቅ ነው፤ ኃጢአት በሕግ ይታወቃልና። እሁን ግን በሕግና በነቢያት የተመሰክረለት የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ ተገልጦልል፤ እርሱም፤ ለሚያምኑ ሁሉ የሆነ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የሚገኘው የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው፤ ልዩነት የለምና።

እሁን መታረቁን ባገኘንበት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በእግዚአብሔር . . . እንመክላን።

እግዚአብሔር የመረጣቸውን ማን ይከሳቸዋል? የሚያጸድቅ እግዚአብሔር ነው። የወሰናቸውን እነዚህን ደግሞ ጠራቸው፤ የጠራቸውንም እነዚህን ደግሞ አጸደቃቸው።

ዘፍ. ፯፡ ፱። ገላ. ፫፡ ፲፭። ዘፍ. ፰፡ ፳፡ ፳፩። ራዕይ ፲፫፡ ፳። ሮጪ ፭፡ ፩። ሮጪ ፫፡ ፳፡ ፳፪። ሮጪ ፭፡ ፲፩። ሮጪ ፰፡ ፴፫።

መጋቢት ፲፪ ቀን

ለዘላለምክ ምሕረቱ ለልጅ ልጅ ተቁረጠችን?

ምሕረቱ ለህላከም ነውና፡—እግዚአብሔር ታጋሽና ምሕረቱ የበዛ፡—በደልን ይቅር የሚል፡ . . . እንደ እንተ ያለ አምላክ ግን

ነው ? ምሕረትን ይወድዳልና ቀጣውን ለዘላለም አይጠብቅም። ተመልሶ ይምረናል፤ ከፋታችንንም ይጠቀምታል፤ ኃጢአታችንንም በባሕሩ ጥልቅ ይጥለዋል።—እንደ ምሕረቱ መጠን . . . አዳኝን እንጂ፣ እኛ ስላደረግነው በጽድቅ ስለ ነበረው ሥራ አይደለም።

የርኅራኄ አባት የመጽናናትም ሁሉ አምላክ የሆነ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረካል። እርሱ በመከራችን ሁሉ ያጽናናናል፤ ስለዚህም እኛ ራሳችን በእግዚአብሔር በምንጽናናበት መጽናናት በመከራ ሁሉ ያሉትን ማጽናናት እንችላለን።

የሕዝብን ኃጢአት ለማስተስረድ፣ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ የሚምርና የታመነ ሊቀ ካህናት እንዲሆን . . . እርሱ ራሱ ተፈትኖ መከራን ስለ ተቀበለ የሚፈተኑትን ሊረዳቸው ይችላልና።

መዝ. ፫፻፲፭፡፳፱። መዝ. ፻፴፭፡፳፫። ዘጉ. ፲፬፡፲፭። ሚክ. ፯፡፲፭፡፲፬። ቲቶ. ፫፡፭። ዪቆር. ፩፡፫፡፬። ዕብ. ፪፡፲፯፡፲፭።

መጋቢት ፲፫ ቀን

ምናልባት እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ይሆናል፤ እግዚአብሔርም እንደ ተናገረኝ አላድዳቸዋለሁ።

እርሱ ራሱ፡—አልለቅህም ከቶም አልተውህም ብሎአልና፤ ስለዚህ ዘድፍረት፡—ጌታ ይረዳኛልና አልፈራም፤ ሰው ምን ያደርገኛል? እንላለን።—በእግዚአብሔር ኃይል እገባለሁ፤ ለቤቱ፣ ጽድቅህን ብቻ አስባለሁ።

የጽድቅም ሥራ ሰላም፣ የጽድቅም ፍሬ ለዘላለም ጸጥታና መታመን ይሆናል።

ወገባችሁን ዘለውነት ታጥቃችሁ፤ የጽድቅንም ጥሩ ለብላችሁ . . . ቁጡ። መጋደላችን ከደምና ከሥጋ ጋር አይደለምና፤ ከአለቆችና ከሥልጣናት ጋር ከዚህም ከሔላማ ዓለም ገዢዎች ጋር በሰማያዊም ስፍራ ካለ ከከፋት መንፈሳዊያን ሠራዊት ጋር ነው እንጂ። ስለዚህ በከፋው ቀን ለመቃወም፣ ሁሉንም ፈጽማችሁ ለመቆም እንድትችሉ

የእግዚአብሔርን ዕቃጦር ሁሉ እንሁ።—እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ነው . . . በዚህ በጉልበትህ ሂድ።

ኢዮሴ. ፲፬፡፲፪። ዕብ. ፲፫፡፭፡፮። መዝ. ፳፡፲፮። ኢሳ. ፴፪፡፲፮። ኤፌ. ፮፡፲፬፡፲፪፡፲፫። መላ. ፮፡፲፪፡፲፬።

መጋቢት ፲፬ ቀን

እነርሱ ከእኛ ጋር አደር፤ . . . ብለው ግድ አሉት።

እነሆ፣ በደጅ ቆሜ አንኳለሁ፤ ማንም ድምጺን ቢሰማ ደጁንም ቢከፍትልኝ፣ ወደ እርሱ እገባለሁ ከእርሱም ጋር እራት እበላለሁ እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል።—ነፍሴ የወደደችህ አንተ ንገረኝ፤ ወደት ቃሰማራለህ? በቀትርስ ጊዜ ወደት ትመስጋለህ? ስለ ምንስ ከባልን ጀርታህ መንጎች በኋላ እቅበዘባዛለሁ?—ነፍሴ የወደደችውን አንኘህት፤ ያዝሁትም . . . አልተሁትም።

ወዴ ወደ ገነቱ ይግባ፤ መልካሙንም ፍሬ ይብላ።—ወደ ገነቱ ገባሁ።—ለያዕቆብ ዘር፤—በከንቱ ፈልጉኝ አላልሁም።

እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁል ጊዜ ከእናንተ ጋር ፆኝ።—አልለቅህም ከቶም አልተውህም።—ሁለት ወይም ሦስት በሰሜ ሰሜላለሁ፤ በሰሜ በመካከላቸው እሆናለሁ። ዓለም አያየኝም፤ እናንተ ግን ታዩኛላችሁ።

ሉቃ. ፳፬፡፳፱። ራእይ. ፫፡፳፱። መኃ. ፩፡፮። መኃ. ፫፡፱። መኃ. ፱፡፲፮። መኃ. ፭፡፩። ኢሳ. ፵፭፡፲፱። ማቴ. ፳፮፡፳፱። ዕብ. ፲፫፡፭። ማቴ. ፲፭፡፳፱። ዮሐ. ፲፱፡፲፱።

መጋቢት ፲፭ ቀን

ወደ መንግሥቱ ወደ ክብሩም ለጠራችሁ ለእግዚአብሔር . . .

መንግሥቱ ከዚህ ዓለም አይደለችም፤ መንግሥቱ ከዚህ ዓለም ብትሆን . . . ሎሌዎቹ ይዋጉልኝ ነበር፤ እሁን ግን መንግሥቱ ከዚህ አይደለችም።—ጠላቶቼም የእግሩ መረገጫ እስኪደረጉ ድረስ ወደ ፊት ይጠብቃል።

የዓለም መንግሥት ለጌታችንና ለእርሱ ለክርስቶስ ሆነች፤ ለዘላለምም እስከ ዘላለም ይነግሣል።—ለአምላካችን መንግሥትና ካህናት

ይሆኑ ዘንድ አደረገሃቸው፡ በምድርም ላይ ይነገሣሉ፡—ዘፋኖችንም አየሁ፡ በእነርሱም ላይ ስተቀመጡት ዳኝነት ተሰጣቸው... ከክርስቶስም ጋር ሺህ ዓመት ፍሩና ነገሡ፡—በዚያን ጊዜ ጽድቃን በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ይበራሉ፡—እንተ ታናሽ መንጋ፡ መንግሥትን ሊሰጣችሁ የአባታችሁ በን ፈቃድ ነውና አትፍሩ።

አባቱ እኔን እንደ ሾመኝ አኔ ደግሞ በመንግሥቱ ከማዕደሩ ትበሉና ትጠጡ ዘንድ፡ በአሥራ ሁለቱም በእስራኤል ነገድ ስትፈርዱ በዘፋኖች ትቀመጡ ዘንድ ለመንግሥት እሾማችኋለሁ።

መንግሥትህ ትምጣ።

አተሰብ፡ ጁ፡፲፪። የሐ. ፲፰፡፴፮። ዕብ. ፲፡፲፫። ራኦይ ፲፩፡፲፭። ራኦይ ሩ፡፲። ራኦይ ሸ፡፱። ማቴ. ፲፫፡፵፫። ሉቃ. ፲፪፡፴፪። ሉቃ. ሸ፪፡፴፱። ማቴ. ፯፡፲።

መጋቢት ፲፮ ቀን

አቤቱ፡ ሌሊቱን ሁሉ አድረጎ ስንደክም ምንም አልያዝንም፤ ነገር ግን በቃልህ መረቦቼን አጥላለሁ።

ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ እንግዲህ ሂዱና አሐዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው... እያስተማራችኋቸው... እንሆም፡ አኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ።

መንግሥተ ሰማያት ወደ ባሕር የተጣለች... መረብን ትመሰላለች።

ወንጌልን ብሰብክ እንኳ የምመክበት የሰኝም፤ ግድ ደርሰብኝ ነውና፤ ወንጌልንም ባለሰብክ ወዮልኝ። አንዳንዶችን አድን ዘንድ፡ ከሁሉ ጋር በሁሉ ነገር እንደ እነርሱ ሆንሁ።

ባንዝልም በጊዜው እናጭዳለንና መልካም ሥራን ለመሥራት አንታክት፡—ከአፌ የሚወጣ ቃል... የምሻውን ያደርጋል... ወደ እኔ በከንቱ አይመለስም፡—እንግዲያስ የሚያሳድግ እግዚአብሔር እንጂ የሚተክል ቢሆን ወይም የሚያጠጣ ቢሆን እንዳች አይደለም።

ሉቃ. ሩ፡፭። ማቴ. ሸ፭፡፲፰—፭። ማቴ. ፲፫፡፵፮። ፩፡፳፫. ፱፡፲፮። ሸ፡፳፱። ገላ. ፯፡፱። ኢሳ. ፶፭፡፲፩። ር፡፳፫. ፫፡፯።

መጋቢት ፲፯ ቀን

ቅዱሳንን በሚያስፈልጋቸው እርዳ።

ዳዊት፡—ስለ የናታን ቸርነት አደርግለት ዘንድ ከላክል ቤት እንድ ሰው ቀርቶአልን? አለ።

እናንተ የአባቱ ቡሩካን፡ ኦ፤ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ። ተርቤ አብልታችሁኛልና፤ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛልና፤ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና፤ ታርገጄ አልብላችሁኛልና፤ ታምሜ ጠይቃችሁኛልና፤ ታስፌ ወደ እኔ መጥታችኋልና። ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞቼ ለአንዱ እንኳ ስላደረጋችሁት ለእኔ አደረጋችሁት፡—ማንም ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ ቀዝቃዛ ጽዋ ውኃ ብቻ በደቀ መዝሙር ስም የሚያጠጣ፤ እውነት እላችኋለሁ፤ ዋጋው አይጠፋበትም።

መልካም ማድረግን ለሌሎችም ማከፈልን አትርሱ፤ እንዲህ ያለው መሥዋዕት እግዚአብሔርን ደስ ያስናዋልና፡—እግዚአብሔር፡ ቅዱሳንን ስላገልገላችሁ እስከ አሁንም ስለምታገባሉአቸው፡ ያደረጋችሁትን ሥራ ለስሙም ያላያችሁትን ፍቅር ይረሳ ዘንድ ዓመፀኛ አይደለም።

ሮሜ ፲፪፡፲፫። ሪፋሙ. ፱፡፩። ማቴ. ሸ፭፡፴፱—፴፮፡፵። ማቴ. ፲፫፡፵፫። ዕብ. ፲፫፡፲፮። ዕብ. ፯፡፲።

መጋቢት ፲፰ ቀን

እግዚአብሔር የታመነ ነው።

ሐሰትን ይናገር ዘንድ እግዚአብሔር ሰው አይደለም፤ ይጸጸትም ዘንድ የሰው ልጅ አይደለም። እርሱ ያለውን አያደርገውምን? የተናገረውንስ አይፈጽመውምን?—ጌታ... ማለ አይጸጸትም።

እግዚአብሔር፡ የተስፋውን ቃል ለሚወርሱ ፈቃዱ እንደማይሰጥ አብልጦ ሊያሳያቸው ስለ ፈቀደ፤ እግዚአብሔር ሊዋሽ በማይቻል በሁለት በማይለወጥ ነገር፡ በፈታችን ያለውን ተስፋ ለመያዝ ለሽጃን ለእኛ ብርቱ መጽናናት ይሆንልን ዘንድ፡—በመሐላ በመካከል

ገባ ። ስለዚህ . . . እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መከራን የሚቀበሉ ፣ መልካምን እያደረጉ ነፍሳቸውን ለታመነ ፈጣሪ አደራ ይሰጡ ።

ያመንሁትን አውቃለሁና ፣ የሰጡሁትንም አደራ እስከዚያ ቀን ድረስ ሊጠበቅ እንዲችል ተረድቼአለሁ።—የሚጠራችሁ የታመነ ነው ፣ እርሱም ደግሞ ያደርገዋል።—እግዚአብሔር ለሰጠው የተስፋ ቃል ሁሉ አዎን ማለት በእርሱ ነውና ፣ ስለዚህ ለእግዚአብሔር ስለ ክብሩ በእኛ የሚነገረው አሜን በእርሱ ደግሞ ነው ።

፩ቆሮ. ፲፡፲፫ ። ዘኁ. ፳፫፡፲፱ ። ዕብ. ፯ ። ፳፩ ። ዕብ. ፯ ። ፲፯፡፲፰ ። ፩ጴጥ. ፱፡፲፱ ። ዪጢሞ. ፩፡፲፪ ። ልተሱ. ፭፡፳፱ ። ዪርቆ. ፩፡፳ ።

መጋቢት ፲፱ ቀን

ወዳጆችን . . . ተኝቶአል ።

ወንድሞች ሆይ ፣ ተስፋ አንደ ሌላቸው እንደ ሌሎች ደግሞ እንዳታዘኑ ፣ እንቀላፍተው ሰላላቱ ታውቁ ዘንድ እንወዳለን ። ኢየሱስ እንደ ሞተና እንደ ተነሣ ከመንን ፣ እንዲሁም በኢየሱስ ያንቀላፉትን እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ያመጣቸዋልና ።

ሙታን የማይነሡ ከሆነ ክርስቶስ አልተነሣም ፤ ክርስቶስም ካልተነሣ እምነታችሁ ከንቱ ናት ፤ እስከ አሁን ድረስ በጋጢአታችሁ አላችሁ ። እንግዲያስ በክርስቶስ ያንቀላፉት ደግሞ ጠፍተዋል ። አሁን ግን ክርስቶስ ላንቀላፉት በከፊት ሆኖ ከሙታን ተነሥቶአል ።

እንዲሁም ሆነ ፤ ሕዝቡ ሁሉ ዮርዳኖስን ፈጽመው በተሻገሩ ጊዜ እግዚአብሔርም ኢያሱን ።—በዮርዳኖስ መካከል የካህናት እግር ከቆመ በት ስፍራ አሥራ ሁለት ደንጋዮች አንሡ ፤ . . . እነዚህም ደንጋዮች ለእስራኤል ልጆች ለዘላለም መታሰቢያ ይሆናሉ።—ይህን ኢየሱስን እግዚአብሔር አስነሣው ለዚህም ነገር እኛ ሁላችን ምስክሮች ነን ።—በእግዚአብሔር አስቀድሞ የተመረጡ ምስክሮች . . . ከሙታን ከተነሣ በኋላ ከእርሱ ጋር የሰላን የጠጣንም እኛ ነን ።

ዮሐ. ፲፩፡፲፩ ። ልተሱ. ፱፡፲፫ ። ፩ቆሮ. ፲፭፡፲፰—፲፰፡፳ ። ኢያሱ. ፱፡፩፡፫ ። ዮሐጥ. ፪፡፴፱ ። ዮሐጥ. ፲፡፵፩ ።

መጋቢት ፳ ቀን

ባሰጠግነት ለዘላለም አይኖርም ፤ ዘውድም ለትውልድ ሁሉ አይጸናምና።

በከንቱ ይታወካል እንጂ በእውነት ሰው እንደ ጥላ ይመላለሳል ፤ ያከማቻል የሚሰበሰብበትንም አያውቅም።—በላይ ያለውን አስቡ እንጂ በምድር ያለውን አይደሰም።—በልና ዝገት በሚያጠፉት ሌቦችም ቁፍ ፈው በሚሰርቁት ዘንድ ለእናንተ በምድር ላይ መዝገብ አትሰብስቡ ፤ ነገር ግን ብልም ዝገትም በሚያጠፉት ሌቦችም ቁፍፈው በማይሰርቁት ዘንድ ለእናንተ በሰማይ መዝገብ ሰብስቡ ፤ መዝገብህ ባለበት ልብህ ደግሞ በዚያ ይሆናልና።

እነዚያም የሚጠፋውን አክሊል ሊያገኙ ነው ፣ እኛ ግን የማይጠፋውን።—የማይታየውን እንጂ የሚታየውን እንመስክትም . . . —ጽድቅን የሚዘራ ግን የታመነ ዋጋ አለው።—ወደ ፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል ፤ ይህንም ጽድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያስረክባል ፤ ደግሞም መገለጡን ለሚወዱት ሁሉ እንጂ ለእኔ ብቻ አይደለም።—የማያልፈውን የከብርን አክሊል ትቀበላላችሁ ።

ምሳ. ፳፯ ። ፳፱ ። መዝ. ፴፰፡፯ ። ቆላ. ፫፡፪ ። ማቴ. ፯፡፲፱—፳፩ ። ፩ቆሮ. ፱፡፳፭ ። ዪቆሮ. ፱፡፲፰ ። ምሳ. ፲፩፡፲፰ ። ዪጢሞ. ፱፡፳ ። ፩ጴጥ. ፭፡፱ ።

መጋቢት ፳፩ ቀን

አቤቱ ፣ እስከ መቼ ፈጽመህ ትረሳኛለህ ፣ እስከ መቼስ ፈትህን ከእኔ ትሰውራለህ ?

በጎ ስጦታ ሁሉ ፍጹምም በረከት ሁሉ ከላይ ናቸው ፣ መስወጥም በእርሱ ዘንድ ከሌለ በመዘርም የተደረገ ጥላ በእርሱ ዘንድ ከሌለ ከብርሃናት አባት ይወርዳሉ።

ጽዮን ግን ።—እግዚአብሔር ትቶኛል ጌታም ረስቶኛል አለች ። በውኑ ሴት ከማሳፀንዋ ለተወለደው ልጅ እስከማትራራ ድረስ ሕፃንዋን ቋረሳ ዘንድ ትችላለችን ? አዎን ፣ እርስዋ ትረሳ ይሆናል ፤ እኔ ግን ሕልረሳሽም ።

በእኔ ዘንድ ያልተረገ ትሆናለሁ ። መተላለፍህን እንደ ደመና፣ ጋጢአትህንም እንደ ጭጋግ ደምስሼአለሁ ።

ኢየሱስም ማርታንና እንትዋን አልአዛርንም ይወድ ነበር ። እንደ ታመመም በሰማ ጊዜ ያን ጊዜ በነበረበት ሰፍራ ሁለት ቀን ዋለ—ከነናዊት ሴት...—ጌታ ሆይ፣ የጻዊት ልጅ ማረኝ... ብላ ጮኸች ። እርሱ ግን እንዳች አልመለሰላትም ።

በእሳት ምንም ቢፈተን ከሚጠፋው ወርቅ ይልቅ አብልጦ የሚ ከበር የተፈተነ እምነታችሁ ።

መዝ. 118፡8 ። ያዕ. 8፡17 ። ኢሳ. 55፡10፡11 ። ኢሳ. 55፡12፡13 ። ዮሐ. 1፡9፡10 ። ማቴ. 13፡35፡36 ። ምሳ. 13፡30 ።

መጋቢት ፳፱ ቀን

ብርሃን ከጨለማ ጋር ምን ኅብረት አለው?

ለዎች ሥራቸው ክፉ ነበርና ከብርሃን ይልቅ ጨለማን... ወደዱ።—ሁላችሁ የብርሃን ልጆች የቀንም ልጆች ናችሁና ። እኛ ከሌሊት ወይም ከጨለማ አይደለንም ።

ጨለማው ዓይኖቼን አሳውርታል—ሕግህ ለእግሬ መብራት፣ ለመንገዴ ብርሃን ነው ።

የምድር የጨለማ ሰፍራዎች በኃጥአን ቤቶች ተሞልተዋል ። ፍቅር ከእግዚአብሔር ስለ ሆነ፣ የሚወደውም ሁሉ ከእግዚአብሔር ስለ ተወለደ እግዚአብሔርንም ስለሚያውቅ፣ እርሱ በርሳችን እንዋ ደድ ። ፍቅር የሌለው እግዚአብሔርን አያውቅም፣ እግዚአብሔር ፍቅር ነውና ።

የኃጥአን መንገድ እንደ ጨለማ ነው፣ እንዴት እንደሚሰናከሉም አያውቅም ። የጻድቃን መንገድ ግን እንደ ንጋት ብርሃን ነው፣ ሙሉ ቀን እስኪሆንም ድረስ እየተጨመረ ይበራል ።

በእኔ የሚያምን ሁሉ በጨለማ እንዳይኖር እኔ ብርሃን ሆኜ ወደ ዓለም መጥቻለሁ ።

ቀድሞ ጨለማ ነበራችሁ፣ አሁን ግን በጌታ ብርሃን ናችሁ ።

ዳቀሮ. 1፡10 ። ዮሐ. 1፡9 ። ስተሱ. 6፡6 ። ስዮሐ. 8፡12 ። መዝ. 118፡8 ። መዝ. 13፡30 ። ስዮሐ. 8፡12 ። ምሳ. 13፡30 ። እሹ ። ዮሐ. 1፡9 ። ኤፌ. 5፡14 ።

መጋቢት ፳፫ ቀን

እግዚአብሔር የሰላም እምላክ ነው ።

እነሆ፣ የዕረፍት ሰው የሚሆን ልጅ ይወለድልሃል፣ በዙሪያው ካሉ ከጠላቶቹ ሁሉ አሳርፈዋለሁ፣ ስሙ ሰሎሞን ይባላልና፣ በዘመኑም ሰላምንና ጸጥታን ለእስራኤል አስጣለሁ ።

እነሆ፣ ከሰሎሞን የሚበልጥ ክዚህ አለ—ሕፃን ተወልዶልና ልና፣ ወንድ ልጅም ተሰጥቶናልና፣ አለቅነትም በሚንቃው ላይ ይሆናል፣ ስሙም ድንቅ መክር፣ ኃያል እምላክ፣ የዘላለም አባት፣ የሰላም አለቃ ተብሎ ይጠራል—ሕዝቤ በሰላም ማደሪያ በታመነም ቤት በጸጥተኛ ማረፊያ ይቀመጣል ። በረዶ ግን በዱር ላይ ይወርዳል፣ ከተማም ፈጽማ ትዋረዳለች ።

እርሱ ሰላማችን ነው—ይህም ሰላም ይሆናል፣ አሦራዊውም ወደ አገራችን በገባ ጊዜ ።

እነዚህ በጉን ይወጋሉ፣ በጉም የጌቶች ጌታና የነገሥታት ንጉሥ ስለ ሆነ እነርሱን ድል ይነሣል ።

ሰላምን አተውላችኋለሁ፣ ሰላሜን አስጣችኋለሁ ።

ዳቀሮ. 1፡10 ። ሞሼ. 2፡14 ። ስዮሐ. 8፡12 ። ማቴ. 1፡9 ። ኢሳ. 55፡10 ። ምሳ. 13፡30 ። እሹ ። ዮሐ. 1፡9 ። ኤፌ. 5፡14 ። ማቴ. 13፡35 ። ምሳ. 13፡30 ።

መጋቢት ፳፱ ቀን

የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር እምነትን ያገኛልህን?

የእርሱ ወደ ሆነው መጣ፣ የገዛ ወገኖቹም አልተቀበሉትም—መንፈስ ግን በግልጽ—በኋለኞች ዘመናት እንዳንዶች... ሃይማኖትን ይከፋሉ ።

ቃሉን ሰበክ፤ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና፤ ፈጽመህ እየታገረ ሥህና እያስተማርህ፤ ዝለፍና ገሥጽ ምክርም። ሕይወት የሚገኝበትን ትምህርት የማይታገሙበት ዘመን ይመጣልና፤ ነገር ግን ጆሮቻቸውን የሚያሳክስ ስለ ሆነ፤ እንደ ዝግ ምኞታቸው ለራሳቸው አስተማሪዎችን ያከማቻሉ። እውነትንም ከመስማት ጆሮቻቸውን ይመልሳሉ፤ ወደ ተረትም ፈቀቅ ይላሉ።

ስለዚያች ቀን ወይም ስለዚያች ሰዓት ግን የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ ልጅም ቢሆን ከእባት በቀር የሚያውቅ የለም። ጊዜው መቼ እንዲሆን አታውቁምና ተጠንቀቁ፤ ትጉ፤ ጸልዩም።—ጌታቸው በመጣ ጊዜ ሲተጉ የሚያገኙቸው እነዚያ ባሪያዎች ብፁዓን ናቸው።—የተባረከውን ተስፋችንን እርሱም የታላቁን የአምላካችንንና የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገለጥ እየጠበቅን . . . ።

ሉቃ. ፲፭፡፳። ዮሐ. ፩፡፲፩። ሹጢ. ፱፡፩። ደ. ጢ. ፱፡፱።
ማር. ፲፫፡፴፪። ሹጢ. ፲፪፡፴፮። ሉቃ. ፲፪፡፴፮። ቲቶ. ፪፡፲፫።

መጋቢት ፳፭ ቀን

እናንተ ከእሳት ውስጥ እንደ ተነጠቁ ትንታግ ሆናችሁ።

በጽዮን ያሉ ኃጢአተኞች ፈሩ፤ መንቀጥቀጥ ዝንጉዎቹን ያዘ፤ ከምትባላ እሳት ጋር መኖርን የሚችል ከእኛ ማን አለ? ለዘላለምም ከምትነድድ እሳት ጋር መኖርን የሚችል ከእኛ ማን አለ?—መታንን በሚያነሣ በእግዚአብሔር እንጂ በራሳችን እንዳንታመን፤ እኛ ራሳችን የሞትን ፍርድ በውስጣችን ለምተን ነበር። እርሱም ይህን ከሚያህልሞት እዳንን፤ ያድነንማል፤ . . . ወደ ፊት ደግሞ እንዲያድን በእርሱ ተስፋ አድርገናል።—የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነውና፤ የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የዘላለም ሕይወት ነው።

በሕያው እግዚአብሔር እጅ መውደቅ የሚያስፈራ ነው።—እንግዲህ የጌታን ፍርሃት አውቀን ሰዎችን እናስረዳለን።

በጊዜውም አለጊዜውም ጽና።—እንዳንዶችንም ከእሳት ነጥቃችሁ አድኑ።

በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር።—ሁሉ ወደ ንስሐ እንዲደርሱ እንጂ ማንም እንዳይጠፋ ወዶ ስለ እናንተ ይታገላል።

አሞጽ. ፱፡፲፩። ኢሳ. ፴፫፡፲፱። ደቀር. ፩፡፱፡፲፱። ሮሜ. ፮፡፳፫። ዕብ. ፲፡፴፩። ደቀር. ፭፡፲፩። ደቀሙ. ፱፡፪። ይሁዳ. ፳፫። ዘካ. ፪፡፮። ደኢጥ. ፫፡፱።

መጋቢት ፳፮ ቀን

በድንጋይ ላይ ከፍ ከፍ አደረግኸኝ።

በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልክ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በእንዳች አትጨነቁ። አእምሮንም ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል።

ነፍሴ በውስጤ ባለቀች ጊዜ መንገዴን እወቅሁ።—የምሄድበትን መንገድ ያውቃል፤ ከፈተነኝም በኋላ እንደ ወርቅ እወጣለሁ።—እቤቱ፤ አንተ ለትውልድ ሁሉ መጠጊያ ሆንህልን።—እንደሚመታ ዐውሎ ነፋስ በሆነ ጊዜ፤ ለድህው መጠጊያ፤ ለችግረኛው በጭንቁ ጊዜ መጠጊያ፤ ከውሽንፍር መሸሽጊያ ከመቀትም ጥላ ሆነሃል።

ከአምላካችን በቀር አምላክ ማን ነው?—ለዘላለም አይጠፋም፤ ከእጄም ማንም አይነጥቃቸውም።—እንደ ታልህ ደግፈኝ፤ ሕያውም እሆናለሁ፤ ከተስፋዬም አልፈር።—ይህም ተስፋ እንደ ነፍስ መልሕቅ አለን። እርሱም እርግጥና ጽኑ የሆነ ወደ መጋረጃውም ውስጥ የገባ ነው።

መዝ. ፳፡፪። ፊል. ፱፡፮፡፮። መዝ. ፻፵፩፡፫። ኢዮብ. ፳፫፡፲። መዝ. ፳፱፡፩። ኢሳ. ፳፭፡፱። መዝ. ፯፡፴፩። ዮሐ. ፲፡፳፰። መዝ. ፻፲፭። ፻፲፮። ዕብ. ፮፡፲፱።

መጋቢት ፳፯ ቀን

የአምነታችንን ራስና ፈጻሚውን ኢየሱስን ተመልከተን።

ያለውና የነበረው የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዛ ጌታ አምላክ።—አልፋና ምጌጋ እኔ ነኝ ይላል።—ይህን የሠራና ያደረገ፤ ትውልድ

ንም ከጥንት የጠራ ማን ነው ? እኔ እግዚአብሔር ፣ ፊተኛው በኋለኞችም ዘንድ የምኖር ፣ እኔ ነኝ ።

በእግዚአብሔር አብ ተወደው ለኢየሱስ ክርስቶስም ተጠብቀው . . . ።

የሰላም አምላክ ራሱ ሁለንተናችሁን ይቀድስ ፤ መንፈሳችሁም ነፍሳችሁም ስጋችሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ያለ ነቀፋ ፈጽመው ይጠበቁ ። የሚጠራችሁ የታመነ ነው ፤ እርሱም ደግሞ ያደርገዋል ።—በእናንተ መልካምን ሥራ የጀመረው እስከ ኢየሱስ ክርስቶስ ቀን ድረስ እንዲፈጽመው ይህን ተረድቼአለሁ ።—የማታስተውሉ ናችሁን ? በመንፈስ ጀምራችሁ አሁን በሥጋ ትፈጽማላችሁን ?—እግዚአብሔር ብድራትን ይመልሰልኛል ።

ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና ።

ዕብ. ፲፪ ፡ ፪ ። ራእይ ል፡ጌ ። ኢሳ. ፵፩ ፡ ፱ ። ይሁዳ ል፡ ልተሉ. ሩ ፡ ሩ ፡ ሩ ። ፊል. ል፡ ል፡ ፡ ገላ. ፫ ፡ ፫ ። መዝ. ፻፴፯ ፡ ፭ ። ፊል. ፪ ፡ ፲፫ ።

መጋቢት ፳፰ ቀን

ስምህን የሚያውቁ ሁሉ በአንተ ይታመናሉ ።

የሚጠራበት ስም ፡—እግዚአብሔር ጽድቃችን ተብሎ ነው ።—በእግዚአብሔር ኃይል እንባስሁ ፤ አቤቱ ፣ ጽድቅህን ብቻ አስባለሁ ።

በሙም ድንቅ መካር ።—አቤቱ ፣ የሰው መንገድ ክራሱ እንዳይደለ አውቃለሁ ፤ አካሄዱንም ለማቅናት ከሚረመድ ሰው አይደለም ።

ኃይል አምላክ ፣ የዘላለም አባት ።—ያመንሁትን አውቃለሁና ፤ የሰጠሁትንም አደራ እስከዚያ ቀን ድረስ ሊጠብቅ እንዲችል ተረድቼአለሁ ።

የሰላም አለቃ ።—እርሱ ሰላማችን ነው ።—እንግዲህ በእምነት ከጸደቅን በእግዚአብሔር ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስላምን እንያዝ ።

የእግዚአብሔር ስም የጻና ግምብ ነው ፤ ጸድቅ ወደ እርሱ ሮጦ ከፍ ከፍ ይላል ።—ስለ እርዳታ ወደ ግብጽ ለሚወርዱ . . . ወዮላቸው ፤ —እንደሚበርር ወፍ እንዲሁ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን ይጋርዳታል ፤ ይከልላታል ፤ ይታደጋታል ፤ አልፎም ያድናታል ።

መዝ. ፱ ፡ ፲ ። ኤር. ፳፫ ፡ ፯ ። መዝ. ፸ ፡ ፲፮ ። ኢሳ. ፱ ፡ ፯ ። ኤር. ፲ ፡ ፳፫ ። ኢሳ. ፱ ፡ ፯ ። ፄጢሞ. ፩ ፡ ፲፪ ። ኢሳ. ፱ ፡ ፯ ። ኤፌ. ፪ ፡ ፲፱ ። ሮሜ ፭ ፡ ፩ ። ምላ. ፲፰ ፡ ፲ ። ኢሳ. ፴፩ ፡ ፩ ። ኢሳ. ፴፩ ፡ ፭ ።

መጋቢት ፳፱ ቀን

እግዚአብሔር በደዊው አልጋ ሳለ ይረዳዋል ፤ መኝታውን ሁሉ በበሽታው ጊዜ ያንጥፋለታል ።

በጭንቃቸው ሁሉ እርሱ ተጨነቀ ፣ የፈቱንም መልአክ እጸናቸው ፤ በፍቅሩና በርኅራኄውም ተቤገዋቸው ፤ በቀድሞውም ዘመን ሁሉ አንሥቶ ተሸከማቸው ።—የምትወደው ታሞአል ።—ጸጋዬ ይበቃሃል ፤ ኃይሌ በድካም ይፈጸማል ።

እንግዲህ የክርስቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ በድካሜ ልመካ እወዳለሁ ።—ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን አችላለሁ ።

አንታክትም ፤ ነገር ግን የወጭው ሰውነታችን ቢጠፋ እንኳ የውስጡ ሰውነታችን ዕለት ዕለት ይታደሳል ።

በእርሱ ሕያዋን ነንና እንንቀሳቀሳለን እንኖርማለን ።—ለደካማ ኃይልን ይሰጣል ፤ ጉልበት ለሌለውም ብርታትን ይጨምራል ። ብላቴናች ይደክማሉ ይታክቱማል ፤ ጉበዛዝቱም ይወድቃሉ ፤ እግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠበቁ ግን ኃይላቸውን ያድሳሉ ።—መኖሪያህ የዘላለም አምላክ ነው ፤ የዘላለምም ክንዶች ከአንተ በታች ናቸው ።

መዝ. ፵ ፡ ፫ ። ኢሳ. ፳፫ ፡ ፱ ። ዮሐ. ፲፩ ፡ ፫ ። ፄቆሮ. ፲፪ ፡ ፱ ። ፊል. ፱ ፡ ፲፫ ። ፄቆሮ. ፱ ፡ ፲፯ ። ዮሐ. ፲፯ ፡ ፳፭ ። ኢሳ. ፵ ፡ ፳፱—፴፩ ። ዘጳግ. ፴፫ ፡ ፳፯ ።

መጋቢት ፴ ቀን

ፊቱን ያያሉ።

እባክህ ከብርሀን አላየኝ። ለው አይቶኝ አይድንምና ፊቱን ማየት አይቻልም አለ።—መቼም ቢሆን እግዚአብሔርን ያየው አንድ ስንኳ የለም፤ በአባቱ እቅፍ ያለ አንድ ልጁ እርሱ ተረከው።

ዓይንም ሁሉ የወጉትም ያዩታል፤ የምድርም ወገኖች ሁሉ ስለ እርሱ ዋይ ዋይ ይላሉ።—አየዋለሁ፤ አሁን ግን አይደለም፤ እመለክ ተዋለሁ፤ በቅርብ ግን አይደለም።

አኔን . . . የሚቤዠኝ ሕያው እንደ ሆነ፤ በመጨረሻም ዘመን በምድር ላይ እንዲቆም፤ ይህ ቀርቦትም ከጠፋ በኋላ፤ በዚያን ጊዜ ከሥጋዬ ተለይቼ እግዚአብሔርን እንዳይ አውቃለሁ።—እኔ ግን በጽድቅ ፊትህን አያለሁ፤ ከብርሀን ላይ እጠግባለሁ።—እርሱ እንዳለ እና የዋለንና እርሱን እንድንመስል እናውቃለን።—ጌታ . . . ከሰማይ ይወርዳልና፤ በክርስቶስም የሞቱ አስቀድመው ይነሣሉ፤ ከዚያም በኋላ እኛ ሕያዋን ሆነን የምንቀረው፤ ጌታን በአየር ለመቀበል ከእነርሱ ጋር በደመና እንነጠቃለን፤ እንዲሁም ሁልጊዜ ከጌታ ጋር እንሆናለን።

ሬእይ ሸፀ፤ ፬። ዘፀ. ፴፫፤ ፲፮፤ ፳። ዮሐ. ፩፤ ፲፮። ሬእይ ፩፤ ፯። ዘኁ. ፳፬፤ ፲፯። ኢዮብ ፲፱፤ ፳፭፤ ፳፮። መዝ. ፲፮፤ ፲፭። ፩ዮሐ. ፫፤ ፪፬። ፩ተሰ. ፱፤ ፲፮፤ ፲፯።

ሚያዝያ ፩ ቀን

እግዚአብሔር እንደ ሰጠን ሁሉ፤ የእግዚአብሔርን ቸርነትና የእግዚአብሔርን ምስጋና፤ እንደ ምሕረቱና እንደ ቸርነቱም ብዛት . . . ትልቅ በጎነት አሳስባለሁ።

ከጥፋት ጉድጓድ ከረግረግም ጭቃ አወጣኝ፤ እግርጄንም በድንጋይ ላይ አቆማቸው፤ እረማመዴንም አጸና።—በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ . . . —ለገዛ ልጁ ያልራራለት ነገር ግን ስለ ሁላችን አላልፎ የሰጠው ያው ከእርሱ ጋር ደግሞ ሁሉን ነገር እንዲያው እንዴት አይሰጠንም?—ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስ

ቶስ ስለ እኛ ሞቶአልና እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል።

ያተመን የመንፈሱንም መያዣ በልባችን የሰጠን እርሱ ነው።—እርሱም የርስታችን መያዣ ነው፤ ለእግዚአብሔር ያለውን ሁሉ እስኪዋጅ ድረስ፤ ይህም ለክብሩ ምስጋና ይሆናል።

እግዚአብሔር በምሕረቱ ባለ ጠጋ ስለ ሆነ፤ ከወደደን ከትልቅ ፍቅሩ የተነሣ በበደላችን ሙታን እንኳ በሆንን ጊዜ ከክርስቶስ ጋር ሕይወት ሰጠን፤ በጸጋ ድናችኋልና፤ . . . ከእርሱ ጋር አስነሣን በክርስቶስ ኢየሱስም በሰማያዊ ሥፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን።

ኢሊ. ፳፫፤ ፯። መዝ. ፴፱፤ ፪። ገላ. ፪፤ ፳። ዮሐ. ፳፤ ፴፪። ዮሐ. ፳፤ ፳። ፪ቆሮ. ፩፤ ፳፪። ኤፌ. ፩፤ ፲፱። ኤፌ. ፪፤ ፱።—፯።

ሚያዝያ ፪ ቀን

በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚወዱ

ሁሉ ይሰደዳሉ።

ሰውን ከአባቱ፤ ሴት ልጅንም ከእናትዋ፤ ምራትንም ከአማትዋ እለያይ ዘንድ መጥቻለሁ። ለሰውም ቤተ ሰዎቹ ጠላቶች ይሆኑበታል።—የዓለም ወዳጅ ሊሆን የሚፈቅድ ሁሉ የእግዚአብሔር ጠላት ሆኖአል።—ዓለምን ወይም በዓለም ያሉትን አትውደዱ፤ በዓለም ያለው ሁሉ እርሱም የሥጋ ምኞትና የዓይን አምሮት ስለ ገንዘብም መመከት ከዓለም ስለ ሆነ እንጂ ከአባት ስላልሆነ፤ ማንም ዓለምን ቢወድ የአባት ፍቅር በእርሱ ውስጥ የለም።

ዓለም ቢጠላችሁ ከእናንተ በፊት እኔን እንደ ጠላኝ እወቁ። ከዓለም ብትሆኑ ዓለም የራሱ የሆነውን ይወድ ነበር፤ ነገር ግን ከዓለም መረጥኋችሁ እንጂ ከዓለም ስለ አይደላችሁ ስለዚህ ዓለም ይጠላችኋል።—እኔ ቃልህን ሰጥቻቸዋለሁ፤ እኔም ከዓለም አንዳይደለሁ ከዓለም አይደሉምና ዓለም ጠላቸው።

ጴጢ. ፫፤ ፲፪። ማቴ. ፲፤ ፴፭፤ ፴፮። ያሐ. ፱፤ ፱። ፩ዮሐ. ፪፤ ፲፱፤ ፲፮። ዮሐ. ፲፭፤ ፲፮።—፳።

ሚያዝያ ፫ ቀን

አቤቱ ፡ መንገድህን አስተምረኝ ።

እስተምርሃለሁ በምትሄድበትም መንገድ እመራሃለሁ ፤ ግድያቼን በእንተ ላይ አጠናለሁ ።—እግዚአብሔር ቸር ቅንም ነው ፤ ስለዚህ ኃጢአተኞችን በመንገድ ይመራቸዋል ። ገሮችን በፍርድ ይመራል ለገሮችም መንገድን ያስተምራቸዋል ።

በሩ እኔ ነኝ ፤ በእኔ የሚገባ ቢኖር ይድናል ፤ ይገባልም ይወጣልም መስማሪያም ያገኛል ።

ኢየሱስም ፡—እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም . . . አለ ።—በመረቀልን በእዲስና በሕያው መንገድ ወደ ቅድስት በኢየሱስ ደም በመጋረጃ ማለት በሥጋው በኩል እንድንገባ ድፍረት ስላለን ፤ በእግዚአብሔርም ቤት ላይ የሆነ ታላቅ ካህን ስላለን . . . በተረዳንበት እምነት በቅን ልብ እንቅረብ።

እናውቀው ዘንድ እግዚአብሔርን እንከተል ።—የእግዚአብሔር መንገድ ሁሉ ቸርነትና እውነት ነው ቃል ኪዳንንና ምስክሩን ለሚጠብቁ ።

መዝ. ፳፮ ፡ ፲፩ ። መዝ. ፴፩ ፡ ፭ ። መዝ. ፳፱ ፡ ፭ ፤ ፱ ። ዮሐ. ፲ ፡ ፱ ። ዮሐ. ፲፱ ፡ ፮ ። ዕብ. ፲ ፡ ፲፱—፳፪ ። ሆሌ. ፮ ፡ ፫ ። መዝ. ፳፱ ፡ ፲ ።

ሚያዝያ ፬ ቀን

ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጉድሉ እንቅረብ።

ጳውሎስ የለም አንድ ስንኳ ፡ . . . ቸርነት የሚያደርግ የለም ፤ አንድ ስንኳ የለም ።—በምድር ላይ መልካምን የሚሠራ ኃጢአትንም የሚያደርግ ጳውሎስ እይነኝምና ።—ከሌትስ የተወለደ ንጹሕ ይሆን ዘንድ እንዴት ይቻላል?

እንግዲህ ወደ ዕረፍቱ ለመግባት ተስፋ ገና ቀርቶልን ከሆነ ፤ ምናልባት ከእናንተ ማንም የማይበቃ መስሎ እንዳይታይ እንፍራ ።

እኔ መተላለፌን አውቃለሁና ፤ ኃጢአቴም ሁልጊዜ በፊቱ ነውና ። እነሆ ፤ በግመግ ተፀንስሁ ፤ እናቴም በኃጢአት ወለደችኝ ።

እግዚአብሔር . . . ኃጢአትህን አርቆልሃል ፤ አትሞትም ።—ያጸደቃቸውን እነዚህን ደግሞ አከበራቸው ።—እኛም ሁላችን በመጋረጃ በማይከደን ፊት የጌታን ክብር እንደ መስተዋት እያብለጠለጠን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመስል ዘንድ ክክብር ወደ ክብር እንለወጣለን ።—ተመሥርታችሁና ተደላድላችሁ ከሰማችሁትም ከወንጌል ተስፋ ሳትናወጡ ፤ በሃይማኖት ጸንታችሁ ብትኖሩ ይሆናል ።

ወደ መንግሥቱ ወደ ክብሩም ለጠራችሁ ለእግዚአብሔር እንደ ሚገባ ትመላለሱ ዘንድ ።

ሮሜ ፫ ፡ ፳፫ ። ሮሜ ፫ ፡ ፲ ፤ ፲፪ ። መክ. ፯ ፡ ፳ ። ኢዮብ ፳፭ ፡ ፩ ። ዕብ. ፱ ፡ ፩ ። መዝ. ፱ ፡ ፫ ፤ ፳ ። ዘሳሙ. ፲፱ ፡ ፲፫ ። ሮሜ ፳ ፡ ፱ ። ዘቆ. ፫ ፡ ፲፭ ። ቀላ ፩ ፡ ፳፫ ። ልታሰ. ፪ ፡ ፲፪ ።

ሚያዝያ ፭ ቀን

በዚያ ሌሊት የለም ።

እግዚአብሔር የዘላለም ብርሃንሽ ፤ አምላክሽም ክብርሽ ይሆናል ።

ለከተማይቱም የእግዚአብሔር ክብር ስለሚያበራሳት መብራትዋም በጉ ስለ ሆነ ፤ ፀሐይ ወይም ጨረቃ እንዲያበሩላት አያስፈልጓትም ነበር ።—ጌታ አምላክም በእነርሱ ላይ ያበራላቸዋልና የመብራት ብርሃንና የፀሐይ ብርሃን እያስፈልጋቸውም ።

እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃኑ የጠራችሁን የእርሱን በጎነት እንድትነግሩ የተመረጠ ትውልድ ፤ የንጉሥ ካህናት ፤ ቅዱስ ሕዝብ ፤ ለርስቱ የተለየ ወገን ናችሁ ።—በቅዱሳን ርስት በብርሃን እንድንከፈል ያበቃንን አብን እያመሰገናችሁ . . . እርሱ ከጨለማ ሥልጣን አዳነን . . . ወደ ፍቅሩ ልጅ መንግሥት አፈለሰን ።—ቅድሞ ጨለማ ነበራችሁ ፤ እሁን ግን በጌታ ብርሃን ናችሁ ። እንደ ብርሃን አጆች ተመላለሱ ።

እኛ ከሌሊት ወይም ከጨለማ እይደለንም ።

የጸድቃን መንገድ ግን እንደ ንጋት ብርሃን ነው፡ ሙሉ ቀን እስኪሆንም ድረስ እየተጨመረ ይበራል።

ራእይ ጽፎ፡ ጽፎ፡ አ.ሳ. ፳፡ ፲፱። ራእይ ጽፎ፡ ጽፎ፡ ራእይ ጽፎ፡ ፳። ፊደላት ፊደላት፡ ፊደላት ፊደላት፡ ፲፫። ሌሊት ፊደላት፡ ፩ተሰ. ፭፡ ፳። ምሳ. ፱፡ ፲፭።

ሚያዝያ ፮ ቀን

የማዳንሀን ደስታ ስጠኝ።

መንገዱን አይቻለሁ እፈውሰውማለሁ፡ አመራውማለሁ፡ ለእርሱና ስለ አርሱም ለሚያለቅሱ መጽናናትን አመልሳለሁ።

ኑና እንደቀበለ ይላል እግዚአብሔር፤ ኃጢአታችሁ እንደ አለላ ብትሆን እንደ አመዳይ ትነጸለች፤ እንደ ደምም ብትቀላ እንደ ባዘቶ ትጠራለች።—ከዳተኞች ልጆች ሆይ፤ ተመለሱ፤ ከዳተኝነታችሁንም አፈውሳለሁ። እነሆ፡ እንተ አምላካችን እግዚአብሔር ነህና ወደ እንተ እንመጣለን።—እግዚአብሔር አምላክ የሚናገረውን አስማለሁ፤ ሰላምን ለሕዝቡና ለቅዱሳኑ ልባቸውንም ወደ አርሱ ለሚመልሱ ይናገራልና።

ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኪ፤ ምሥጋናውንም ሁሉ አትር። ኃጢአትሽን ሁሉ ይቅር የሚል፤ ደዌሽንም ሁሉ የሚፈውስ።—ነፍሴን መለሳት።—አቤቱ፤ ተቈጥተኸኛልና፤ ቀጣዛንም ከእኔ መልሳልና፤ አጽናንተኸኛልምና አመለግንሃለሁ።

አርዳኝ እድናለሁ።

መተላለፍህን፤—ስለ እኔ ስለ የምደመስስ እኔ ነኝ፤ ኃጢአትህንም አሳስብም።

መዝ. ፱፡ ፲፪። አ.ሳ. ፱፡ ፲፭። አ.ሳ. ፩፡ ፲፭። አር. ፫፡ ፳፪። መዝ. ፱፡ ፳። መዝ. ፱፡ ፪፡ ፫። መዝ. ፳፪፡ ፫። አ.ሳ. ፲፪፡ ፩። መዝ. ፱፡ ፲፭። አ.ሳ. ፱፡ ፳፭።

ሚያዝያ ፮ ቀን

በራስህ ታላቅን ነገር ትፈልጋለህ??... አትፈልገው።

ቀንበራን በላያችሁ ተሸክሙ ከእኔም ተማና፡ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ።—በክርስቶስ ኢየሱስ

የነበረ ይዞ አሳብ በእናንተ ዘንድ ደግሞ ይሁን። እርሱ በእግዚአብሔር መልክ ሲኖር ሳለ ከእግዚአብሔር ጋር መተካከልን መቀማት እንደሚገባ ነገር አልቁጠረውም፤ ነገር ግን የባሪያን መልክ ይዞ በሰውም ምሳሌ ሆኖ ራሱን ባዶ አደረገ፤ በምስሉም እንደ ሰው ተገኝቶ ራሱን አዋረደ፤ ለሞትም ይኸውም የመስቀል ሞት አንኳ የታዘዘ ሆነ።

መስቀሉንም የማይዝ በኋላዬም የማይከተሉኝ ሰእኔ ሲሆን አይገባውም።—ክርስቶስ... ፍለጋውን እንድትከተሉ ምሳሌ ትቶላችሁ ስለ እናንተ መከራን ተቀብሎአልና።

እግዚአብሔርን መምሰል እጅግ ማትረፈያ ነው፤ ወደ ዓለም ምንም እንኳ አላመጣንምና፤ አንዳችንም ልንወስድ አይቻለንም፤ ምግብና ልብስ ከኖረን ግን፤ እርሱ ይበቃናል። የምናርበት ኑሮ ይበቃናል ማለትን ተምራለሁ።

አር. ፱፡ ፳። ማቴ. ፲፩፡ ፳፱። ፊል. ፪፡ ፭፡ ፳። ማቴ. ፲፡ ፴፭። ፊደላት. ፪፡ ፳፩። ፊደላት. ፳፡ ፳፡ ፳። ፊል. ፱፡ ፲፩።

ሚያዝያ ፳ ቀን

ይጠራኛል እመልስለትማለሁ፤ በመከራውም ጊዜ ከእርሱ ጋር እሆናለሁ፤ አድነዋለሁ።

ያቤጽም፤—እባክህ፤ መባረክን ባርክኝ፤ አገራንም አስፋው፤ እጅህም ከእኔ ጋር ትሁን፤ እንዳያሳዝነኝም ከከፋት ጠብቀኝ ብሎ የእስራኤልን አምላክ ጠራ፤ እግዚአብሔርም የለመነውን ሰጠው።—ምን እንድሰጥህ ለምነኝ... ሰሎሞንም እግዚአብሔርን አለው፤—አሁን በዚህ ሕዝብ ፊት አወጣና አገባ ዘንድ ጥበብና እውቀትን ሰጠኝ።—እግዚአብሔርም ለሰሎሞን እጅግ ብዙ ጥበብና ማስተዋል በባሕርም ላር አንዳል አሸዋ የልብ ሰፋት ሰጠው።

አሳም፤—አቤቱ፤ በብዙ ሆነ በጥቂቱ ማዳን እይሳንህም፤ አቤቱ አምላካችን ሆይ፤ በአንተ ታምነናልና... ሰውም እያሸንፋህ ብሎ ወደ አምላኩ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ። እግዚአብሔርም በእሳ... እንቅጥቶደውያንን መታ።

ሥጋ ሁሉ ጸሎትን ወደምትሰማ ወደ አንተ ይመጣል።

መዝ. ፯፡፲፭ = ፩ዜና. ፬፡፲ = ፪ዜና. ፩፡፯፡፳፡፲ = ፩ነገ. ፬፡
፳፱ = ፪ዜና. ፲፬፡፲፩፡፲፪ = መዝ. ፳፬፡፪ =

ሚያዝያ ፱ ቀን

ሰባኝ፡ከአንተም በኋላ እንደጣለን =

በዘላለም ፍቅር ወድጄሸለሁ፤ ስለዚህ በቸርነት ሰብሁሽ = በሰው
ገመድ በፍቅርም እስራት ላብኋቸው = እኔም ከምድር ከፍ ከፍ ያልሁ
እንደ ሆነ ሁሉን ወደ እኔ እስባለሁ = እነሆ የእግዚአብሔር በግ =
ሙሴም በምድረ በዳ እባብን እንደ ሰቀለ እንዲሁ በእርሱ የሚያምን
ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ የሰው ልጅ ይሰ
ቀል ዘንድ ይገባዋል =

በሰማይ ያለኝ ምንድር ነው? በምድርስ ውስጥ ከአንተ ዘንድ
ምን እሻለሁ? = እርሱ እስቀድሞ ወደኛልና እኛ እንወደዋለን =

ውዴ እንዲህ ብሎ ተናገረኝ፡-ወዳጄ ሆይ፤ ተነሺ፤ ውበቲ
ሆይ፤ ነዬ፤ እነሆ፤ ከረምት አለፈ፤ ዝናቡም አልፎ ሄደ፤ እበባች
በምድር ላይ ተገለጡ፤ የዜማም ጊዜ ደረሰ፤ የቀርዶውም ቃል በም
ድራችን ተሰማ፤ በሰሱ ጉመራ፤ ወይኖችም አበቡ መፃዛቸውንም
ሰጡ፤ ወዳጄ ሆይ፤ ተነሺ፤ ውበቲ ሆይ፤ ነዬ፤

መታ. ፩፡፱ = ኤር. ፴፩፡፫ = ሆሌ. ፲፩፡፱ = ዮሐ. ፲፪፡፴፪ =
ዮሐ. ፩፡፴፮ = ዮሐ. ፫፡፲፱፡፲፭ = መዝ. ፳፪፡፳፭ = ፩ዮሐ. ፱፡፲፱ =
መታ. ፪፡፲-፲፫ =

ሚያዝያ ፲ ቀን

የዘላለም መጽናናት =

ነገር ግን በሕፃንነትሽ ወራት ከአንቺ ጋር ያደረግሁትን ቃል ኪዳ
ኔን እስባለሁ የዘላለምንም ቃል ኪዳን እጽናልሻለሁ =

አንድ ጊዜ በማቅረብ የሚቀድሱትን የዘላለምም ፍጹማን እድ
ርጎአቸዋልና = ስለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና
ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያ

ድናቸው ይችላል = ያመንሁትን አውቃለሁና፤ የሰጠሁትንም አደራ
እስከዚያ ቀን ድረስ ሊጠብቅ እንዲችል ተረድቼአለሁ =

እግዚአብሔር በጸጋው ስጦታና በመጥራቱ አይጸጽትምና = ከክ
ርስቀስ ፍቅር ግን ይለየናል? = በዙፋኑ መካከል ያለው በጉ እረኛቸው
ይሆናልና፤ ወደ ሕይወትም ውኃ ምንጭ ይመራቸዋልና፤ እግዚአብ
ሔርም እንባዎችን ሁሉ ከፃይኖቸው ያብላል = እንዲሁም ሁልጊዜ
ከኔታ ጋር እንሆናለን = ስለዚህ እርስ በርሳችሁ በዚህ ቃል ተጽናኑ =

በዚህ ዕረፍት የላችሁምና = በዚህ የምትኖር ከተማ የለችን
ምና፤ ነገር ግን ትመጣ ዘንድ ያላትን እንፈልጋለን =

፪ተሰ. ፪፡፲፮ = ሕዝ. ፲፮፡፳ = ዕብ. ፲፡፲፱ = ዕብ. ፯፡፳፭ =
፪ ጢዋ. ፩፡፲፪ = ሮሜ ፲፩፡፳፱ = ሮሜ ፳፡፴፭ = ራእይ ፯፡፲፯ =
፩ተሰ. ፱፡፲፯፡፲፰ = ሚክ. ፪፡፲ = ዕብ. ፲፫፡፲፱ =

ሚያዝያ ፲፩ ቀን

ከእንግዲህ ወዲህም በስሙ አልናገርም ብል፤ በአጥንቶቹ ውስጥ እንደ
ገባ እንደሚነድድ አላት ያለ በልቤ ሆነብኝ፤ ደክምሁ፤ መሸከምም
አልቻልሁም =

ግድ ደርሶብኝ ነውና፤ ወንጌልንም ባልሰብክ ወዋልኝ = እንግዲ
ህ ደመወዜ ምንድር ነው? ወንጌልን እየሰበክሁ በወንጌል ካለኝ መብት
በሙሉ እንዳልጠቀም ወንጌልን ያለ ዋጋ ብናገር ነው = ጠርተውም
በእየሱስ ስም ፈጽመው እንዳይናገሩና እንዳያስተምሩ አዘዙለቸው =
ጴጥሮስና ዮሐንስ ግን መልሰው፡- ... እኛስ ያየነውንና የሰማነውን
ከመናገር ዝም ግለት እንችልም አሉለቸው = የክርስቶስ ፍቅር ግድ
ያለናል =

ፈራሁም ሂጀም መከሊትህን በምድር ቀበርሁት ... አንተ ክፉና
ሃኬተኛ ባሪያ ... ገንዘቤን ለለዋጮች አደራ ልትሰጠው በተገባህ
ነበር፤ እኔም መጥቼ ያለኝን ክትርፋ ጋር አወሰደው ነበር =

ወደ ... ቤተ ሰዎችህ ዘንድ ሄደህ ጌታ እንዴት ያለ ታላቅ
ነገር እንዳደረገላህ ... አውራላቸው =

ኤር. ፳፡፪ = ፩ቀር. ፪፡፲፮፡፲፰ = ዮሐዋ. ፱፡፲፰-፳ = ፪ቀር.
፭፡፲፱ = ማቴ. ፳፭፡፳፭-፳፮ = ማር. ፭፡፲፱ =

ሚያዝያ ፲፪ ቀን

ጌታ ሆይ ፡ ማን ነህ ? ... እኔ ኢየሱስ ነኝ ።

እኔ ነኝ ፤ አትፍሩ ፡— በውኃ ውስጥ ባስፍህ ጊዜ ከአንተ ጋር እሆናለሁ ፤ በወንዞችም ውስጥ ባስፍህ ጊዜ እያስጥሙህም ፤ በእሳትም ውስጥ በሄድህ ጊዜ አትቃጠልም ፤ ነበልባሉም አይፈጅህም ። እኔ ... አምላክህ እግዚአብሔር መድኃኒትህ ነኝ ።

በሞት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ እንተ ከእኔ ጋር ነህና ከፋን አልፈራም ፤ በትርህና ምርኩዝህ እነርሱ ያጸናኑኛል ፡— አማኑኤል ... እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የሚል ነው ።

እርሱ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና ስሙን ኢየሱስ ትለዋለህ ፡— ማንም ኃጢአትን ቢያደርግ ከላብ ዘንድ ጠበቃ አለን እርሱም ጸድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ።— የሚኩንንስ ማን ነው ? የሞተው ፡ ይልቁንም ከሙታን የተነሣው ፡ በእግዚአብሔር ቀኝ ያለው ፡ ደግሞ ስለ እኛ የሚማልደው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው ። ከክርስቶስ ፍቅር ማን ይሰየናል ? መክራ ፡ ወይስ ጭንቀት ፡ ወይስ ሰደት ፡ ወይስ ራብ ፡ ወይስ ራቂትነት ፡ ወይስ ፍርሃት ፡ ወይስ ሰይፍ ነውን ?

የሐዋ. ሸ፭ ፡ ፲፩ ። ማቴ. ፲፱ ፡ ሸ፭ ። ኢሳ. ፵፫ ፡ ፪ ፡ ፫ ። መዝ. ሸ፭ ፡ ፬ ። ማቴ. ፩ ፡ ፳፫ ። ማቴ. ፩ ፡ ፳፩ ። ሸ፫ ፡ ፩ ። ሮሜ ፳ ፡ ፱፬ ፡ ፱፭ ።

ሚያዝያ ፲፫ ቀን

እኛክ አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረግ ።

ሁለት ሰዎች ሳይሰማሙ በአንድነት ይሄዳሉን ? በእርሱም በኩል በመስቀሉ ደም ሰላም እድርጎ ... እናንተንም ነውርና ነቀፋ የሌላችሁና ቅዱሳን እድርጎ በእርሱ ፊት ያቀርባችሁ ዘንድ ፡ በፊት የተለያችሁትን ክፉ ሥራችሁንም በማድረግ በአላባችሁ ጠላቶች የነበራችሁትን አሁን ዘሥጋው ሰውነት በሞቱ በኩል አስታረቃችሁ ።— እናንተ በፊት ርቃችሁ የነበራችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ ሆናችሁ በክርስቶስ ደም ቀርባችኋል ።

ጠላቶች ሳለን ከእግዚአብሔር ጋር በልጁ ሞት ከታረቅን ፤ ይልቁንም ከታረቅን በኋላ በሕይወቱ እንድናለን ፤ ይህም ብቻ አይደለም ... በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በእግዚአብሔር ደግሞ እንመካለን ።

ኅብረታችንም ከአባት ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው ። የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ የእግዚአብሔርም ፍቅር የመንፈስ ቅዱስም ኅብረት ከሁላችሁ ጋር ይሁን ። አሜን ።
ዘፍጥ. ፭ ፡ ፳፪ ። አሞጽ. ፲ ፡ ፫ ። ቆላ. ፩ ፡ ፳—፳፪ ። ኤፌ. ፪ ፡ ፲፫ ። ሮሜ ፭ ፡ ፲ ፡ ፲፩ ። ሸ፫. ፩ ፡ ፫ ። ፪፻፫. ፲፫ ፡ ፲፬ ።

ሚያዝያ ፲፬ ቀን

ምሕረትህ በእኔ ላይ ታላቅ ናትና ፤ ነፍሴንም ከታችኛይቱ ሲለል አድነኝታልና ።

ነፍሴንም ሥጋንም በገሃነም ሊያጠፋ የሚቻለውን ፍሩ ። ተቤኹኛየለሁና አትፍሩ ፤ በሰላምም ጠርቼየለሁ ፤ እንተ የእኔ ነህ ። እኔ ፡ እኔ እግዚአብሔር ነኝ ፤ ከእኔ ሌላም የሚያድን የለም ። መተላለፍህን ፡— ስለ እኔ ስል የምደመስስ እኔ ነኝ ፤ ኃጢአትህንም አላብጣም ።— በኃይላቸው የሚታመኑ ፤ በበለጠግነታቸውም ብዛት የሚመኩ ፤ ወንድም ወንድሙን አያድንም ፤ ሰውም አያድንም ፤ ቤዛውን ስእግዚአብሔር አይሰጥም ፤ ... የነፍሳቸውን ሰውጥ ከብሮአልና ።— ቤዛ አግኝቻለሁ ።— እግዚአብሔር በምሕረቱ በለ ጠጋ ስለ ሆነ ፤ ከወደደን ከትልቅ ፍቅሩ የተነሣ በበደላችን ሙታን እንኳ በሆንን ጊዜ ከክርስቶስ ጋር ሕይወት ሰጠን ።

መጻንም በሌላ በማንም የለም ፤ እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ በታች ሌላ የለምና ።

መዝ. ፳፭ ፡ ፲፫ ። ማቴ. ፲ ፡ ፳፭ ። ኢሳ. ፵፫ ፡ ፩ ፡ ፲፩ ፡ ፳፭ ። መዝ. ፵፭ ፡ ፳—፳፭ ። ኢዮብ ፴፫ ፡ ፳፬ ። ኤፌ. ፪ ፡ ፬ ፡ ፭ ። የሐዋ. ፱ ፡ ፲፪ ።

ሚያዝያ ፲፭ ቀን

እኛ ሁላችን እንደ በጎች ተቀበዝባለን ጠፋን ።

ኃጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን እናስታለን ፤ እውነትም በእኛ ውስጥ የለም ።— ጸድቅ የለም እንድ ስንኳ ፤ አስተዋይም የለም ፤ እግ

ዚህ-ብሔርንም የሚፈልግ የለም፤ ሁሉ ተሳስተዋል፤ በአንድነትም የማይጠቅሙ ሆነዋል።

እንደ በጎች ትቅበዘበዙ ነበርና፤ አሁን ግን ወደ ነፍሳችሁ እረኛና ጠባቂ ተመልሳችኋል።—እንደ ጠፋ በግ ተቅበዘበዝሁ፤ ትክክላችሁን አልረሳሁምና ባሪያህን ፈልገው።

ነፍሴን መለሳት፤ ስለ ስሙም በጽድቅ መንገድ መራኝ።

በጎቼ ድምጺን ይሰማሉ እኔም አውቃቸዋለሁ ይከተሉኝግል፤ እኔም የዘላለም ሕይወትን አስጣቸዋለሁ፤ ለዘላለምም አይጠፋም፤ ከእጅግ ማንም አይነጥቃቸውም።

መቶ በግ ያለው ከእነርሱም አንዱ ቢጠፋ፤ ዘጠና ዘጠኙን በበረሃ ትቶ የጠፋውን እስኪያገኘው ድረስ ሊፈልገው የማይገደድ ከእናንተ ማን ነው?

ኢሳ. ፶፫፡፮። ጳውሎ. ፩፡፳። ሮሜ ፫፡፲—፲፪። ጳውሎ. ፪፡፳። መዝ. ፻፲፰፡፻፸፮። መዝ. ፳፪፡፫። ዮሐ. ፲፡፳፮፤ ፳፭። ሉቃ. ፲፭፡፪።

ሚያዝያ ፲፯ ቀን

የሁሉ ዓይን እንተን ተስፋ ያደርጋል።

እርሱም ሕይወትንና እስተንፋሱን ሁሉንም ለሁሉ ይሰጣል።—እግዚአብሔር ለሚታገሙት ቸር ነው። ምሕረቱም በሥራው ሁሉ ላይ ነው።—ወደ ሰማይ ወፎች ተመልከቱ፤ ለይዘሩም እያጭዱምም በጎተራም አይከቱም፤ የሰማይ አባታችሁም ይመግባቸዋል።

አንዱ ጌታ የሁሉ ጌታ ነውና፤ ለሚጠፋትም ሁሉ ባለጠጋ ነው።

ዓይኖቼን ወደ ተራሮች አነሣሁ፤ ረዳቲ ከወደቅ ይምጣ—እነሆ፤ የባሪያዎች ዓይኖች ወደ ጌታቸው እጅ እንደሆኑ፤ የባሪያይቱም ዓይን ወደ አመቤትዋ እጅ እንደሆነ፤ እንዲሁ እስኪሞረን ድረስ ዓይኖችን ወደ አምላካችን ወደ እግዚአብሔር ነው።

እግዚአብሔር የፍርድ አምላክ ነውና... እርሱን በመተማመን የሚጠበቁ ሁሉ ብዑዓን ናቸው።—በዚያም ቀን—እነሆ፤ አምላካችን

ይዞ ነው፤ ተስፋ እድርገንዋል፤ ያደነንግል፤ እግዚአብሔር ይህ ነው፤ ጠብቀንዋል፤ በማዳኑ ደስ ይለናል ሐሣቡም እናደርጋለን ይባላል። የማናየውን ግን ተስፋ ብናደርገው በትዕግሥት እንጠባበቃለን።

መዝ. ፻፵፬፡፲፭። ዮሐ. ፲፯፡፳፭። መዝ. ፻፵፬፡፱። ማቴ. ፮፡፳፮። ሮሜ ፲፡፲፪። መዝ. ፻፳፡፩። መዝ. ፻፳፪፡፪። ኢሳ. ፴፡፲፭። ኢሳ. ፳፭፡፱። ሮሜ ፰፡፳፭።

ሚያዝያ ፲፯ ቀን

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ... ሀብታም ሲሆን፤ እናንተ በእርሱ ድህነት ባለጠጉት ትሆኑ ዘንድ ስለ እናንተ ድህ ሆን።

እግዚአብሔር ሙላቱ ሁሉ በእርሱ እንዲኖር... ፈቅዶአል።—እርሱም የከብሩ መንጸባረቅና የባሕርዩ ምላሴ ሆኖ፤ ሁሉን በሥልጣኑ ቃል እየደገፈ፤ ኃጢአታችንን በራሱ ካነጻ በኋላ በሰማያት በግርማው ቀኝ ተቀመጠ፤ ከመላእክት ይልቅ እጅግ የሚበልጥ ስምን በወረሰ መጠን እንዲሁ ከእነርሱ አብዝቶ ይበልጣል።—እርሱ በእግዚአብሔር መልክ ሲኖር ሳለ ከእግዚአብሔር ጋር መተካከልን መቀማት እንደሚገባ ነገር አልቈጠረውም፤ ነገር ግን የባሪያን መልክ ይዞ... ራሱን ባይ እደረገ።

ለቀበሮዎች ጉድጓድ ለሰማይም ወፎች መስፈሪያ አላቸው፤ ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም።

ነገር ሁሉ የእናንተ ነውና፤ እውሎስ ቢሆን አጽሎስም ቢሆን ኬፋም ቢሆን ዓለምም ቢሆን ሕይወትም ቢሆን ሞትም ቢሆን ያለውም ቢሆን የሚመጣውም ቢሆን፤ ሁሉ የእናንተ ነው፤ እናንተም የክርስቶስ ናችሁ። ክርስቶስም የእግዚአብሔር ነው።

ደቆሮ ፳፡፱። ቆላ. ፩፡፲፱። ዕብ. ፩፡፫፡፱። ፊል. ፪፡፮፤ ፮፡፮። ማቴ. ፳፡፳። ጳውሎ. ፫፡፳፩፤ ፳፭።

ሚያዝያ ፲፰ ቀን

ይህች እንደ ማለዳ ብርሃን የምትገቡበት፤ እንደ ጨረቃ የተዋበች እንደ በሐይም የጠራች፤ ዓላማ ይዞ እንደ ተሰለፈ ሠራዊት የምታስፈራ

ማን ናት?

በገዛ ደሙ የዋጁት የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ።
ክርስቶስ ደግሞ ቤተ ክርስቲያንን . . . ወደዳት . . . በውኃ
መታጠብና ዘቃሉ ጋር እንጽቶ እንዲቀድሳት ስለ እርሱም ራሱን እሳ
ልፎ ስጠ፤ እድፈት ወይም የፊት መጨማደድ ወይም እንዲህ ያለ
ነገር ሳይሆንባት ቅድስትና ያለ ነውር ትሆን ዘንድ ።

ታላቅ ምልክትም በሰማይ ታየ፤ ፀሐይን ተጉናጽፋ . . . እን
ዲት ሴት ነበረች።—የባጉ ሠርግ ስለ ደረሰ “ሚስቱም ራስዋን ስላዘጋ
ጀች ደስ ይበሰን . . . ያጌጠና የተጣፈ ቀዱን የተልባ እግር ልብስ
እንድትገናጽፍ ተስጥቶአታል።” ቀዱን የተልባ እግር የቀዱሳን ጽድቅ
ሥራ ነውና።—እርሱም፤ ለሚያምኑ ሁሉ የሆነ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ
በማመን የሚገኘው የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው።

የሰጠኸኝን ክብር እኔ ሰጥቻለሁ።

መኃ. ጁ፤፲ = የሐዋ. ጽ፡ጸ። ኤፌ. ሄ፡ጸ። ጸ።—ጸ። ራእይ
፲፪፡፩ = ራእይ ፲፪፡፮። ሮሜ. ፫፡ጸ። ዮሐ. ፲፯፡፳፪።

ሚያዝያ ፲፱ ቀን

አዲስ ሰም።

ደቀ መዛሙርት መጀመሪያ በአንጾኪያ ክርስቲያን ተባሉ።—የጌ
ታን ስም የሚጠራ ሁሉ ከዓመፅ ይራቅ።—የክርስቶስ ኢየሱስም የሆኑቱ
ሥጋን ከክፉ መሸቱና ከምኞቱ ጋር ሰቀሉ።—በዋጋ ተገዝታችኋልና
ሰራሳችሁ አይደላችሁም፤ ስለዚህ በሥጋችሁ እግዚአብሔርን አከብሩ።

ዓለም ለእኔ የተሰቀበበት እኔም ለዓለም የተሰቀለሁበት ከጌታችን
ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላ ትምክህት ከእኔ ይራቅ። በክ
ርስቶስ ኢየሱስ አዲስ ፍጥረት መሆን ይጠቅማል እንጂ መገረዝ ቢሆን
ወይም አለመገረዝ አይጠቅምምና።

እንደ ተወደዱ ልጆች እግዚአብሔርን የምትከተሉ ሁኑ፤ ክርስ
ቶስም ደግሞ እንደ ወደዳችሁ በእግዚአብሔርም የመዓዛ ሽታ የሚሆ
ንን መባንና መሥዋዕትን አድርጎ ስለ እናንተ ራሱን አሳልፎ እንደ
ሰጠ በፍቅር ተመላለሱ። ለቅዱሳን እንደሚገባ ግን ገዛውትና ርካብት
ሁሉ ወይም መመኘት በእናንተ ዘንድ ከቶ አይሰማ። አሁን . . .
በጌታ ብርሃን ናችሁ፤ . . . እንደ ብርሃን ልጆች ተመላለሱ።

ፊላይ. ፪፡፲፮ = የሐዋ. ፲፩፡ጽ። ዩ. ፪፡፲፱ = ገላ. ፭፡
፳፱ = ሸቀር. ፯፡፳ = ገላ. ፯፡፲፱፡፲፭ = ኤፌ. ሄ፡፩-፫፡፳።

ሚያዝያ ፳ ቀን

እኔ ግን ሁልጊዜ ተስፋ አደርጋለሁ፤ በምስጋናህም ሁሉ ላይ

አጨምራለሁ።

አሁን እንዳገኘሁ ወይም አሁን ፍጹም እንደ ሆንሁ አይደለም።—
የክርስቶስን ነገር . . . መጀመሪያ የሚናገረውን ቃል ትተን ወደ ፍጹሜ
እንሂድ፤ መሠረትን ደግመን እንመሥርት፤ እርሱም ከሞተ ሥራ ንስ
ሐና በእግዚአብሔር አምነት . . . ትምህርት ነው።—የጸድቃን መንገድ
ግን እንደ ንጋት ብርሃን ነው፤ ሙሉ ቀን እስኪሆንም ድረስ እየተ
ጨመረ ይበራል።

እግዚአብሔር የልመናዬን ድምፅ ስምቶአልና ወደድሁት። ጆሮ
ውን ወደ እኔ አዘንብሉአልና በዘመኔ ሁሉ እጠራዋለሁ።—እግዚአብ
ሔርን ሁልጊዜ እባርከዋለሁ፤ ምስጋናውም ዘወትር በእኔ ነው።

እቤቱ፤ በጽዮን ለአንተ ምስጋና ይገባል።—ቅዱስ፤ ቅዱስ፤
ቅዱስ፤ . . . ሁሉንም የሚገዛ ጌታ አምላክ እያሉ ቀንና ሌሊት እያ
ርፉም።—ምስጋናን የሚሠዋ ያከብረኛል።—ሁልጊዜ ደስ ይበላችሁ፤
ሳታደርጡ ጸልዩ፤ በሁሉ አመስግኑ፤ ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክ
ርስቶስ ኢየሱስ ወደ እናንተ ነውና።—ሁልጊዜ በጌታ ደስ ይበላችሁ፤
ደግሜ እሳስሁ፤ ደስ ይበላችሁ።

መዝ. ፭፡፲፱ = ፊል. ፫፡፲፪ = ዕብ. ፯፡፩ = ምሳ. ፱፡፲፭ = መዝ.
፪፲፱፡፩፡፪ = መዝ. ፱፫፡፩ = መዝ. ፳፱፡፩ = ራእይ ፱፡፳ = መዝ. ፵፱፡
፳፫ = ሸተሱ. ፭፡፲፮-፲፭ = ፊል. ፱፡፱።

ሚያዝያ ፳፩ ቀን

የተባረከውን ተስፋችንን እርሱም የታላቁን የአምላካችንንና የመድኃኒታችንን
የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገለጥ እየጠበቅን።

ይህም ተስፋ እንደ ነፍስ መልህቅ አለን እርሱም እርግጥና ጽኑ
የሆነ ወደ መጋረጃውም ውስጥ የገባ ነው፤ በዚያም ኢየሱስ . . . ስለ

እኛ ቀዳሚ ሆኖ ገባ = ነገር ሁሉ እስከሚታደስበት ዘመን ድረስ ሰማይ ይቀበለው ዘንድ ይገባልና = በዚያም ቀን በቅዱሳኑ ሊከብር፡ . . . በሚያምኑት ሁሉ ዘንድ ሊገረም ሲመጣ . . . »

ፍጥረት ሁሉ እስከ አሁን ድረስ አብሮ በመታተፍ በምጥ መኖሩን እናውቃለን = እርሱም ብቻ አይደለም፡ . . . ራሳችን ደግሞ የሰውነታችን ቢዛ የሆነውን ልጅነት እየተጠበበቅን ራሳችን በውስጣችን እንቃትታለን = ወዳጆች ሆይ፡ አሁን የእግዚአብሔር ልጆች ነን፡ ምንም እንደምንሆን ገና አልተገለጠም = ዳሩ ግን ቢገለጥ እርሱ እንዳለ እናየዋለንና እርሱን እንድንመስል እናውቃለን = ሕይወታችሁ የሆነ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ፡ በዚያን ጊዜ እናንተ ደግሞ ከእርሱ ጋር በክብር ትገለጣላችሁ =

አዎን በቀሉ እመጣለሁ ይላል = አሜን፡ ጌታ ኢየሱስ ሆይ፡ ና =

ቴቶ ዩ፡፲፫፡፩ = ዕብ ጌ፡፲፱፡፩ = የሐዋ. ፫፡፩፩ = ዩተሱ. ፩፡፲ = ሮሜ ፭፡፩፩፡፩፫ = ልዮሐ. ፫፡፪ = ቶላ. ፫፡፱ = ራእይ ፳፪፡፩ =

ሚያዝያ ፳፪ ቀን

ለትዕግሥተኛ ሰው ብዙ ማስተዋል አለው =

እግዚአብሔርም በፊቱ አልፎ፡—እግዚአብሔር፡ እግዚአብሔር መሐሪ፡ ሞገስ ያለው፡ ታጋሽም . . . ሲል እወጃ =—ለእንዳንዶች የሚዘገይ እንደሚመስላቸው ጌታ ስለ ተሰፋ ቃሉ አይዘገይም፡ ነገር ግን ሁሉ ወደ ንስሐ እንዲደርሱ እንጂ ማንም እንዳይጠፋ ወደ ስለ እናንተ ይታገሣል =

እንደ ተወደዱ ልጆች እግዚአብሔርን የምትከተሉ ሁኑ፡ . . . በፍቅር ተመላለሱ =—የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፡ ደስታ፡ ሰላም፡ ትዕግሥት፡ ቸርነት፡ በጎነት፡ እምነት፡ የውሃት፡ ራስን መግዛት ነው = እንደዚህ ያሉትን የሚከለክል ሕግ የለም = በግፍ መከራን የሚቀበል ሰው እግዚአብሔርን እያሰበ ኃዘንን ቢታገሥ ምስጋና ይገባዋልና = . . . መልካም እድርጋችሁ መከራን ስትቀበሉ ብትታገሡ፡ ይህ ነገር በእግዚአብሔር ዘንድ ምስጋና ይገባዋል = . . . ክርስቶስ ደግሞ ፍላጋውን እንድትከተሉ ምላሴ ትቀላችሁ ስለ እናንተ መከራን ተቀብሉኝ

ልና = ሲሰድቡት መልሶ አልተሳደደም መከራንም ሲቀበል አልዛተም፡ ነገር ግን በጽድቅ ስሜረርደው ራሱን አሳልፎ ሰጠ =

ተቈጡ ኃጢአትንም አታድርጉ =

ምሳ. ፲፱፡፳፱ = ዘፀ. ፴፱፡፮፡፯ = ዪዲዮ. ፫፡፱ = ኤፌ. ፭፡፩፡፪ = ገላ. ፭፡፳፪፡፳፫ = ዪዲዮ. ፪፡፲፱—፳፩፡፳፫ = ኤፌ. ፱፡፳፮ =

ሚያዝያ ፳፫ ቀን

እግዚአብሔር በዚያ አለ =

እነሆ፡ የእግዚአብሔር ድንኳን በሰዎች መካከል ነው ከእነርሱም ጋር ያድራል፡ እነርሱም ሕዝቡ ይሆናሉ እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ ከእነርሱ ጋር ሆኖ አምላካቸው ይሆናል =

ሁሉንም የሚገዛ ጌታ አምላክና በጌታ መቅደስዎ ናቸውና መቅደስ በእርስዎ ዘንድ አላየሁም = ለከተማይቱም የእግዚአብሔር ክብር ስለሚያበራላት መብራትዎም በጌታ ስለሆነ፡ ፀሐይ ወይም ጨረቃ እንዲያበራላት አያስፈልጓትም ነበር =

እኔ ግን በጽድቅ ፊትሆን እያለሁ፡ ክብርህን ላይ እጠግባለሁ = በሰማይ ያለኝ ምንድር ነው? በምድርስ ውስጥ ከእንተ ዘንድ ምን እሻለሁ?

ይሁዳ ለዘላለም፡ ኢየሩሳሌምም ስልጅ ልጅ መኖሪያ ይሆናል = እኔም ንጹሕ ያላደረግሁትን ደማቸውን ንጹሕ አደርገዋለሁ፡ እግዚአብሔርም በጽዮን ያድራል =—የጽዮን ልጅ ሆይ፡ እነሆ፡ መጥቼ በመካከልሽ እናራሲሁና ዘምሪ ደስም ይበልሽ፡ ይላል እግዚአብሔር =—ከእንግዲህም ወዲህ መርገም ከቶ አይሆንም = የእግዚአብሔርና የቡንም ዙፋን በእርስዎ ውስጥ ይሆናል፡ ባሪያዎቹም ያመልኩታል =

ሕዝ. ፴፯፡፴፭ = ራእይ ፳፩፡፫ = ራእይ ፳፩፡፳፪፡፳፫ = መዝ. ፲፮፡፲፭ = መዝ. ፸፪፡፳፭ = ኢዮኤል ፫፡፳፡፳፩ = ዘክ. ፪፡፲ = ራእይ ፳፪፡፫ =

ሚያዝያ ፳፬ ቀን

ከጣዖታት ራሳችሁን ጠብቁ =

ልጄ ሆይ፡ ልብህን ስጠኝ =—በላይ ያለውን አስቡ እንጂ በምድር ያለውን አይደለም =

የሰው ልጅ ሆይ ፤ እነዚህ ሰዎች ጣዖቶቻቸውን በልባቸው እኑ ረዋል የበደላቸውንም መቅሠፍት በፊታቸው እቁመዋል ፤ እኔስ ከእነ ርሱ ልጠይቅን ?—በምድር ያሉትን ብልቶቻችሁን ግደሉ ፤ እነዚህም ዝሙትና ርኩሳት ፍትወትም ክፉ ምኞትም ጣዖትንም ማምለክ የሆነ መጉምጃት ነው ።—ብለ ጠጎች ሊሆኑ የሚፈልጉ . . . በፈተና በወጥ መድም ይወድቃሉ ። ገንዘብን መውደድ የክፋት ሁሉ ሥር ነውና ፤ አንዳንዶችም ይህን ሲመኙ ፤ ከሃይማኖት ተሳስተው በብዙ ሥቃይ ራሳቸውን ወጉ ። አንተ ግን ፤ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ፤ ከዚህ ሽሽ ።

ባለጠግነት ቢበዛ ልባችሁ አይከራ ።—ፍሬዬም ከምዝምዝ ወርቅ ይሻላል ፤ ቡቃያዬም ከተመረጠች ብር ።

መዝገብህ ባለበት ልብህ ደግሞ በዚያ ይሆናልና ።—እግዚአብሔር . . . ልብን ያያል ።

ጆዮሐ. ሄ፡፳፩ ። ምሒ. ጸ።፳፩ ። ቆላ. ፫፡፪ ። ሕዝ. ፲፱፡፫ ። ቆላ. ፫፡፭ ። ጆጢዋ. ፮፡፱—፲፩ ። መዝ. ፳፩፡፲ ። ምሒ. ሄ፡፲፱ ። ማቴ. ፮፡፳፩ ። ጆሳሙ. ፲፮፡፮ ።

ሚያዝያ ፳፮ ቀን

በእግዚአብሔር ፍርሃት ቅድስናን ፍጹም እያደረግን ።

ወዳጆች ሆይ ፤ . . . ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ሁሉ ራሳችንን አናንጸ ።

እነዚህ ፤ እውነትን ወደድሀ ፤ የማይታይ ሰውር ጥበብን አስታወቅ ሽኝ ።—ኃጢአተኝነትንና ዓለማዊን ምኞት ክደን ፤ . . . ራሳችንን በመግዛትና በጽድቅ እግዚአብሔርንም በመምሰል በአሁኑ ዘመን እንድንኖር ያስተምረናል ።—መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን እባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ ።—አሁን እንዳገኘሁ ወይም አሁን ፍጹም እንደ ሆንሁ አይደለም ።

በእርሱም ይህን ተስፋ የሚያደርግ ሁሉ እርሱ ንጹሕ እንደ ሆነ ራሱን ያንጸል ።

ለዚህ የሠራን እግዚአብሔር ነው እርሱም የመንፈሱን መያዣ ስጠን ።—ሁላችን የእግዚአብሔርን ልጅ በማመንና በማወቅ ወደሚገኝ

እንድንት ፤ ሙሉ ሰውም ወደ መሆን ፤ የክርስቶስም ሙላቱ ወደሚሆን ወደ ሙላቱ ልክ እስክንደርስ ድረስ ፤ ቅዱሳን አገልግሎትን ለመሥራትና ለክርስቶስ እካል ሕንጻ ፍጹማን ይሆኑ ዘንድ ።

ጳጳር. ፯፡፩ ። መዝ. ፱፡፮ ። ቲዮ. ፪፡፲፪ ፤ ፲፫ ። ማቴ. ፭፡፲፮ ፤ ፩፡፲፪ ። ፊል. ፫፡፲፪ ። ጆዮሐ. ፫፡፫ ። ጳጳር. ፭፡፭ ። ኤፌ. ፬፡፲፪ ፤ ፲፫ ።

ሚያዝያ ፳፯ ቀን

በምድር አከበርሁ ።

የእኔስ መብል የላከኝን ፈቃድ እደርግ ዘንድ ሥራውንም እፈጽም ዘንድ ነው ።—ቀን ሳለ የላከኝን ሥራ ላደርግ ይገባኛል ፤ ማንም ሊሠራ የማይችልበት ሌሊት ትመጣለች ።

በእባቱ ቤት እሆን ዘንድ እንዲገባኝ አላወቃችሁምን? አላቸው ። እነርሱም የተናገራቸውን ነገር አላስተዋሉም ።—ይህ እመም የእግዚአብሔር ልጅ በእርሱ ይከብር ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ክብር ነው እንጂ ሰሞት አይደለም ። ብታምኝስ የእግዚአብሔርን ክብር እንድታዩ እል ነገርሁሽምን?

ኢየሱስም ደግሞ በጥበብና በቁመት በሞገስም በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ያድግ ነበር ።—የምድህ ልጄ አንተ ነህ ፤ በአንተ ደስ ይለኛል ።—ሁሉም ይመሰክሩለት ነበር ፤ ከአፉም ከሚመጣው ከጸጋ ቃል የተነሣ . . . ተደነቁ ።

በታላቅ ድምፅ ።—የታረደው በግ ኃይልና ባለ ጠግነት ጥበብም ብርታትም ክብርም ምስጋናም ሊቀበል ይገባዋል አሉ ።

ዮሐ. ፲፯፡፱ ። ዮሐ. ፱፡፴፱ ። ዮሐ. ፱፡፱ ። ሉቃ. ፪፡፵፱ ፤ ፱፡፱ ። ዮሐ. ፲፩፡፱ ፤ ፱፡፱ ። ሉቃ. ፪፡፶፪ ። ሉቃ. ፫፡፳፪ ። ሉቃ. ፱፡፳፪ ። ፊልዶ. ፭፡፲፪ ።

ሚያዝያ ፳፯ ቀን

ደመናን ለመሸፈኛ ዘረጋባቸው ፤ እሳትንም በሌሊት ያበራላቸው

ዘንድ ዘረጋ ።

እባት በልጆቹ እደሚራራ እንዲሁ እግዚአብሔር ለሚፈሩት ይራራል ፤ ፍጥረታችንን እርሱ ያውቃልና ፤ አቤቱ ፤ እኛ አፈር እንደሆንን እስብ ።

ፀሐይ በቀን አያቃጥልህም ጨረቃም በሌሊት።—በቀን ከሙቀት ለጥሳ፣ ከወውሎ ነፋስና ከዝናብም ለመጠጊያና ለመሸሽጊያ ጎዶ ይሆናል።

እግዚአብሔር ይጠብቅሃል፤ እግዚአብሔርም በቀኝ እጅህ በኩል ይጋርድሃል። ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘላለም እግዚአብሔር መውጣትህንና መግባትህን ይጠብቃል።—መንገድ ሲያሳያቸው ቀን በደመና ዓምድ፣ ሊያበራሳቸውም ሌሊት በእሳት ዓምድ እግዚአብሔር በፈታቸው ሄደ። የያመና ዓምድ በቀን፣ የእሳት ዓምድ በሌሊት ከሕዝቡ ፊት ከቶ ፈቀቅ አላለም።

ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ስዘላለምም ያው ነው።

መዝ. ፻፱፡፱፱። መዝ. ፻፱፡፲፫፡፲፱። መዝ. ፻፳፡፮። ኢሳ. ፱፡፮። መዝ. ፻፳፡፭፡፭። ዘፀ. ፲፫፡፳፩፡፳፪። ዕብ. ፲፫፡፭።

ሚያዝያ ፳፰ ቀን

ሙታን እንዴት ይነሣሉ? በምንስ ዓይነት አካል ይመጣሉ?

ወዳጆች ሆይ፣ አሁን የእግዚአብሔር ልጆች ነን፤ ምንም እንደ ምንሆን ገና አልተገለጠም። ዳሩ ግን ቢገስጥ እርሱ እንዳለ እናየዋለንና እርሱን እንድንመስል እናውቃለን።—የመፈታዊውን መልክ እንደ ለበሰን የሰማያዊውን መልክ ደግሞ እንስብሳለን።

መድኃኒትን እርሱንም ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን እንጠባበቃለን፤ እርሱም ሁሉን እንኳ ለራሱ ሊያስገዛ እንደሚችልበት አሠራር፣ ከቡር ሥጋውን እንዲመበል የተዋረደውን ሥጋችንን ይለውጣል።

ኢየሱስ ራሱ በመከከላቸው ቆሞ፡—ሰላም ስእናንተ ይሁን አላቸው። ነገር ግን ደንገጡና ፈሩ መንፈስም ያዩ መሰላቸው።—ለኬፋም ታየ በኋላም ስለሥፊ ሁለቱ፤ ከዚያም በኋላ ከእምስት መቶ ለሚበዙ ወንድሞች በአንድ ጊዜ ታየ።

ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው የእርሱ መንፈስ በእናንተ ዘንድ ቢኖር፣ ክርስቶስ ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው እርሱ በእናንተ በሚኖረው በመንፈሱ፣ ለሚሞተው ሰውነታችሁ ደግሞ ሕይወትን ይሰጠዋል።

ክቆሮ. ፲፭፡፴፭። ክዮሐ. ፫፡፪። ክቆሮ. ፲፭፡፵፱። ፈል. ፫፡፳፡፳፩። ሉቃ. ፳፱፡፴፮፡፴፯። ክቆሮ. ፲፭፡፭፡፮። ሮሜ ፰፡፲፩።

ሚያዝያ ፳፱ ቀን

አንተ የተሠራሽውን እነርሱ አላድደዋል።

መሰናከል ገድ ሳይመጣ አይቀርም፤ ነገር ግን መሰናከሉን ለሚያመጣው ወዮለት።—እርሱንም በእግዚአብሔር በተወሰነው አላባና በቀደመው እውቀቱ ተሰጥቶ በንመጽኞች እጅ ሰባችሁ ገደላችሁት። በፊቱ ተፋበት፤ ጉሰሙትም፤ ሌሎችም በጥፊ መትተው።—ክርስቶስ ሆይ፣ በጥፊ የመታህ ግን ነው? ትንቢት ተናገርልን አሉ።—እንዲሁም ደግሞ የካህናት አለቆች ክጽፎችና ክሽግግሎች ጋር እየዘበቱበት እንዲህ አሉ።—ሌሎችን አዳነ፤ ራሱን ሊያድን አይችልም፤ የእበራሌል ጉጉሥ ከሆነ፤ አሁን ከመስቀል ይውረድ።—በተባከው በቅዱሱ ብላቴህ በኢየሱስ ላይ ሄርድስና ኢንጤናዊው ኢሳጦስ ከአሕዛብና ከእስራኤል ሕዝብ ጋር፣ እጅህና አላብህ እንዲሆን አስቀድመው የወሰኑትን ሁሉ ሊፈጽሙ... ተሰበሰቡ።

በእውነት ደዌአችንን ተቀበለ ሕመማችንንም ተሸክሞአል፤ እኛ ግን እንደ ተመታ በእግዚአብሔርም እንደ ተቀሠፈ እንደ ተቸገረም ጭጠርነው።

መዝ. ፳፭፡፳፮። ሉቃ. ፲፯፡፮። ዮሐ. ፪፡፳፫። ማቴ. ፳፮፡፳፮። ማቴ. ፳፯፡፵፩፡፵፪። ዮሐ. ፱፡፳፯፡፳፰። ኢሳ. ፶፫፡፱።

ሚያዝያ ፴ ቀን

እናንተ እግዚአብሔርን የምታሳስቡ... አትረፉ።

ለአምላካችን መንግሥትና ካህናት... አደረግላቸው።—የአርገም ልጆች ካህናቱ መለከቶቹን ይንፉ፤ እነርሱም ለልጅ ልጃችሁ ለዘላለም ሥርዓት ይሁኑ። በሚገፋችሁ ጠላት ላይ በምድረችሁ ወደ ሰልፍ ስትወጡ ከፍ ባለ ድምፅ መለከቶቹን ንፉ፤ በእግዚአብሔርም በአምላካችሁ ፊት ትታሰበላችሁ፤ ከጠላቶቻችሁም ትድናላችሁ።

ለያፅቀብ ዘር፡—በከንቱ ፈልጉኝ አላልሁም።—ድምፃቸውም ተሰጣ፤ ጸሎታቸውም ወደ ቅዱስ መኖሪያው ወደ ሰማይ ዐረገ።—የእግዚአብሔር ግዴታች ወደ ጳድቃን ጆርቹም ወደ ጩኸታቸው ናቸው።

ውና።—አያንዳንዱ ስለ ሌላው ደጸልይ፤ የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ኃይል ታደርጋለች።

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፡ ና።—አምላኬ ሆይ፡ አትዘግይ።—የእግዚአብሔርን ቀን መምጣት እየጠበቃችሁና እያስቸኩላችሁ።

ኢሳ. ፳፪፡፮። ራእይ ፭፡፱፡፲። ዘጉ. ፫፡፳፡፱። ኢሳ. ፵፭፡፲፱። ደኬና. ፴፡፳፮። መዝ. ፴፫፡፲፭። ያዕ. ፭፡፲፮። ራእይ ፳፪፡፳። መዝ. ፴፱፡፲፮። ደኬ. ፫፡፲፱።

ግንቦት ፩ ቀን

እኔ ነኝ፤ አትፍር።

በየሁኑም ጊዜ እንደ ሞተ ሰው ሆኜ ከእግር በታች ወደቅሁ። ቀኝ እጄንም ጫነብኝ አንዲሆም አለኝ።—አትፍራ፤ ፈተኛውና መጨረሻው ሕያውም እኔ ነኝ፤ ሞቼም ነበርሁ እነሆም፤ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ሕያው ነኝ፤ የሞትና የሲኦልም መክፈቻ አለኝ።—መተላለፍ ህን።—ስለ እኔ ስል የምደመስስ እኔ ነኝ፤ ኃጢአትህንም አላሰብም።

እኔ . . . ዓይኖቼ የሠራዊትን ጌታ ንጉሡን እግዚአብሔርን ስለ እዩ ጠፍቻለሁና ወዮልኝ፤ አልሁ። ከሱራፌልም አንዱ እየበረረ ወደ እኔ መጣ፤ በእጄም ከመሠዊያው በጉጠት የወሰደው ፍም ነበረ። እፈንም ዳሰሰበትና።—እነሆ፤ ይህ ከንፈሮችህን ነክቶአል፤ በደልህም ከአንተ ተወገደ፤ ኃጢአትህንም ተሰረየልህ አለኝ።—መተላለፍህም እንደ ደመና፤ ኃጢአትህንም እንደ ጭጋግ ደምስፎአለሁ፤ ተቤኸኸኸህሁና ወደ እኔ ተመለስ።

ማንም ኃጢአትን ቢያደርግ ከእብ ዘንድ ጠበቃ አለን እርሱም ጻድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ዮሐ. ፮፡፳። ራእይ ፩፡፲፮፡፲፭። ኢሳ. ፵፫፡፳፭። ኢሳ. ፮፡፭። ራእይ ፩፡፲፮፡፳፪። ደኬ. ፫፡፳።

ግንቦት ፪ ቀን

የክንቱ ክንቱ፤ ሁሉ ክንቱ ነው።

ዘመናቸችን እንደ ሸረረት ድር ይሆናሉ። የዘመናቸችንም ዕድሜ ለባ ዓመት፤ ቢበረታም ሰማንያ ዓመት ነው፤ ቢበዛ ግን ድካምና መከራ ነው፤ ከእኛ ቶሎ ያልፋልና፤ እኛም እንገሠጻለንና።

በዚች ሕይወት ብቻ ክርስቶስን ተስፋ ያደረግን ከሆነ፤ ከሰው ሁሉ ይልቅ ምስኪኖች ነን።—በዚህ የምትኖር ከተማ የሰችንምና፤ ነገር ግን ትመጣ ዘንድ ያላትን እንፈልጋለን።—እኔ እግዚአብሔር አልለወጥም።—እኛ አገራችን በሰማይ ነውና፤ ከዚያም ደግሞ የሚመጣ መድኃኒትን እርሱንም ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን እንጠባበቃለን፤ እርሱም ሁሉን እንኳ ለራሱ ሊያስገዛ እንደሚችልበት አሠራር፤ ከቡር ሥጋውን እንዲመስል የተዋረደውን ሥጋችንን ይለውጣል።—ፍጥረት ለከንቁት ተገዝቶአልና፤ በተስፋ ለላስገዛው ነው እንጂ በፈቃዱ አይደለም።

ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ለዘላለም ያው ነው።—ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ የነበረውና ያለው የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዛ ጌታ አምላክ።

መዝ. ፩፡፱። መዝ. ፶፱፡፱፡፲። ፩ ቆሮ. ፲፭፡፲፱። ዕብ. ፲፫፡፲፱። ሚል. ፫፡፮። ራል. ፫፡፳። ፳፭። ሮሜ ፳፡፳። ዕብ. ፲፫፡፳። ራእይ ፱፡፳።

ግንቦት ፫ ቀን

በጎቼ ድምፂን ይሰማሉ።

እነሆ በደጅ ቆሜ እንኳኳለሁ፤ ማንም ድምፂን ቢሰማ ደጁንም ቢከፍትልኝ፤ ወደ እርሱ እንባለሁ ከእርሱም ጋር እራት አበላለሁ እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል።

እኔ ተኝቻለሁ፤ ልቤ ግን ነቅቶአል፤ የውደ ቃል ነው፤ እርሱም ደጁን ይመታል፤ እንቲ፤ ወዳጄ፤ ርግቤ . . . ከፈችልኝ፤ ለውደ ክፈትሁለት፤ ውደ ግን ፈቀቅ ብሎ አልፎ ነበር። ነፍሴ ከቃሉ የተነሣ ይነገጠች፤ ፈለግሁት፤ አላገኘሁትም፤ ጠራሁት፤ አልመለሰልኝም።

ባሪያህ ይሰማልና ተናገር።—ኢየሱስም ወደዚያ ስፍራ በደረሰ ጊዜ፤ አሻቅቦ እየና።—ዘኬምስ ሆይ፤ ዛሬ በቤትህ እውል ዘንድ ይገባኛልና ፈጥነህ ውረድ አለው። ፈጥኖም ወረደ በደስታም ተቀበለው።—

እግዚአብሔር አምላክ የሚናገረውን አለማለቡ ፤ ሰላምን ለሕዝቡና ለቅዱሳኑ ልባቸውንም ወደ እርሱ ለሚመልሱ ይናገራልና።

የሐ. ፲፡፳፮። ራእይ ፫፡፳። መኃ. ፭፡፪፡፮። ፩ሳሙ. ፫፡፲። ሉቃ. ፲፱፡፭፡፮። መዝ. ፳፱፡፳።

ግንቦት ፩ ቀን

ነፍሴ በድብንና ኃዛርን ታገሠች።

ይህ የጸራቢው ልጅ አይደለምን?—ከናዝሬት መልካም ነገር ሊወጣ ይችላልን?—ሳምራዊ እንደ ሆንህ ጋኔንም እንዳለብህ በማለታችን እኛ መልካም እንል የለምን?—በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል።—ይህ ሰው ኃጢአተኛ መሆኑን እኛ እናውቃለን።—ሕዝቡን ግን ያስታል።—ይህስ ይላደባል።—እነሆ፤ በላተኛና የወይን ጠጅ ጠጭ፤ የቀራጮችና የኃጢአተኞች ወዳጅ።

ደቀ መዝሙር እንደ መምህሩ፤ ባረያም እንደ ጌታው መሆኑ ይበቃዋል።—በግፍ መከራን የሚቀበል ሰው እግዚአብሔርን እያሰበ ኃዘንን ቢታገሥ ምስጋና ይገባዋልና። የተጠራችሁለት ለዚህ ነውና፤ ክርስቶስ ደግሞ ፍለጋውን እንድትከተሉ ምሳሌ ትቶላችሁ ስለ እናንተ መከራን ተቀብሎአልና። እርሱም ኃጢአት አላደረገም፤ ተንኲልም በአፋ አልተገኘበትም፤ ሲለድቡት መልሶ አልተሳደበም መከራንም ሲቀበል አልዛተም፤ ነገር ግን በጽድቅ ለሚፈርደው ራሱን አሳልፎ ሰጠ።—ስለ ክርስቶስ ስም ብትነቀፉ... ብፁዓን ናችሁ።

መዝ. ፳፭፡፳። ማቴ. ፲፫፡፶፭። ዮሐ. ፩፡፱፮። ዮሐ. ፭፡፱፮። ማቴ. ፱፡፱። ዮሐ. ፱፡፳፱። ዮሐ. ፯፡፲፪። ማቴ. ፱፡፫። ማቴ. ፲፩፡፲፱። ማቴ. ፲፡፳፭። ፩ኢዋ. ፪፡፲፱፡፳፭—፳፫። ፩ኢዋ. ፱፡፲፱።

ግንቦት ፭ ቀን

ልቤ ደነገጠብኝ፤ ኃይሌም ተወችኝ።

አምላክ ሆይ፤ ልመናዬን ስማ፤ ጸሎቴን አድምጥ። ልቤ ተሰፋ በቁረጠ ጊዜ ከምድር ዳርቻ ወደ እንተ እጮኸለሁ፤ በድንጋይ ላይ ከፍ ከፍ አደረግኸኝ።

እርሱም፤—ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሌ በድካም ይፈጸማልና አለኝ። እንግዲህ የክርስቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ በድካሜ ልመክ እወዳለሁ።... ስደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝና።

የነፋሱን ኃይል አይቶ ፈራ፤ ሊሰጥምም በጀመረ ጊዜ፤—ጌታ ሆይ፤ አድነኝ ብሎ ጮኸ። ወዲያውም ኢየሱስ እጁን ዘርግቶ ያዘውና፤—እንተ እምነት የግድለህ፤ ስለ ምን ተጠራጠርህ? አለው።—በመከራ ቀን ብትላላ ጉልበትህ ጥቂት ነው።—ለደካማ ኃይልን ይሰጣል፤ ጉልበት ለሌለውም ብርታትን ይጨምራል።—መኖሪያህ የዘላለም አምላክ ነው፤ የዘላለምም ከንዶች ከእንተ በታች ናቸው።—እንደ ክብሩ ጉልበት መጠን በኃይል ሁሉ እየበረታችሁ።

መዝ. ፴፯፡፲። መዝ. ፳፡፩፡፪። ፪ቆሮ. ፲፪፡፱፡፲። ማቴ. ፲፱፡፱፡፱። ምላ. ፳፱፡፲። ኢሳ. ፵፡፳፱። ዘዳ. ፴፫፡፳፮። ቆላ. ፩፡፲፩።

ግንቦት ፮ ቀን

እነርሱ ከበጉ ደም የተነሣ... ድል ነሡት።

እግዚአብሔር የመረጣቸውን ማን ይከላከታል? የሚያጽድቅ እግዚአብሔር ነው፤ የሚከብንንስ ማን ነው? የሞተው... ክርስቶስ ኢየሱስ ነው።—ደሙ... ለነፍሳችሁ ማስተስረያ ይሆን ዘንድ።—እኔ እግዚአብሔር ነኝ። ደሙም በላችሁበት ቤቶች ምልክት ይሆንላችኋል፤ ደሙንም በየሁ ጊዜ ከእናንተ አልፋለሁ።

በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነኔ የለባቸውም።

እነዚህ ነጩን ልብስ የለበሱ እንማን ናቸው? ከወዴትስ መጡ? ... እነዚህ ከታላቁ መከራ የመጡ ናቸው፤ ልብሳቸውን አጥበው በበጉ ደም አነጹ።

ለወደደን ከኃጢአታችንም በደሙ ላጠበን፤ መንግሥትም ለአምላኩና ለአባቱም ከሀፍት እንድንሆን ላደረገ፤ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብርና ኃይል ይሁን፤ አሜን።

ራእይ ፲፪፡፲፩። ሮሜ ፳፡፴፫፡፴፱። ዘሌዋ. ፲፡፲፩። ዘወ. ፲፪፡፲፪፡፲፫። ሮሜ ፳፡፩። ራእይ ፯፡፲፫፡፲፬። ራእይ ፩፡፭፡፮።

ግንቦት ፯ ቀን

ከእርሱ ጋር እንደሚገናኝ በክርስቶስ እያሰራው

አትፍራ፡... ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ሕያው ነኝ፡—እባት ሆይ፡... የሰጠኸኝ እነርሱ ደግሞ ከእኔ ጋር ይሆኑ ዘንድ እወዳለሁ።

ሥጋችሁ የክርስቶስ ብልቶች እንደ ሆነ አታውቁምን?—እርሱም የአካሉ ግለት የቤተ ክርስቲያን ራስ ነው፤ እርሱም በሁሉ ፊተኛ ይሆን ዘንድ፤ መጀመሪያ ከሙታንም በኩር ነው፡—ራስ በሆነ በእርሱ ሆናችሁ ተሞልታችኋል።

እንግዲህ ልጆቼ በሥጋና በደም ስለሚካፈሉ፤ እርሱ ደግሞ በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን በሞት እንዲሸር፤ ይኸውም ዲያብሎስ ነው፤ በሕይወታቸውም ሁሉ ስለ ሞት ፍርሃት በባርነት ይታሰሩ የነበሩትን ሁሉ ነጻ እንዲያወጣ፤ በሥጋና በደም እንዲሁ ተካፈሉ።

ይህ የሚበሰብሰው የማይበሰብሰውን ሊሰብስ ይህም የሚሞተው የማይሞተውን ሊሰብስ ይገባዋልና። ጻፉ ግን ይህ የሚበሰብሰው የማይበሰብሰውን ሊሰብስ ይህም የሚሞተው የማይሞተውን ሊሰብስ፤ በዚያን ጊዜ፡—ሞት ድል በመነሣት ተሞጦ ተብሎ የተጻፈው ቃል ያፈጸማል።

ኤፌ. ፪፡፯። ራእይ. ፩፡፲፮። ፲፭። ዮሐ. ፲፯፡፳፬። ፩ቆሮ. ፯፡፲፭። ቆላ. ፩፡፲፭። ቆላ. ፪፡፲። ዕብ. ፪፡፲፬። ፲፭። ፩ቆሮ. ፲፭፡፶፫። ፶፬።

ግንቦት ፰ ቀን

የመከረኝን እግዚአብሔርን እባርክለሁ።

ሰሙ ድንቅ መክር... ተብሎ ይጠራል።—ምክርና መልካም ጥበብ የእኔ ነው፤ ማስተዋል እኔ ነኝ፤ ብርታትም እለኝ።—ሕግህ ለእግራ መብራት፤ ለመንገዱ ብርሃን ነው።—በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን፤ በራስህም ማስተዋል አትደገፍ፤ በመንገድህ ሁሉ እርሱን እወቅ፤ እርሱም ጎዳናህን ያቀናልሃል።

አቤቱ፤ የሰው መንገድ ከራሱ እንዳይደለ አውቃለሁ፤ እከሄዱንም ለማቅናት ከሚረመድ ሰው አያደለም።—ወደ ቀኝም ወደ ግራም ፈቀቅ ብትል ጆርችህ በኋላህ።—መንገዱ ይህች ናት በእርስዋም ሂድ የሚለውን ቃል ይሰማሉ።—ሥራህን ስለእግዚአብሔር አደራ ስጥ፤ አሳብህም ትጸናለች።—የምሂድበትን መንገድ ያውቃል።—የሰው እከሄዱ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው፤ እንግዲያስ ሰው መንገዱን አንዴት ያስተውላል?

በእንተ ምክር መራኸኝ፤ ከክብር ጋር ተቀበልኸኝ።—ለዓለምና ለዘላለም ይህ አምላካችን ነው፤ እርሱም ለዘላለም ይመራናል።

መዝ. ፲፭፡፯። ኢሳ. ፱፡፯። ምላ. ፳፡፲፬። መዝ. ፶፫፡፶፭። ምላ. ፫፡፳። ኤር. ፲፡፳፫። ኢሳ. ፴፡፳፭። ምላ. ፲፯፡፫። ኢዮብ ፳፫፡፲። ምላ. ፳፡፳፱። መዝ. ፸፪፡፳፬። መዝ. ፵፯፡፲፬።

ግንቦት ፱ ቀን

ከሕዝቤ የተመረጠውን ከፍ ከፍ እደረግሁ።

የአብርሃምን ዘር ይህአል እንጂ የያዘው የመላእክትን አይደለም። ... በነገር ሁሉ ወንድሞቼን ሊመስል ተገባው።—በዙፋኑም አምላያ ላይ አንደ ሰው መልክ አምላያ ነበረ።—እርሱም በሰማይ የሚኖረው የሰው ልጅ ነው።—እኔ ራሴ እንደ ሆንሁ እጆቼንና እግሮቼን እዩ፤ በእኔ እንደምታዩት፤ መንፈስ ሥጋና እጥንት የለውምና እኔን ዳለላችሁ እዩ አላቸው።

የባሪያን መልክ ይዞ በሰውም ምሳሌ ሆኖ ራሱን ባዶ አደረገ፤ በምስሉም እንደ ሰው ተገኝቶ ራሱን አዋረደ፤ ለሞትም ይኸውም የመስቀል ሞት እንኳ የታዘዘ ሆነ። በዚህም ምክንያት ደግሞ እግዚአብሔር ያለልክ ከፍ ከፍ እደረገው፤ ከሰምም ሁሉ በላይ ያለውን ስም ሰጠው፤ ይህም በሰማይና በምድር ከምድርም በታች ያሉት ሁሉ በእየሱስ በም ይንበረከኩ ዘንድ።—ሥራህን በአምላክ ፊት ፍጹም ሆኖ አላገኘሁትምና የነቃህ ሁን፤ ለሞቱም ያላቸውን የቀሩትን ነገሮች እጽና።

መዝ. ፱፡፲፱። ዕብ. ፪፡፲፮። ፲፯። ሕዝ. ፩፡፳፮። ዮሐ. ፫፡፲፫። ሉቃ. ፳፱፡፴፱። ፊል. ፪፡፯። ፲። ራእይ. ፫፡፪።

ግንቦት ፲ ቀን

እርስ በርሳችን እየተነሣሣንና እየተቀናናን በከንቁ አንመክ።

እስማኤልውያንም ስለ ነበሩ የወርቅ ጉትቻ ነበራቸውና ጌዴ
ዎን—ሁላቸው ከምርኮአቸው ጉትቻቸውን አንድተሰጡኝ እስምናችኋ
ሰሁ አላቸው። እነርሱም— ፈቅደን እንሰጥሃለን ብለው መለሱለት።
መጉናገጪያም አነጠፉ፣ ሰውም ሁሉ የምርኮውን ጉትቻ በዚያ ላይ
ጣለ። ጌዴዎንም ኤፋድ አድርጎ አወራው፣ በከተማውም በዋናው አካል
ረው፣ እስራኤልም ሁሉ ተከትለው እመነዘረበት ፤ ለጌዴዎንና ለቤቱም
ወጥመድ ይሆን።

ለራሱ ታላቅን ነገር ትፈልጋለህ? . . . አትፈልገው። ስለዚህም በመገባት ታላቅነት አንዳልታበደ የሥጋዬ መውጊያ . . . ተሰጠኝ።

ስወገኔ ያጠቀማል በማለት ወይም በከንቱ ውዳሴ ምክንያት አንድ አንኳ አታድርጉ፡ ነገር ግን እያንዳንዱ በልንጀራው ከራሱ ይልቅ እንዲሻል በትሕትና ይቀጠር። ፍቅር ይታገሣል፡ ቸርነትንም ያደርጋል፡ ፍቅር አይቀናም፤ ፍቅር አይመከም፡ አይታበይም፤ የማይገባውን እያደርግም፡ የራሱንም አይፈልግም።

ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተግሩ ።

[illegible]

ግንቦት ፲፩ ቀን

ወንጌልን በመስበክ አብራችሁ . . . ሠራችሁ ።

አካልም አንድ አንድ ሆነ ብዙም ብልቶች አንጻሉበት ነገር ግን የአካል ብልቶች ሁሉ ብዙዎች ሳሉ አንድ አካል አንድ ሆኑ፤ ክርስቶስ ደግሞ እንዲሁ ነው፤ አይሁድ ብንሆን የግሪክ ሰዎችም ብንሆን በፊደሎችም ብንሆን ጨዋዎችም ብንሆን እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል አንድንሆን ተጠምቀናልና። ሁላችንም አንጻን መንፈስ ጠጥተናል።

ወደ ልጁ ወደ ጌታችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ኅብረት የወራችሁ እግዚአብሔር የታመነ ነው።—እናንተ ደግሞ ከአኛ ጋር ኅብረት እንዲኖራችሁ ያየውንና የሰማውን ለእናንተ ደግሞ እናወራለችኋለን። ኅብረታችንም ከአባት ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው።

እርሱ በብርሃን እንዳለ በብርሃን ብንመላበስ ስለያንዳንዳችን ኅብረት አለን፤ የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከቃጢአት ሁሉ ያንጸናል።—ኢየሱስም ይህን ተናግሮ . . . አለ። ከቃላቸው የተነሣ በእኔ ስለሚያምኑ ደግሞ እንጂ ስለ እነዚህ ብቻ አለብንም፤ . . . አንተ፤ አባት ሆይ፤ በእኔ እንዳለህ እኔም በአንተ፤ እነርሱ ደግሞ በእኛ እንድይሆኑ ዘንድ አለምናለሁ።

$\Delta A. \delta : \delta = \delta 4C. \overline{1\overline{2}} : \overline{1\overline{2}} : \overline{1\overline{2}} = \delta 4C. \delta : \overline{2} = \delta f.h. \delta :$
 $\overline{1} = \delta f.h. \delta : \overline{2} = f.h. \overline{1\overline{2}} : \delta : \overline{1\overline{2}} : \overline{1\overline{2}}$

ግንቦት ፲፪ ቀን

ኢየሱስ ማርያም አላት።

ተቤሻቸንለሁና አትፍራ፤ በስምህም ጠርቼንለሁ፡ አንተ የእኔ ነህ።—በጎቼም ድምፁን ይስሙታል፤ የራሱንም በጎች በየበግቸው ጠርቶ ይወስዳቸዋል። . . . በጎቼም ድምፁን ያውቃሉና ይከተሉታል።

እነዚህ ፡ አኔ በአጄ መጻፍ ቀርጾቸዋል ፡ ቅጥሮችሽም ሁልጊዜ በፊት አሉ ።

ጌታ ለእርሱ የሆኑትን ያውቃል . . . የሚለው ማገተም ያለበት የተደላደለ የእግዚአብሔር መሠረት ቆሞአል፡—በሰማያት ያለፈ ትልቅ ሊቀ ካህናት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ . . . አለን።

ሁለት የጦረግድ ድንጋይ ወሰደህ የአስራኤልን ልጆች ስም በማቸውን ቀረጽባቸው ። አሮንም በሁለቱ ሜንቃዎች ላይ ለጦራሰቢያ ስማቸውን በአግዚአብሔር ፊት ይሸከማል ። የፍርዱን የደረት ኪስ ሥራው ። በአራት ተራ የሆነ የፅንቀ ፈርጥ አድርግበት ። ድንጋዮች

እንደ አስራኤል ልጆች በሞች . . . ይሆናሉ። በእግዚአብሔር ፊት በገባ ጊዜ በአርማን ልብ ላይ ይሆናሉ።

ዮሐ. ሸ፡፲፮። ኢሳ. ፵፫፡፩። ዮሐ. ፲፡፫፡፱። ኢሳ. ፵፱፡፲፮። ደጢሞ. ፪፡፲፱። ዕብ. ፱፡፲፱። ዘፀ. ፳፭፡፱፡፲፱፡፲፭፡፲፮፡፳፩፡፴።

ግንቦት ፲፫ ቀን

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ።

ጳሊኛው አጻም ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ሆነ። ሁለተኛው ሰው ከሰማይ ነው።—ጌታዬ እምላኪም።—እናንተ መምህርና ጌታ ትሉኛላችሁ፤ እንዲሁ ነኝና መልካም ትላላችሁ። እንግዲህ እኔ ጌታና መምህር ስሆን እግራችሁን ከጠብብ፤ እናንተ ደግሞ እርስ በርስችሁ እግራችሁን ትተጣጠቡ ዘንድ ይገባችኋል። እኔ ለእናንተ እንዳደረግሁ እናንተ ደግሞ ታደርጉ ዘንድ ምሳሌ ስጥቻችኋለሁና።

እርሱ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና ስሙን ኢየሱስ ትለዋለህ።—ራሱን አዋረደ፤ ለሞትም ይኸውም የመስቀል ሞት እንኳ የታዘዘ ሆነ። በዚህ ምክንያት ደግሞ እግዚአብሔር ያለ ልክ ከፍ ከፍ አደረገው፤ ከስምም ሁሉ በላይ ያለውን ስም ሰጠው፤ ይህም በሰማይና በምድር ከምድርም በታች ያሉት ሁሉ በኢየሱስ ስም ይንበረከኩ ዘንድ።

ክርስቶስ የሚባል መሊሕ።—ለድሆች የምሥራችን አስብክ ዘንድ እግዚአብሔር ቀብቶኛልና፤ ልባቸው የተሰበረውን አጠግን ዘንድ፤ ለተማረኩትም ነጻነትን ለታስሩትም መፈታትን እናገር ዘንድ ልኮኛል።

ጳ. ቆሮ. ፲፭፡፵፭፡፵፮። ዮሐ. ፩፡፳፭። ዮሐ. ፲፫፡፲፫፡፲፭። ኤፌ. ፩፡፫። ማቴ. ፩፡፳፩። ፊል. ፪፡፭፡፲። ዮሐ. ፱፡፳፭። ኢሳ. ፳፩፡፩።

ግንቦት ፲፬ ቀን

መንፈስ ድካማችንን ያግዛል።

መንፈስ ቅዱስ የሆነው አጽናኝ።—ሥጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደሆነ እታውቁምን?—በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና።

እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባን እናውቅምና፤ ነገር ግን መንፈስ ራሱ በማይነገር መቃተት ይማልድልናል፤ ልብንም የሚመረምረው የመንፈስ አሳብ ምን እንደሆነ ያውቃል፤ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ስለ ቅዱሳን ይማልዳልና።

ናጥረታችንን እርሱ ያውቃልና፤ አቤቱ፤ እኛ አፈር እንደ ሆንን አስብ።—የተቀጠቀጠን ሽምቆ አይስብርም፤ የሚጤስንም ክር አያጠፋም።

መንፈስህ ተዘጋጅታለች ሥጋ ግን ደካማ ነው።

እግዚአብሔር አረኛዬ ነው፤ የሚያሳጣኝም የሰም። በለመለመ መለክ ያሳድረኛል፤ በዕረፍት ውኃ ዘንድ ይመራኛል።

ሮሜ ፭፡፳፮። ዮሐ. ፲፱፡፳፮። ጳ. ቆሮ. ፯፡፲፱። ፊል. ፪፡፲፫። ሮሜ ፭፡፳፮፡፳፮። መዝ. ፻፪፡፲፱። ኢሳ. ፵፫፡፫። ማቴ. ፳፮፡፵፩። መዝ. ፳፪፡፩፡፪።

ግንቦት ፲፭ ቀን

በዚያም ሌሊት እንቅልፍ ከንጉሡ ሸሸ።

ዓይኖቼ እንዲተጉ ያዘገባቸው።—እንደ እምላካችን እንደ እግዚአብሔር ማን ነው? . . . በሰማይና በምድር የተዋረዱትን የሚያይ።

በሰማይም ሠራዊት በምድርም ላይ በሚኖሩ መካከል እንደ ፈቃዱ ያደርጋል።—መንገድህ በበሕር ውስጥ ነው፤ ፍለጋህም በብዙ ውጥች ነው፤ አረማመድህም አልታወቀም።—ታሰበው ዘንድ ለው ምንድር ነው? ትጉበኘውም ዘንድ የሰው ልጅ ምንድር ነው?

እግዚአብሔር ልቡ በእርሱ ዘንድ ፍጹም የሆነውን ያጸና ዘንድ ዓይኖቼ በምድር ሁሉ ይመለከታሉና።—እግዚአብሔርንም ለሚወዱት እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ስበን እንዲደረግ እናውቃለን።

ሁለት ድንቢወች በእምስት ሳንቲም ይሸጡ የለምን? ከእነርሱም እንዲቱ ያለ አባታችሁ ፈቃድ በምድር ላይ አትወድቅም። የእናንተስ የፈሳችሁ ጠጉር ሁሉ እንኳ ተቋጥሮአል።

ኢሊ ጸ፡፩። መዝ. ፪፡፩። መዝ. ፻፲፱፡፭፡፮። ዳን. ፱፡፴፭።
መዝ. ፪፡፲፱። መዝ. ፰፡፱። ዜሴና ፲፮፡፱። ሮሜ ፰፡፳፰።
ማቴ. ፡፡፳፱፡፴።

ግንቦት ፲፮ ቀን

በደላቸውን አስኪያውቁ ድረስ ፡ ፈጥንም አስኪሹ ድረስ ሂጄ ወደ
ስፍራዬ አመለላለሁ ።

በደላቸው በእናንተና በእምላካችሁ መካከል ለይታለች ፡ እንዳይ
ሰማም ኃጢአታችሁ ፈቱን ከእናንተ ሰውሮታል።—ውዴ . . . ፈቀቅ
ብሎ አልፎ ነበር። . . . ፈለግሁት ፡ አላገኘሁትም ፤ ጠራሁት ፡ አል
መለሰልኝም።—ፈቱን ሰውሬ ተቋጣሁ ፤ እርሱም በልቡ መንገድ አያ
ፈገፈገ ሄደ። መንገዱን አይቻለሁ እፈውሰውማለሁ።—ይህ ሁሉ የሆነ
ነበሽ እኔን ስለ ተውሽ አይደለምን ? ይላል እግዚአብሔር አምላክሽ።

እርሱም ገና ሩቅ ሳለ አባቱ አየውና አሳለች ፡ ሮሞም እንገቱን
አቀፈውና ሳመው።— ቀላጣዬ ከእርሱ ዘንድ ተመልሶአልና ዓመፃች
ውን እፈውላለሁ ፡ በገዛ ፈቃዴ እወድዳቸዋለሁ።

በኃጢአታችን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከዓመፃም
ሁሉ ሊያንጸን የታመነና ጸድቅ ነው።

ሆሴ. ፭፡፲፭። ኢሊ. ፱፱፡፪። መዳ. ፭፡፮። ኢሊ. ፱፮፡፲፮፡፲፭።
ኤር. ፪፡፲፮። ሉቃ. ፲፭፡፳። ሆሴ. ፲፱፡፱። ሸዮሐ. ፩፡፱።

ግንቦት ፲፯ ቀን

እንደ እሳት ነበልባል የሆኑ ዓይኖች ያሉት . . . የእግዚአብሔር ልጅ።

የሰው ልብ ከሁሉ ይልቅ ተንኩሳኛ እጅግም ክፉ ነው ፡ ማንስ
ያውቀዋል ? እኔ እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ እንደ መንገዱ ፡ እንደ
ሥራው ፍሬ አሰጥ ዘንድ ልብን አመረምራለሁ ክላሊትንም እፈትና
ለሁ።—የተሰወረውን ኃጢአታችንን በፊትህ ብርሃን ፡ በደላችንንም
በፊትህ አስቀመጥህ።—ጌታ ዘወር ብሎ ጴጥሮለን ተመለከተው . . .
ጴጥሮለን ወደ ውጭ ወጥቶ ምርር ብሎ አለቀሰ።

ኢየሱስ ሰዎችን ሁሉ ያውቅ ነበር ፡ ስለ ሰውም ማንም ሊመስል
ከር አያስረፈገውም ነበርና አይተማመናቸውም ነበር ፡ ራሱ በሰው ያለ
ውን ያውቅ ነበርና።—ፍጥረታችንን እርሱ ያውቃልና ፡ አቤቱ ፡ እኛ
አፈር እንደ ሆንን እስብ።—የተቀጠቀጠን ሽምቡቶ አይሰብርም ፡ የሚ
ጤስንም ክር አያጠፋም።

ጌታ ለእርሱ የሆኑትን ያውቃል።—መልክም እረኛ እኔ ነኝ . . .
የራሴን በጎች አውቃለሁ። በጎቼ ድምጺን ይሰማሉ እኔም አውቃቸዋለሁ
ይከተሉኝማል ፡ እኔም የዘላለም ሕይወትን እስጣቸዋለሁ ፡ ለዘላለ
ምም አይጠፋም ፡ ከእጄም ማንም አይነጥቃቸውም።

ሬአይ. ፪፡፲፰። ኤር. ፲፯፡፱፡፲። መዝ. ፲፱፡፭። ሉቃ. ፳፪፡
፳፩። ፳፪። ዮሐ. ፪፡፳፱። ፳፭። መዝ. ፻፪፡፲፱። ኢሊ. ፱፱፡፪።
፪ጢሞ. ፪፡፲፡፱። ዮሐ. ፲፡፲፱፡፳፮። ፳፰።

ግንቦት ፲፰ ቀን

ለከተማይቱ የእግዚአብሔር ክብር ለሰሚያበራላት መብራትዋም በጉ
ስለ ሆነ ፡ በሐይ ወይም ጨረቃ አንዲያበራላት አያስፈልጓትም ነበር።

በመንገድ ሳለሁ እኩል ቀን ሲሆን በዙሪያዬ . . . ከፀሐይ ብሩህ
ነት የበለጠ ብርሃን ከሰማይ ሲበራ አየሁ። እኔም—ጌታ ሆይ ፡ ማን
ነህ ? አልሁ። እርሱም አለኝ።—እንተ የምታሳድድኝ እኔ ኢየሱስ ነኝ።—
ኢየሱስ ጴጥሮለንና ያዕቆብን ወንድሙንም ዮሐንስን ይዞ ወደ ረጅም
ተራራ ብቻቸውን አወጣቸው። በፊታቸውም ተለወጠ ፡ ፈቱም እንደ
ፀሐይ በራ ፡ ልብሱም እንደ ብርሃን ነጭ ሆነ።—እግዚአብሔር የዘ
ላለም ብርሃንን ፡ እምላክሽም ክብርሽ ይሆናልና ፀሐይ በቀን ብርሃን
አይሆንልሽም ፡ የጨረቃም ብርሃን በሌሊት አያበራልሽም። እግዚ
አብሔር የዘላለም ብርሃንን ይሆናልና ፡ የልቅሶሽም ወራት ታልቃለ
ችና ፀሐይሽ ከዚያ በኋላ አትጠልቀም ጨረቃሽም አይቋረጥም።

በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ዘላለም ክብሩ የጠራችሁ የጸጋ ሁሉ
እምላክ . . . ያበረታችሁማል።

ሬአይ. ፳፩፡፳፱። ዮሐ. ፳፮፡፲፫፡፲፭። ማቴ. ፲፮፡፩፡፱።
ኢሊ. ፳፡፲፱፡፳። ሸዮሐ. ፭፡፲።

ግንቦት ፲፱ ቀን

ያለ አላብ ልትኖሩ እወዳለሁ።

እርሱ ስለ እናንተ ያስባል።—እግዚአብሔር ልቡ በእርሱ ዘንድ ፍጹም የሆነውን ያጸና ዘንድ ዓይኖቹ በምድር ሁሉ ይመለከታሉ።

እግዚአብሔር ዋና እንደ ሆነ ቅመሱ እየም፣ በእርሱ የሚታመን ሰው ምስጉን ነው። በለጠንች ደኸየ ተራቡም፣ እግዚአብሔርን የሚፈልጉት ግን ከመልካም ነገር ሁሉ እይንድሉም።—ስለዚህ እሳች ሷለሁ፣ ስለ ነፍሳችሁ በምትበሉትና በምትጠሉት፣ ወይም ስለ ሰው ነታችሁ በምትብብሱት እትጨነቁ፣ ነፍስ ከመብል ሰውነትም ከልብስ አይበልጥምን? ወደ ሰማይ ወፎች ተመልከቱ፤ አይዘሩም እያጭዱ ምም በጎተራም እይከቱም፣ የሰማይ አበታችሁም ይመግባቸዋል፤ እና ንተ ከእነርሱ እጅግ አትበልጡምን?—በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምሥጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን እስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ። እእምሮንም ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አላባችሁን በክርስቶስ እያሱስ ይጠብቃል።

ፊቆሮ. ፮፡፱፻፱። ፊቆሮ. ፮፡፮። ይዘ. ፲፮፡፱። መዝ. ፱፡፲። ማቴ. ፮፡፳፭፡፳፮። ፊል. ፱፡፮፡፮።

ግንቦት ፳ ቀን

እንዲሁም ታገኙ ዘንድ ሩጡ።

ታካች ሰው፡—አንበሳ በሚጻ ነው... ይላል።—እኛ... ሸክምን ሁሉ ቶሎም የሚከበንን ኃጢአት እስጠግደን፣ የእምነታችንንም ራሱና ፈጸሚውን እያሱስን ተመልክተን፣ በፊታችን ያለውን ሩጫ በት ሰግሥት እንሩጥ።

በእግዚአብሔር ፍርሃት ቅድስናን ፍጹም እያደረግን ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ሁሉ ራሳችንን እናንጸ።

ዋጋ እንዳገኝ እክታተላለሁ።—ያለ አላብ እንደሚሮጥ ሁሉ እንዲሁ አልሮጥም... ራሴ የተጣልሁ እንዳልሆን ሥጋዬን እየጎሰምሁ አስገዛዋለሁ።

የዚች ዓለም መልክ አላፈ ነው።

ነገር ግን ጽድቅ የሚኖርባትን አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር እንደ ተሰፋ ቃሉ እንጠብቃለን። ስለዚህ፣ ወዳጆች ሆይ፣ ይህን እየጠበቃችሁ... በእርሱ እንድትገኙ ትጉ።—ስለዚህ የልቡናችሁን ወገብ ታጥቃችሁና በመጠን ኖራችሁ፣ እያሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ የምታገኙ ትን ጸጋ ፈጽማችሁ ተስፋ አድርጉ።

ፊቆሮ. ፱፡፳፱። ምሳ. ፳፪፡፲፫። ዕብ. ፲፪፡፩፡፪። ፊቆሮ. ፯፡፩። ፊል. ፫፡፲፱። ፊቆሮ. ፱፡፳፮፡፳፯። ፊቆሮ. ፯፡፱፻፱። ይዘ. ፲፫፡፲፱። ፊቆሮ. ፩፡፲፫።

ግንቦት ፳፩ ቀን

በርሬ ፀርፍ ዘንድ እንደ ርግብ ክንፍን ማን በሰጠኝ።

ፀሐይም በወጣች ጊዜ እግዚአብሔር ትኩስ የምሥራቅ ነፋስ አህጋጀ፤ የናስ እስኪዝል ድረስም ፀሐይ ራሱን መታው፤ ለራሱም ሞትን ፈለገና፤—ከሕይወት ሞት ይሻለኛል አለ።

ኢዮብ... እንዲሁም አለ፡—በመከራ ላሉት ብርሃን፣ ነፍሳቸው መራራ ለሆነችባቸው፣ የተሰወረ ሀብትን ከሚቆፍሩ ይልቅ ሞትን ለሚጠብቁ ለማያገኙትም... ሕይወት ስለ ምን ተሰጠ?—የጻድቃን መከራቸው ብዙ ነው፤ እግዚአብሔርም ከሁሉ ያድናቸዋል።

አሁን ነፍሴ ታውክለች ምንስ እላለሁ? አባት ሆይ፣ ከዚህ ሰዓት አድነኝ።—የሕዝብን ኃጢአት ለማስተሰረይ፣ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ የሚምርና የታመነ ሊቀ ክህናት እንዲሆን፣ በነገር ሁሉ ወንድሞቼን ሊመስል ተገባው እርሱ ራሱ ተፈትና መከራን ስለ ተቀበለ የሚፈተትን ሊረዳቸው ይችላልና።

መዝ. ፶፬፡፮። ዮና. ፱፡፳። ኢዮብ ፫፡፪፡፳። ሕፃ፡፳፻፱። ማቴ. ፲፱፡፲፱። ዮሐ. ፲፪፡፳፯። ዕብ. ፪፡፲፮፡፲፭።

ግንቦት ፳፪ ቀን

ሁልጊዜ እንድትሰማኝ አወቅሁ።

ኢየሱስ ዓይኖቼን ወደ ላይ እንሥቶ—አባት ሆይ፣ ስለ ሰማኸኝ አመሰግንሃለሁ... አለ።—አባት ሆይ፣ ስምህን አክብረው። ስለ

ዚህም አከበርሁት ደግሞም አከብረዋለሁ የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ።—አምላኬ ሆይ ፡ ፈቃድህን ላደርግ መጥፎአለሁ።—የአኔ ፈቃድ አይሁን የአንተ እንጂ።

እርሱ እንዳለ እኛ ደግሞ እንዲሁ በዚህ ዓለም ነንና።—በእርሱ ዘንድ ያለን ድፍረት ይህ ነው፤ እንደ ፈቃዱ አንዳች ብንለምን ይሰማናል።

ትእዛዙን የምንጠብቅና በፊቱ ደስ የሚያሰኘውን የምናደርግ ስለሆንን የምንለምነውን ሁሉ ከእርሱ እናገኛለን።

ያለ እምነትም ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ወደ እግዚአብሔር የሚደርስ እግዚአብሔር እንዳለ ለሚፈልጉትም ዋጋ እንዲሰጥ ያምን ዘንድ ያስፈልገዋልና።

ስለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራል።—ከአብ ዘንድ ጠበቃ አለን እርሱም ጻድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ዮሐ. ፲፩፡፵፪ = ዮሐ. ፲፩፡፵፩ = ዮሐ. ፲፪፡፳፰ = ዕብ. ፲፡፯ = ሉቃ. ፳፪፡፵፪ = ሐዮሐ. ፱፡፲፮ = ሐዮሐ. ፳፡፲፬ = ሐዮሐ. ፫፡፳፪ = ዕብ. ፲፩፡፯ = ዕብ. ፯፡፳፭ = ሐዮሐ. ፪፡፩።

ግንቦት ፳፫ ቀን

ልጆች ሆይ ፡ . . . በእርሱ ኑሩ።

የሚጠራጠር ሰው በነፋስ የተገፋና የተነቃነቃ የባሕርን ማዕበል ይመስላልና። ሁለት አሳብ ላለው በመንገዱም ሁሉ ለሚወላውል ለዚያ ሰው ከጌታ ዘንድ አንዳች እንዲያገኝ አይቻለውም።

በክርስቶስ ጸጋ እናንተን ከጠራችሁ ከእርሱ ወደ ልዩ ወንጌል እንዲህ ፈጥናችሁ እንዴት እንዳለፋችሁ እደነቃለሁ፤ እርሱ ግን ሌላ ወንጌል አይደለም፤ . . . ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከሰማይ መልአክ ፡ ከሰበክነላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰበክላችሁ ፡ የተረገመ ይሁን።

በሕግ ልትጸድቁ የምትፈልጉ ከክርስቶስ ተለይታችሁ ከጸጋው ወድቃችኋል። በመልካም ትርጉም ነበር፤ . . . ማን ከለከላችሁ?

ቅርንጫፍ በወይት ግንድ ባይኖር ከራሱ ፍሬ ሊያፈራ እንዳይቻለው ፡ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በእኔ ባትኖሩ አትችሉም። በእኔ ብትኖሩ ታሉቼም በእናንተ ቢኖሩ የምትወዱትን ሁሉ ለምኑ ይሆንላችሁ ማል።—እግዚአብሔር ለሰጠው ተስፋ ቃል ሁሉ አምን ማለት በእርሱ ነውና ፡ ለሰዚህ ለእግዚአብሔር በለ ክብሩ በእኛ የሚነገረው አሜን በእርሱ ደግሞ ነው።

ጳውሎ. ፪፡፳፰ = ያሴ. ፩፡፯-፳ = ገላ. ፩፡፯-፳ = ገላ. ፭፡፱ ፡ ፯ = ዮሐ. ፲፭፡፱፡፯ = ፪ቆሮ. ፩፡፳።

ግንቦት ፳፬ ቀን

እግዚአብሔር . . . እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የሚል ነው።

በውኑ እግዚአብሔር ከሰው ጋር በምድር ላይ ይኖራልን? እነሆ ፡ ሰማይ ከሰማይነትም በላይ ያለ ሰማይ ይይዝህ ዘንድ አይችልም።—ቃልም ሥጋ ሆነ ፤ ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረ ፤ እንድልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነውን ክብሩን አየን።—እግዚአብሔርንም የመምሰል ምሥጢር ያለ ጥርጥር ፆላቅ ነው ፤ በሥጋ የተገለጠ።

እግዚአብሔር . . . ሁሉን ወራሽ ባደረገው ደግሞም ዓለማትን በፈጠረበት በልጁ በዚህ ዘመን መጨረሻ ለእኛ ተናገረን።

ያም ቀን እርሱም ከላምንቱ ፊተኛው . . . ደቀ መዛሙርቱ ተሰብስበው በነበሩበት . . . ደጆቹ ተዘግተው ሳሉ ፡ ኢየሱስ መጣ፤ በመከከላቸውም ቆሞ . . . = ደቀ መዛሙርቱም ጌታን ባዩ ጊዜ ደስ አላቸው። ከሰማንት ቀን በኋላም ደቀ መዛሙርቱም ደግመው በውስጥ ነበሩ ፡ ቶማስም ከእነርሱ ጋር ነበረ። . . . (ኢየሱስ) ቶማስን ፡—ጣትህን ወደዚህ አምጣና እጆቼን እይ ፤ እጅህንም አምጣና በጎኔ አግባው ፤ ያመንህ እንጂ ያላመንህ አትሁን አለው። ቶማስም ፡—ጌታዬ አምላኬም ብሎ መለሰለት።—ወንድ ልጅም ተሰጥቶናልና . . . ኃያል እምላክ።

ማቴ. ፩፡፳፫ = ፪ዜና ፯፡፲፭ = ዮሐ. ፩፡፲፪ = ሐጢአ. ፫፡፲፭ = ዕብ. ፩፡፩፡፪ = ዮሐ. ፳፡፲፱፡፳፡፳፯-፳። = ኢሳ. ፱፡፯።

ግንቦት ፳፭ ቀን

እግዚአብሔር የርስቲ እድል ፈንታና ጽዋዬ ነው።

የእግዚአብሔር ወራሾች ነን። . . . ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ነን።—ነገር ሁሉ የእናንተ ነው።—ወደ የእኔ ነው።—በወደደኝና በእኔ ራሱን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ . . . »

እግዚአብሔርም አርገን አለው።—በምድራቸው ርሰት በመካከለ ቸውም ድርሻ አይሆንልህም፤ በእስራኤል ልጆች መካከል ድርሻህና ርስትህ እኔ ነኝ።

በሰማይ ያለኝ ምንድር ነው? በምድርስ ውስጥ ከአንተ ዘንድ ምን እሻለሁ? የልቤ አምላክ ሆይ፤ ልቤና ሥጋዬ አለቀ፤ እግዚአብሔር ግን ለዘላለም እድል ፈንታዬ ነው።

በሞት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አልፈራም፤ በትርህና ምርዘዝህ እነርሱ ያጸናኑኛል።—ያመንሁትን አውቃለሁና፤ የሰጠሁትንም አደራ እስከዚያ ቀን ድረስ ሊጠብቅ እንዲችል ተረድቼአለሁ።

አምላኬ፤ አምላኬ፤ ወደ አንተ እንወግጣለሁ፤ ነፍሴ አንተን ተጠግች፤ ሥጋዬ አንተን እንደት ናፈቀች እንጨትና ውኃ በሌለበት በምድረ በዳ።

መዝ. 118፡፭ = ሮጫ ፳፡12 = ጵፍሮ. 1፡፳፩ = መጋ. ፪፡12 = ገላ. ፪፡፩ = ዘኁ. 118፡፳ = መዝ. ፸፪፡፳፮ = መዝ. ፳፪፡፪ = ፪ጢጥ. ፩፡12 = መዝ. ፳፪፡፩።

ግንቦት ፳፭ ቀን

እኔ ኢልሻዳይ ነኝ (ሁሉን የሚችል እግዚአብሔር)፤ በፊቱ ተመላለስ፤ ፍጹም ሁን።

አሁን እንዳገኘሁ ወይም አሁን ፍጹም እንደ ሆንሁ አይደለም፤ ነገር ግን በእኔ እርሱ በክርስቶስ ኢየሱስ የተያዘሁበትን ያን ደግሞ

አያዘለሁ ብዬ እፈጥናለሁ። . . . እኔ ገና እንዳልያዝሁት እቁጥራለሁ፤ ነገር ግን እንድ ነገር አይርጋለሁ፤ በኋላዬ ያለውን አየረሳሁ በፊቱ ያለውን ለመያዝ አጣጣራለሁ፤ በክርስቶስ ኢየሱስ ክፍ፤ ክፍ፤ ያለውን የእግዚአብሔርን መጥፊት ዋጋ እንዳገኝ እከታተላለሁ።

ሄኖክም አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ሰላይረን አልተገኘም፤ እግዚአብሔር ወስዶታልና።

በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና አውቀት እደጉ።—እኛም ሁላችን በመጋረጃ በማያከደን ፊት የጌታን ክብር እንደ መስተዋት እያብላጩለቁን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመሰል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን።

ኢየሱስም . . . እንዲህ አለ።—ከክፉ እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አልለምንም። እኛም አንድ አንድ ሆንን እንድ ይሆኑ ዘንድ፤ እኔም በእነርሱ አንተም በእኔ ሰትሆን፤ በአንድ ፍጹማን እንዲሆኑ።

ዘፍጥ. 113፡፩ = ፈል. 1፡12—12። ዘፍ. ፭፡፳፩ = ፪፪ጥ. 1፡12 = ፪፪ፍሮ. 1፡12 = ዮሐ. 113፡፩፤ 118፡፳፩።

ግንቦት ፳፭ ቀን

የብርሃንን ጋሻ ጦር እንልበስ።

ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን ልበሱት።—ክርስቶስንም አገኝ ዘንድ፤ በክርስቶስም በማመን ያለው ጽድቅ ማለት በአምናት ከእግዚአብሔር ዘንድ ያለው ጽድቅ እንጂ ከሕግ ለእኔ ያለው ጽድቅ ሳይሆንልኝ . . . —ለሚያምኑ ሁሉ የሆነ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የሚገኘው የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው።

የጽድቅንም መጉናጸፊያ ደርቦልኛል።—በእግዚአብሔር ኃይል እገባለሁ፤ አቤቱ፤ ጽድቅህን ብቻ አስባለሁ።

ቀድሞ ጨለማ ነበራችሁና፤ አሁን ግን በጌታ ብርሃን ናችሁ። እንደ ብርሃን ልጆች ተመላለሱ፤ ፍሬም ከሌለው ከጨለማ ሥራ ጋር

አትተበበሩ፡ ይልቁን ግለሰቦች እንጂ። ሁሉ ግን በብርሃን ሲገለጥ ይታያል፤ የሚታየው ሁሉ ብርሃን ነውና። ስለዚህ፡—አንተ የምትተኛ ንቃ ከሙታንም ተነሣ ክርስቶስም ያበራልሃል ይላል። እንግዲህ . . . እንዴት እንድትመላለሱ በጥንቃቄ ተጠበቁ።

ሮሜ ፲፫፡፲፪። ሮሜ ፲፫፡፲፱። ፊል. ፫፡፳፡፱። ሮሜ ፫፡፳፪። ኢሊ. ፳፩፡፲። መዝ. ፫፡፲፮። ኤፌ. ፭፡፳፡፲፩፡፲፫፡፲፪።

ግንቦት ፳፰ ቀን

ፍጥረታችንን እርሱ ያውቃልና፤ አበቱ፤ እኛ አፈር እንደ ሆንን አስብ።

እግዚአብሔር አምላክም ሰውን ከምድር አፈር አበጀው፤ በእኛን ጫውም የሕይወት እስትንፋስን እኛ አለበት፤ ሰውም ሕይወት ነፍስ ያለው ሆነ።

ግሩምና ድንቅ ሆኜ ተፈጥሮአለሁና አመሰግንሃለሁ፤ ሥራህ ድንቅ ነው፡ ነፍሴም እጅግ ታውቀዋለች። እኔ በስውር በተሠራሁ ጊዜ፤ አካሌም በምድር ታች በተሠራ ጊዜ አጥንቶቼ ከአንተ አልተሠወሩም። ያልተሠራ አካሌን ዓደኛችሁ እዩኝ፤ የተፈጠሩ ቀኖቼ ሁሉ አንድ ስንኳ ሳይኖር በመጽሐፍህ ተጻፉ።

ለሁላችን አንድ አባት ያለን አይደለምን? አንድ አምላክስ የፈጠረን አይደለምን?—በእርሱ ሕይወት ነንና እንንቀሳቀሳለን እንኖርማለን።—አባት ለልጆቼ እንደሚራራ እንዲሁ እግዚአብሔር ለሚፈሩት ይራራል።

እርሱ ግን መሐሪ ነው፡ ኃጢአታቸውንም ይቅር አላቸው፤ አላጠፋቸውምም፤ ቀጣቸውንም መመለስ አበዛ፤ መዓቱንም ሁሉ አላቃጠለም። ወጥቶ የማይመለስ መንፈስ፤ ሥጋም እንደ ሆኑ አሰበ።

መዝ. ፻፪፡፲፱። ዘፍጥ. ፪፡፯። መዝ. ፻፴፰፡፲፱—፲፮። ሚል. ፪፡፲። የሐዋ. ፲፮፡፳፰። መዝ. ፻፪፡፲፫። መዝ. ፫፡፳፡፱።

ግንቦት ፳፱ ቀን

በአዲስና በሕይወት መንገድ።

ቃዩን ከእግዚአብሔር ፊት ወጣ።—በደላችሁ በእናንተና በአምላካችሁ መካከል ለይታለች፡ እንዳይለማም ኃጢአታችሁ ፊቱን ከእናንተ

ሰውርታል።—ትቀደሱ ዘንድ ፈልጉ፤ ያለ እርሱ ጌታን ሊያይ የሚችል የለምና።

እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም።—በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ መገለጥ ታይቶአል። እርሱ ሞትን ሽርአልና . . . በወንጌል ሕይወትንና አለመጥፋትን ወደ ብርሃን አውጥቶአል።

ፊተኛይቱ ድንኳን በዚህ ገና ቆማ ላለች፤ ወደ ቅድስት የሚወስደው መንገድ ገና እንዳልተገለጠ መንፈስ ቅዱስ ያሳያል።—እርሱ ለላማችን ነውና፤ ሁለቱን ያዋሐደ . . . የጥል ግድግዳን በሥጋው ያፈረሰ።—የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ።

ወደ ሕይወት የሚወስደው ደጅ የጠበበ፤ መንገዱም የቀጠነ ነውና፤ የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው።—የሕይወትን መንገድ አላየኸኝ፤ ከፊትህ ጋር ደስታን አጠገብኸኝ፤ በቀኝህም የዘላለም ፍሥሐ አለ።

ዕብ. ፲፡፳። ዘፍጥ. ፱፡፲፮። ኢሊ. ፶፱፡፪። ዕብ. ፲፱፡፲፱። ዮሐ. ፲፱፡፮። ፪ጢሞ. ፩፡፲። ዕብ. ፱፡፳። ኤፌ. ፪፡፲፱። ማቴ. ፳፮፡፶፩። ማቴ. ፯፡፲፱። መዝ. ፲፭፡፲፩።

ግንቦት ፴ ቀን

ኃጢአቱን ሁሉ ይቅር በለኝ።

ኑና እንዋቀስ ይላል እግዚአብሔር፤ ኃጢአታችሁ እንደ አለሳብትሆን እንደ አመዳይ ትንጸለች፤ እንደ ደምም ብትቀላ እንደ ባዘቶ ትጠራለች።

አይዘህ፤ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ።—መተላለፍህን ስለ እኔ ስል የምደመስለ እኔ ነኝ፤ ኃጢአትህንም አላስብም።

በምድር ላይ ኃጢአትን ያስተሰርዶ ዘንድ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ።—እንደ ጸጋው ባለ ጠግነት መጠን፤ በደሙ የተደረገ ቤዛነታችንን አገኘን እርሱም የበደላችን ስርዩት።—እንደ ምሕረቱ መጠን ለአዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ

መታደስ አዳኝን እንጂ፤ እኛ ስላደረግነው በጽድቅ ስለ ነበረው ሥራ አይደለም፤ ያን መንፈስም፤ . . . በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በእኛ ላይ አትርፎ አፈሰሰው።—በደላችሁን ሁሉ ይቅር አላችሁ፤ በእኛ ላይ የነበረውን የሚቃወመንንም በትእዛዛት የተጻፈውን የፅዳ ጽሕፈት ደመሰሰው፤ አርሱንም፤ በመስቀል ጠርቆ ከመንገድ አስወግዶ ታል።

ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኪ፤ . . . ኃጢአትሽን ሁሉ ይቅር የሚል።

መዝ. ፳፱፡፲፮። ኢሳ. ፩፡፲፭። ማቴ. ፱፡፪። ኢሳ. ፵፫፡፳፭። ማቴ. ፱፡፯። ኤፌ. ፩፡፮። ጥቅ. ፫፡፳። ቆላ. ፪፡፲፱። መዝ. ፻፪፡፪፡፫።

በኔ ፩ ቀን

በልባችሁ ይህን ስለ ምን ታስባላችሁ?

የመቶ ዓመትም ሽማግሌ ስለ ሆነ እንደ ምውት የሆነውን የራሱን ሥጋና የሳፊ ማሳፀን ምውት መሆኑን በእምነቱ ሳይደክም ተመለከተ፤ ለእግዚአብሔርም ክብር አየሰጠ፤ . . . በእምነት በረታ እንጂ በአለማመን ምክንያት በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል አልተጠራጠረም።

ኃጢአትህ ተሰረዮችህ ከማለት ወይስ ተነሣ አልጋህንም ተሸክምና ሂድ ከማለት ማናቸው ይቀላል?—ቢቻልህ ትላለህ፤ ለሚያምን ሁሉ ይቻላል።

ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ።—እንዲህ የምትፈሩ ስለ ምን ነው? እንዴትስ እምነት የላችሁም?—ወደ ሰማይ ወርቅ ተመልከቱ፤ . . . የሰማይ አባታችሁም ይመግባቸዋል፤ እናንተ ከእነርሱ አጅግ አትበልጡምን?—እንጂራ ስለ ሌላችሁ ስለ ምን እርስ በርሳችሁ ትነጋገራላችሁ? . . . ለአምስቱ ሺህ አምስቱ እንጂራ . . . ትዝ አይላችሁምን?

አምላኬም አንድ ባለ ጠግንቱ መጠን በክብር በክርስቶስ ኢየሱስ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ ይሞላባችኋል።

ማር. ፱፡፭። ሮሜ. ፱፡፲፱። ማር. ፱፡፱። ማር. ፱፡፳፫። ማቴ. ፳፰፡፲፱። ማር. ፱፡፱። ማቴ. ፯፡፳፮። ማቴ. ፲፮፡፲፡፱። ፊል. ፱፡፲፱።

በኔ ፪ ቀን

የኃጢአተኛ ፋክራ አጭር መሆኑን . . . አታውቁምን?

ስኩናውን ትቀጠቅጣለህ።—ይህ ግን ጊዜያችሁና የጨለማው ሥልጣን ነው።—ልጆቼ በሥጋና በደም ስለሚካፈሉ፤ እርሱ ደግሞ በምት ላይ ሥልጣን ያለውን በምት እንዲሸር፤ ይኸውም ዲያብሎስ ነው።—አለቅንትንና ሥልጣናትን ገፍ፤ ድል በመንሣት በእርሱ እያዞራችው በግልጥ አላያቸው።

በመጠን ኑሩ ንቁም፤ በላጋራችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን ፈልጋ እንደሚያገዛ እንበላ ይዘራልና፤ . . . በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት።—ዲያብሎስን ግን ተቃወሙ ከእናንተም ይሸሻል።

ኃጢአተኛ ጻድቁን ይመስክክተዋል፤ ጥርሱንም በእርሱ ላይ ያንገሟግጫል። እግዚአብሔር ይሥቅበታል፤ ቀኑ እንደሚደርስ አይቆድም።—የሰላም አምላክ በደግግን ከእግራችሁ በታች ፈጥኖ ይቀጠቅጠዋል።—ዲያብሎስ . . . ወደ አላቱና ወደ ዲኑ ባሕር ተጣለ፤ ለዘላለም እስከ ዘላለም ቀንና ሌሊት ይሣቀያሉ።

ኢዮብ ፳፡፭። ዘፍጥ. ፫፡፲፭። ሉቃ. ፳፪፡፱፫። ዕብ. ፪፡፲፱። ቆላ. ፪፡፲፭። ፩ጴጥ. ፭፡፳፡፱። ያዕ. ፱፡፯። መዝ. ፵፮፡፲፪። ሮሜ. ፲፮፡፳። ራእይ ፳፡፲።

በኔ ፫ ቀን

ክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉ።

ለአንድ አበዳሪ ሁለት ተበዳሪዎች ነበሩት፤ በአንዱ አምስት መቶ ዲናር ነበረበት በሁለተኛውም አምላ። የሚከፍሉትም ቢያጡ ለሁለቱም ተወላቸው።—ያን ፅዳ ሁሉ ተውሁልህ፤ እኔ አንድ ማርሀህ ባልንጀራህ የሆነውን ያን ባሪያ ልትምረው ስለንተስ አይገባህምን?

ለጸሎትም በቆማችሁ ጊዜ፤ በሰማያት ያለው አባታችሁ ደግሞ ኃጢአታችሁን ይቅር እንዲላችሁ፤ በማንም ላይ አንዳች ቢኖርባችሁ ይቅር በሉት። እናንተ ግን ይቅር ባትሉ በሰማያት ያለው አባታችሁም

ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም።—እንደ እግዚአብሔር ምርጦች ቅዱሳን ሆናችሁ የተወደዳችሁም ሆናችሁ፤ ምሕረትን፤ ርኅራኄን፤ ዋርነትን፤ ትሕትናን፤ የዋህነትን፤ ትዕግሥትን ልበሱ፤ እርስ በርሳችሁ ትዕግሥትን አድርጉ፤ ማንም በባልንጀራው ላይ የሚነቅፈው ነገር ካለው፤ ይቅር ተበባሉ።

ወንድሜ ቢበድለኝ ስንት ጊዜ ልተውለት? እስከ ሰባት ጊዜን? አለው። ኢየሱስ እንዲህ አለው።—እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም።

በእነዚህም ሁሉ ላይ የፍጻሜ ማሰሪያ የሆነውን ፍቅርን ልበሱት።

ቆላ. ፫፡፲፫። ሉቃ. ፯፡፱። ማቴ. ፲፭፡፱። ማር. ፲፩፡፳፭። ፍላ. ፫፡፲፪። ማቴ. ፲፭፡፳፭። ፍላ. ፫፡፲፪።

ሰኔ ፬ ቀን

እነሆ፤ ሁሉን አዲስ አደርጋለሁ።

ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም።—ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው፤ አሮጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ፤ ሁሉም አዲስ ሆኖአል።

አዲሱም ልብ እሰጣችኋለሁ አዲሱም መንፈስ በውስጣችሁ አኖራለሁ፤ የድንጋዩንም ልብ ከሥጋችሁ አወጣለሁ የሥጋንም ልብ እሰጣችኋለሁ።—እንግዲህ ያለ እርሾ እንዳላችሁ አዲሱን ሊጥ ትሆኑ ዘንድ አሮጌውን እርሾ አስወግዱ።—ለእውነትም በሚሆን ጽድቅና ቅድስና እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠረውን አዲሱን ሰው ልበሱ።

የእግዚአብሔር አኖ በሚጠራበት በአዲሱ ስም ትጠሪያለሽ።

እነሆ፤ አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር አፈጥራለሁና፤ የቀድሞትም አይታሰቡም፤ ወደ ልብም አይገቡም።—ይህ ሁሉ እንዲህ የሚቀልጥ ከሆነ... በቅዱስ ኑሮ እግዚአብሔርንም በመምሰል እንደ ምን ልትሆኑ ይገባችኋል?

ራእይ ፳፩፡፭። ዮሐ. ፫፡፫። ዪቆሮ. ፭፡፲፮። ሕዝ. ፴፮፡፳፮። ዪቆሮ. ፭፡፯። ኤፌ. ፱፡፳፱። ኢሳ. ፶፪፡፪። ኢሳ. ፶፭፡፲፮። ዪሴጥ. ፫፡፲፩።

ሰኔ ፭ ቀን

ለኃጢአት ሞተን ለጽድቅ እንድንኖር።

እንደሚታለል ምኞት የሚጠፋውን አሮጌውን ሰው አስወግዱ፤ በአእምሮአችሁም መንፈስ ታደሱ፤ ለእውነትም በሚሆኑ ጽድቅና ቅድስና እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠረውን አዲሱን ሰው ልበሱ።

ሞታችኋልና፤ ሕይወታችሁም በእግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር ተሰውሮአልና።—ክርስቶስ በአብ ክብር ከሙታን እንደ ተነሣ እንዲሁ እኛም በአዲስ ሕይወት እንድንመላለስ...። ከእንግዲህ ወዲያ ለኃጢአት እንዳንገዛ የኃጢአት ሥጋ ደሸር ዘንድ አሮጌው ለዋችን ከእርሱ ጋር እንደ ተስቀለ እናውቃለን፤ የሞተስ ከኃጢአቱ ጸድቆአልና።

እንዲሁም እናንተ ደግሞ ለኃጢአት እንደ ሞታችሁ፤ ግን ሰክርስቶስ ኢየሱስ ዘጌታችን ሆናችሁ ለእግዚአብሔር ሕያዋን እንደ ሆናችሁ ራሳችሁን ቀጠሩ። እንግዲህ ለምኞቱ እንድትታዘዙ በሚሞት ሥጋችሁ ኃጢአት አይነገሥ፤ ብልቶቻችሁንም የዓመፃ የጦር ዕቃ አድርጋችሁ ለኃጢአት አታቅርቡ፤ ነገር ግን ከሙታን ተለይታችሁ በሕይወት እንደምትኖሩ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ፤ ብልቶቻችሁንም የጽድቅ የጦር ዕቃ አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር አቅርቡ።

ዪሴጥ. ፪፡፳፱። ኤፌ. ፱፡፳፱። ፍላ. ፫፡፫። ሮሜ. ፯፡፱፤ ፯፡፯፤ ፲፩፡፲፫።

ሰኔ ፮ ቀን

አንተ በእግዚአብሔር ልጅ ታምናለህ?

በእርሱ አምን ዘንድ ማን ነው?

እርሱም የክብሩ መንጸባረቅና የባሕርዩ ምሳሌ።—ያንም መገለጡን ሰራሱ ጊዜ ብፁዕና ብቻውን የሆነ ገዥ፤ የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ፤ ያላያል። እርሱ ብቻ የማይሞት ነው፤ ማንም ሊቀርበው በማይችል ብርሃን ይኖራል፤ አንድ ሰው እንኳ አላየውም ሊያይም አይቻለውም፤ ለእርሱ ክብርና የዘላለም ኃይል ይሁን፤ አሜን።—

ያለውና የነበረው የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዛ ጌታ አምላክ፡—አል ፋና የሚጋ እኔ ነኝ ይላል።

ጌታ ሆይ፡ እምናለሁ፡—ያመንሁትን አውቃለሁና፡ የሰጠሁትንም አደራ እስከዚያ ቀን ድረስ ሊጠብቅ እንዲችል ተረድቼአለሁ።

እነሆ፡ የተመረጠና የከበረን የማዕዘን ራስ ድንጋይ በጽዮን እና ራሱ በእርሱም የሚያምን አያፍርም... እንግዲህ ከብሩ ለእናንተ ለምታምኑት ነው።

ዮሐ. ፱፡፴፭ = ዮሐ. ፱፡፴፮ = ዕብ. ፩፡፫ = ፩ጢሞ. ፮፡፲፭፡፲፮ = ራሳይ ፩፡፰ = ዮሐ. ፱፡፴፰ = ፩ጢሞ. ፩፡፲፪ = ፩ኢጥ. ፪፡፮፡፮ =

ሰኔ ፯ ቀን

ማርታ፡ ማርታ፡ በብዙ ነገር ትጨነቁአለሽ ትታወክማለሽ።

ቀራዎችን ተመልከቱ፤ አይዘሩም አያጭዱምም = አበቦችን እንዴት እንዲያደጉ ተመልከቱ፤ እያደከሙም አያፈትሉምም = እናንተም የምትበሉትን የምትጠውትንም አትፈልጉ፤ አታወሳውሉም = የእናንተም አባት ይህ እንዲያስፈልጋችሁ ያውቃል።

ምግብና ልብስ ከኖረን ግን፡ እርሱ ይበቃናል።... ባለ ጠጎች ሊሆኑ የሚፈልጉ በጥፋትና በመፍረስ ሰዎችን በሚያስጥምና በሚያስንፍ በሚጎዳም በብዙ ምኞትና በፈተና በወጥመድም ይወድቃሉ = ገንዘብን መውደድ የከፋት ሁሉ ሥር ነውና፡ እንዳንደችም ይህን ሲመኙ፡ ከሃይማኖት ተሳስተው በብዙ ሥቃይ ራሳቸውን ወጉ።

የዚህ ዓለም አሳብና የባለጠግነት ማታለል የሌላውም ነገር ምኞት ገብተው ቃሉን ያንቃሉ፡ የማያፈራም ይሆናል።

እኛ... ሸክምን ሁሉ ቶሎም የሚከበንን ኃጢአት አስወግደን... በፈታችን ያለውን ራሜ በትዕግሥት እንሩጥ።

ሉቃ. ፲፡፴፩ = ሉቃ. ፲፪፡፳፱፡፳፯፡፳፱፡፴፱ = ፩ጢሞ. ፮፡፳-፲ = ማር. ፱፡፲፱ = ዕብ. ፲፪፡፩ =

ሰኔ ፰ ቀን

መንፈስ ራሱ... እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ስለ ቅዱሳን ይማልዳል።

እውነት አውነት አላችኋለሁ፤ አብ በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል። እስከ አሁን በስሜ ምንም አልለመናችሁም፤ ደስታችሁ ፍጹም እንዲሆን ለምኑ ትቀበሉማላችሁ።—በጸሎትና በልመናም ሁሉ ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ።

በእርሱ ዘንድ ያለን ድፍረት ይህ ነው፤ እንደ ፈቃዱ እንዳችብንለምን ይሰማናል። የምንለምነውንም ሁሉ እንዲሰማልን ብናውቅ ከእርሱ የለመነውን ልመና እንደ ተቀበልን እናውቃለን።—ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም መቀደሳችሁ ነው።

እግዚአብሔር በመንፈስ መቀደስ... ለመዳን... መርጠአችኋልና፤ ለዚህም... ጠራችሁ።

ሁልጊዜ ደስ ይበላችሁ፤ ሳታቋርጡ ጸልዩ፤ በሁሉ አመስግኑ፤ ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ እናንተ ነውና። መንፈስን አታጥፉ።

ሮሜ ፳፡፳፯ = ዮሐ. ፲፮፡፳፫፡፳፱ = ኤፌ. ፮፡፲፰ = ፩ዮሐ. ፭፡፲፱፡፲፭ = ፩ተሰ. ፱፡፫ = ፪ተሰ. ፪፡፲፫-፲፱ = ፩ተሰ. ፭፡፲፮-፲፱ =

ሰኔ ፱ ቀን

ማንም አክሊልህን እንዳይወስድብህ ያለህን አጽንተህ ያዝ።

ልብሱን ብቻ የዳሰስሁ እንደ ሆነ፡ እድናለሁ።—ብትወድስ ልታነጻጽ ትችላለህ... እወዳለሁ፤ ንጹ። የሰናፍቼ ቅንጣት የሚያህል እምነት።

ታላቅ ብድራት ያለውን ድፍረታችሁን አትጣሉ።—በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ የራሳችሁን መዳን ፈጽሙ፤ ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና።

በመጀመሪያ ቡቃያ ኋላም ዛሬ ኋላም በዛጣው ፍጹም ሰብል ታፈራለች።—እናውቀውም ዘንድ እግዚአብሔርን እንከተል።—መንግሥተ ሰማያት ትገፋለች፤ ግፈኞችም ይናጠቁታል። እንዲሁም ታገኙ ዘንድ ሩጡ።

መልክሙን ገድል ተጋድዶአለሁ፡ ፋጫውን ጨርሼአለሁ፡ ሃይማኖትን ጠብቄአለሁ፡ ወደ ፊት የጽድቅ አክባሌ ተዘጋጅቶልኛል፡ ይህ ነም ጽድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያስረክባል።

ራክይ ፣ ፤፩ = ማቴ. ሀ፡ ሸ፩ = ማቴ. ሄ፡ ፪፡ ፫ = ማቴ. ፲፮፡ ሸ = ዕብ. ፲፡ ፴፭ = ፊል. ፪፡ ፲፱፡ ፲፫ = ማር. ፱፡ ሸ፭ = ሆሌ. ፮፡ ፫፡ ፫ = ማቴ. ፲፩፡ ፲፱ = ሸቆሮ. ፱፡ ሸ፱ = ፪ ጢሞ. ፱፡ ፯፡ ፭ =

ሰኔ ፲ ቀን

አቤቱ ፡ ሥራህ ሁሉ ያመለግኑሃል ፡ ቅዱሳንህም ይበርከሃል።

ነፍሴ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ባርክ. ፡ አጥንቶቼም ሁሉ ፡ የተቀደሰ ስሙን = ነፍሴ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ባርክ. ፡ ምስጋናውንም ሁሉ አትርሻ. = እግዚአብሔርን ሁልጊዜ አባርክዋለሁ ፡ ምስጋናውም ዘወትር በእፌ ነው = በየቀኑ ሁሉ አባርክሃለሁ ፡ ስምህንም ለዘላለም ዓለምም አመለግናለሁ።

ምሕረትህ ከሕይወት ይሻላልና ከንፈሮቼ ያመለግኑሃል። እንዲህ በሕይወቴ ዘመን አመለግንሃለሁ ፡ በአንተም ስም እጆቼን አነሣለሁ። ነፍሴ በቅቤና በሰብ እንደሚጠግብ ትጠግባለች ፡ ከንፈሮቼም ስምህን በደስታ ያመለግናሉ።

ነፍሴ ጌታን ታከብረዋለች ፡ መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቴ ሐሴት ታደርጋለች።

ጌታችንና እምላካችን ሆይ ፡ አንተ ሁሉን ፈጥረሃልና ስለ ፈቃድህም ሆነዋልና ተፈጥረውማልና ክብር ውዳሴ ኃይልም ልትቀበል ይገባሃል።

መዝ. ፻፵፱ ፡ ፲ = መዝ. ፻፱ ፡ ፩ ፡ ፪ = መዝ. ፴፫ ፡ ፩ = መዝ. ፻፵፱ ፡ ፪ = መዝ. ፳፪ ፡ ፫ = ሉቃ. ፩ ፡ ፵፮ ፡ ፵፮ = ራክይ ፱ ፡ ፲፩ =

ሰኔ ፲፩ ቀን

የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል አምነት።

ባርቅ (ዲቦራን) — እንቺ ከእኔ ጋር ብትሄጁ እኔ አሂዳለሁ ፡ እንቺ ግን ከእኔ ጋር ባትሄጁ እኔ እልሄድም አላት። በዚያም ቀን እግዚአብ

ሔር የከነዓንን ንጉሥ ኢያቢስን በእስራኤል ልጆች ፊት አዋረደ። ጌዴዎንም . . . የአባቱን ቤተ ለቦች የከተማውንም ሰዎች ስለ ፈራ ይህን በቀን ለማድረግ አልቻለም፡ ነገር ግን በሌሊት አደረገው ጌዴዎንም እግዚአብሔርን — እንደ ተናገረህ የእስራኤልን ልጆች በእኔ እጅ ታድን እንደ ሆነ . . . አባክህ ፡ ልፈትን = እግዚአብሔርም በዚያ ሌሊት እንዲሁ አደረገ።

ኃይልህ ምንም ትንሽ ቢሆን ቃሴን ጠብቀሃልና ፡ ስሜንም አልክድህምና = የጥቂቱን ነገር ቀን የናቀ ማን ነው?

እምነታችሁ እጅግ ስለሚያድግ . . . ሁልጊዜ ስለ እናንተ እግዚአብሔርን እንደሚገባ ልናመለግን ግድ አለብን = እምነት ጨምርልን = በእስራኤል እንደ ጠል እሆነዋለሁ ፤ እንደ አበባም ያብባል ፡ እንደ ሊባኖስም ሥሩን ይሰድዳል። ቅርንጫፎቼም ይዘረጋሉ ፡ ውበቱም እንደ ወይራ ፡ ሽታውም እንደ ሊባኖስ ይሆናል።

ማቴ. ፲፮ ፡ ሸ = መላ. ፱ ፡ ፳፡ ሸ፫ = መላ. ፯ ፡ ሸ፮ ፡ ፴፮ ፡ ፵፱ = ራክይ ፫ ፡ ፭ = ዘክ. ፱ ፡ ፲ = ፪ተሰ. ፩ ፡ ፫ = ሉቃ. ፲፯ ፡ ፭ = ሆሌ. ፲፱ ፡ ፭ ፡ ፮ =

ሰኔ ፲፪ ቀን

በእሳት የተነጠረው ወርቅ።

ስለ እኔና ስለ ወንጌል ቤትን ወይም ወንድሞችን ወይም እናቶችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ፡ አሁን በዚህ ዘመን ከስደት ጋር ቤቶችን ወንድሞችንም እናቶችንም እናቶችንም ልጆችንም እርሻንም መቶ እጥፍ ፡ በሚመጣውም ዓለም የዘላለም ሕይወት የማይቀበል ማንም የለም።

ጠጻጆች ሆይ ፡ በእናንተ መካከል እንደ እሳት ስፈትናችሁ ስለሚሆነው መከራ ድንቅ ነገር እንደ መጣባችሁ አትደነቁ = በእሳት ምንም ቢፈተን ከሚጠፋው ወርቅ ይልቅ እብልጦ የሚከብር የተፈተነ እምነታችሁ ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ሊገለጥ ፡ ለምስጋናና ለክብር ለውዳሴም ይገኝ ዘንድ አሁን ለጥቂት ጊዜ ቢያስፈልግ በልዩ ልዩ ፈተና አገናኝኋል።

እኔ የእባቲን ትእዛዝ እንደ ጠበቅሁ በፍቅሩም እንደምኖር ፡ ትእዛዜን ብትጠብቁ በፍቅሩ ትኖራላችሁ ።

ዮሐ. ፲፩ ፡ ፴፮ ። ይፋሮ. ሄ ፡ ፲፭ ። ዮሐ. ፲፭ ፡ ፲፫ ። ዕብ. ሂ ፡ ሸ፭ ። ዮሐ. ፲፱ ፡ ፪ ። ዮሐ. ፲፱ ፡ ፫ ። ዮሐ. ፲፯ ፡ ሸ፭ ። ዮሐ. ፲፫ ፡ ፩ ።
፩ዮሐ. ፱ ፡ ፲፱ ። ይፋሮ. ሄ ፡ ፲፱ ፡ ፲፭ ። ዮሐ. ፲፭ ፡ ፲ ።

ሰኔ ፲፮ ቀን

መልክም እንዲሆንልሽ ዕረፍት አልፈልግልሽም?

ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ቀርቶላቸዋል ።—ሕዝቤም በሰላም ማደራያ በታመነም ቤት በጸጥተኛ ማረፊያ ይቀመጣል ።—ክፉዎች በዚያ መናደዳቸውን ይተዋሉ ፡ በዚያም ደካሞች ያርፋሉ ።—ከድካማቸው ያርፉ ዘንድ ።

በዚያም ኢየሱስ እንደ መልክ ጸዴቅ ሹመት ለዘላለም ሊቀ ካህናት የሆነው ፡ ስለ እኛ ቀዳሚ ሆኖ ገባ ።

እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁሉ ፡ ወደ እኔ ኑ ፡ እኔም አሳርፋችኋለሁ ። ቀንበራን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ ፡ እኔ የዋህ በልዜም ትሑት ነኝ ፡ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ ፤ ቀን በሬ ልዝብ ሽክሜም ቀሊል ነው ።—በመመለስና በማረፍ ትድናላችሁ ፤ በጸጥታና በመታመን ኃይል ይሆንላችኋል ።

እግዚአብሔር አረኞቹ ነው ፡ የሚያሳጣኝም የለም ። በለመለመ መለክ ያሳድረኛል ፡ በዕረፍት ውኃ ዘንድ ይመራኛል ።

ሩት. ፫ ፡ ፩ ። ዕብ. ፱ ፡ ፱ ። ኢሳ. ፴፪ ፡ ፲፭ ። ኢዮብ ፫ ፡ ፲፮ ። ራእይ ፲፱ ፡ ፲፫ ። ዕብ. ሂ ፡ ፳ ። ማቴ. ፲፩ ፡ ሸ፭—፴ ። ኢሳ. ፴ ፡ ፲፭ ። መዝ. ሸ፪ ፡ ፩ ፡ ፪ ።

ሰኔ ፲፯ ቀን

ረቢ ፡ ወዴት ትኖራለህ? ... መጥታችሁ እዩ አላቸው ።

በአባቱ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ ፡ እንዲህስ በደሆን በልጃችሁ ነበር ፡ ስፍራ አዘጋጅላችሁ ዘንድ እሄዳለሁና ሂጄም ስፍራ ባዘጋጅላችሁ

ችሁ ፡ እኔ በለሁበት እናንተ ደግሞ እንድትሆኑ ሁለተኛ እመጣለሁ ወደ እኔም እወስዳችኋለሁ ።—ድል ለነሣው ከእኔ ጋር በዙፋኔ ላይ ይቀመጥ ዘንድ እሰጠዋለሁ ።

ለዘላለም የሚኖር ስሙም ቅዱስ የሆነ ፡ ከፍ ያለው ልዑል እንዲህ ይላል ።—የተዋረዱትን ሰዎች መንፈስ ሕያው አደርግ ዘንድ ፡ የተቀጠቀጠውንም ልብ ሕያው አደርግ ዘንድ ፡ የተቀጠቀጠና የተዋረደ መንፈስ ካለው ጋር በከፍታና በተቀደሰ ስፍራ እቀመጣለሁ ።

እነሆ በደጅ ፋሜ አንኳኳለሁ ፤ ማንም ድምደን ቢሰማ ደጁንም ቢከፍትልኝ ፡ ወደ እርሱ እገባለሁ ክእርሱም ጋር እራት እበላለሁ እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል ።

እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጹሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ ።—አቤቱ ፡ ምሕረትህን እንዴት አበዛህ ፤ የሰው ልጆች በከንፎ ችህ ጥላ ይታመናሉ ።

ዮሐ. ፩ ፡ ፴፱ ፡ ፱ ። ዮሐ. ፲፱ ፡ ፪ ፡ ፫ ። ራእይ ፫ ፡ ሸ፭ ። ኢሳ. ፶፮ ፡ ፲፭ ። ራእይ ፫ ፡ ፳ ። ማቴ. ሸ፭ ፡ ፳ ። መዝ. ፴፭ ፡ ፯ ።

ሰኔ ፲፰ ቀን

ባልንጀራዬ በሆነው ሰው ... ይላል የሠራዊት ጌታ ።

በእርሱ የመለኮት ሙላት ሁሉ በሰውነት ተገልጦ ይኖራልና ።—ረድኤቲን በኃያል ላይ አኖርሁ ፤ ከሕዝቤ የተመረጠውን ከፍ ከፍ አደረግሁ ።—መጥመቂያውን ብቻዬን ረግጫለሁ ፤ ከአሕዛብም አንድ ሰው ከእኔ ጋር አልነበረም ።

እግዚአብሔርንም የመምሰል ምስጢር ያለ ጥርጥር ታላቅ ነው ፤ በሥጋ የተገለጠ ።—ሕፃን ተወልዶልናልና ፤ ወንድ ልጄም ተሰጥቶናልና ፤ አለቅነትም በጫንቃው ላይ ይሆናል ፤ ስሙም ደንቅ መከር ፤ ኃያል አምላክ ፤ የዘላለም እባት ፤ የሰላም አለቃ ተብሎ ይጠራል ።

እርሱም የክብሩ መንጸባረቅና የባሕርይ ምሳሌ ሆኖ ፤ ሁሉን በሥልጣኑ ቃል እየደገፈ ፤ ኃጢአታችንን በራሱ ከነጻ ዘኋላ በሰማያት በግ

ርማው ቀኝ ተቀመጠ።—ሰላ ልጁ . . . እምላክ ሆይ ፡ ዙፋንህ እስከ ዘላለም ድረስ ይኖራል።

የእግዚአብሔር መላእክት ሁሉም ስእርሱ ይሰገዱ።
የነገሥታት ንጉሥና የጌታዎች ጌታ።

ዘክ. ፲፫ ፡ ፮ ። ቆላ. ፪ ፡ ፪ ። መዝ. ፳፮ ፡ ፲፱ ። ኢሳ. ፳፫ ፡ ፫ ።
ጳጢ. ፲ ፡ ፲፮ ። ኢሳ. ፱ ፡ ፮ ። ዕብ. ፩ ፡ ፫ ፡ ፳ ።
ራክይ ፲፱ ፡ ፲፮ ።

ሰኔ ፲፱ ቀን

ይህች ሌሊት ከግብፅ ምድር ሰላጣቸው ለእግዚአብሔር
የተጠበቀች ናት።

ጌታ ኢየሱስ አልፎ በተሰጠባት በዚያች ሌሊት እንጀራን አንሥቶ
እመሰገን ፡ ቂርሶም ፡—እንካችሁ ብሉ ፤ ይህ ስላ እናንተ የሚሆን ሥጋዬ
ነው ፤ ይህን ለመታሰቢያዬ እድርጉት አለ። እንደዚሁም ከእራት በኋላ
ጽዋውን ደግሞ አንሥቶ ፡—ይህ ጽዋ በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው ፤
በጠጣችሁት ጊዜ ሁሉ ይህን ለመታሰቢያዬ እድርጉት አለ።

ተንበርክክም . . . ይጸልይ ነበር። ሲጣጣር እጽንቶ ይጸልይ
ነበር ፤ ወዘተም በምድር ላይ እንደሚወርድ እንደ ደም ነጠብጣብ ነበረ።

ለፋሲካም የማዘጋጀት ቀን ነበረ ፤ ስድስት ሰዓትም የሚያህል
ነበረ። ኢየሱስንም ይዘው ወሰዱት . . . ጎልጎታ ወደ ተባለው . . .
ስፍራ ወጣ . . . በዚያም ሰቀሉት።

ፋሲካችን ክርስቶስ ታርዶ-እልና ፤ ሰላዚህ . . . በዓልን እናድርግ።

ዘፀ. ፲፪ ፡ ፱፻ ። ጳቆር. ፲፩ ፡ ፳፫—፳፭ ። ሉቃ. ፳፪ ፡ ፱፻ ፡ ፱፻ ።
ዮሐ. ፲፱ ፡ ፲፱ ፡ ፲፮ ። ጳቆር. ፭ ፡ ፯ ፡ ፳።

ሰኔ ፳ ቀን

ሕያው ሁሉ በፊትህ ጻድቅ እይደለሁና ከበሬያህ ጋር
ወደ ፍርድ እትግባ።

ኑና እንዋቀስ ይላል እግዚአብሔር ፤ ኃጢአታችሁ እንደ እለላ
በትሆን እንደ አመጸይ ትንጸሳች ፤ እንደ ደምም ብትቀላ እንደ ባዘቶ
ትጠራለች።

ትልበቴን ይያዝ ፤ ከእኔ ጋር ሰላም ያድርግ ፤ ከእኔ ጋር ሰላም
ያድርግ።—አሁንም ከእርሱ ጋር ተስማማ ፤ ሰላምም ይኑርህ።

በእምነት ከጸደቀን በእግዚአብሔር ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ
በክርስቶስ ሰላምን እንያዝ።—በው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን እንዲ
ጸድቅ እንጂ በሕግ ሥራ እንዳይሆን አውቀን . . . —የሕግን ሥራ
በመሥራት ሥጋ የለበሰ ሁሉ በእርሱ ፊት ስለማይጸድቅ ነው።

በሙሴ ሕግ ትጽፎብት ዘንድ ከማይቻላችሁ ሁሉ ያመን ሁሉ
በእርሱ እንዲጸድቅ በእንናተ ዘንድ የታወቀ ይሁን።

በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድል መንግትን ለሚሰጠን
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን።

መዝ. ፻፵፪ ፡ ፪ ። ኢሳ. ፩ ፡ ፲፮ ። ኢሳ. ፳፯ ፡ ፭ ። ኢዮብ ፳፪ ፡
፳፩ ። ሮሜ ፭ ፡ ፩ ። ዝላ. ፪ ፡ ፲፮ ። ሮሜ ፫ ፡ ፳ ። ዮሐዋ. ፲፫ ፡ ፴፬ ፡
፩ ቆር. ፲፭ ፡ ፶፯ ።

ሰኔ ፳፩ ቀን

መንፈስ . . . በግልጥ ፡—በኋለኞች ዘመናት አንዳንዶች የሚያስቱ
መናፍቦትን . . . አያዳመጡ ፤ ሃይማኖትን ይከዳሉ ይላል።

እንግዲህ እንዴት እንድትሰሙ ተጠበቁ።—የእግዚአብሔር ቃል
በሙላት ይትርበችሁ።—በሁሉም ላይ ጨምራችሁ የሚንበብሱትን
የክፉውን ፍላጻዎች ሁሉ ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነትን ጋዝ
አንሁ።

ሕግህን ለሚወድዱ ብዙ ሰላም ነው ፤ እንቅፋትም የሰባቸውም።
ቃልህ ለትርፎ ጣፋጭ ነው ፤ ከማርና ከወሰላ ይልቅ ለአፈ ጣፈጠኝ።
ከትእዛዝህ የተነሣ አስተዋልሁ ፤ ሰላዚህ የሐሰትን መንገድ ጠላሁ።

ሕግህ ለእግራ መብራት ፤ ለመንገዴ ብርሃን ነው።—ምስክርህ ትዝ
ጭ ነውና ካስተማሩኝ ሁሉ ይልቅ እስተዋልሁ።

ስይጣን ራሱ የብርሃንን መልእክ እንዲመበል ራሱን ይለውጣል።—
ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከስማይ መልእክ ፤ ከሰበክንላችሁ ወንጌል
የጊዳይ ወንጌልን ቢሰበክላችሁ ፤ የተረገመ ይሁን።

ሰኔ ፳፭ ቀን

(ኢየሱስ) ሦስተኛም ያንኑ ቃል ደግሞ ጸሐፍ፡፡

እርሱ በሥጋው ወራት ከሞት ሲያድነው ወደሚችል ከብርቱ ጩኸትና ከእንባ ጋር ጸሎትንና ምልጃን አቀረበ፡፡

እናውቀው ዘንድ እግዚአብሔርን እንከተል፡፡—በጸሎት ጽኑ፡፡—በጸሎትና በልመናም ሁሉ ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ፤ በዚህም እሳብ ስለ ቅዱሳን ሁሉ እየሰመናችሁ በመጽናት ሁሉ ትን፡፡—በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ፡፡ አእምሮንም ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና ልባባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል፡፡

ነገር ግን አንተ እንደምትወድ ይሁን እንጂ እኔ እንደምወድ አይሁን፡፡—በእርሱ ዘንድ ያለን ድፍረት ይህ ነው፤ እንደ ፈቃዱ አንዳች ብንስምን ይሰማናል፡፡

በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ፤ የልብህን መሻት ይስጥሃል፡፡ መንገድዘን ለእግዚአብሔር አደራ ስጥ፤ በእርሱም ታመን፤ እርሱም ያደርግሃል፡፡

ማቴ. ፳፮፡፱፬፡፡ ሰብ. ፳፡፮፡፡ ሆሌ. ፯፡፫፡፡ ሮሜ ፲፪፡፲፪፡፡ ኤፌ. ፯፡፲፭፡፡ ፊል. ፱፡፮፡፡ ማቴ. ፳፮፡፱፬፡፡ ልዮሐ. ፳፡፲፱፡፡ መዝ. ፱፯፡፱፡፡

ሰኔ ፳፮ ቀን

እግዚአብሔር . . . የተናቀውን ነገር . . . መረጠ፡፡

የሚናገሩት ሁሉ የገሊላ ሰዎች አይደሉምን ?

(ኢየሱስ) ሁሰት ወንድማማች . . . መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሱ እየ፡፡ ዓሳ አጥማጆች ነበሩና፡፡ እርሱም፡፡—በኋላዬ ኑ፡፡ እሳቸው፡፡—ኢጥርስና የሐንስም በግልጽ እንደ ተናገሩ ባዩ ጊዜ፡፡ መጽሐፍን የማያውቁና ያልተማሩ ሰዎች እንደ ሆኑ እስተውሰው አይነቁ፤ ከኢየሱስም ጋር እንደ ነበሩ አወቁአቸው፡፡

እምነታችሁ በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ጥበብ እንዳይሆን፤ ቃሌም ስብከቴም መንፈስንና ኃይልን በመግለጥ ነበረ እንጂ፤ በሚያባብል በጥበብ ቃል አልነበረም፡፡

እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም፤ . . . ልትገዛና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬአችሁም ሊኖር ሾምኋችሁ፡፡ ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ እትችሉምና በእኔ የሚኖር እኔም በእርሱ፤ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል፡፡—የኃይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሸክላ ፊቃ ውስጥ አለን፡፡

ልቆር. ፩፡፳፭፡፡ የሐዋ. ፪፡፯፡፡ ማቴ. ፱፡፲፭፡፡ የሐዋ. ፱፡፲፫፡፡ ልቆር. ፪፡፱፡፡ የሐ. ፲፭፡፲፮፡፡ ልቆር. ፱፡፯፡፡

ሰኔ ፳፮ ቀን

ጸድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፡፡ እርሱም የኃጢአታችን ማስተሰሪያ ነው፡፡

የኪሩቤልም ፊቶቻቸው ወደ ስርየት መክደኛ ይመስክታሉ፡፡ የስርየት መክደኛውንም በታቦቱ ላይ ታደርገዋለህ፤ እኔም የምሰጥህን ምስክር በታቦቱ ውስጥ ታኖረዋለህ፡፡ በዚያም ከአንተ ጋር እንኖሩለሁ፡፡ በስርየት መክደኛውም ላይ ሆኜ እነጋርገላለሁ፡፡

ማጽኑ ሰሚፈሩት ቅርብ ነው፡፡ ምሕረትና እውነት ተገናኙ፤ ጽድቀና ሰላም ተሰማሙ፡፡

አቤቱ፤ ኃጢአትንስ ብትጠባበቅ፤ አቤቱ፤ ማን ይቆማል ? ይቅርታ ከአንተ ዘንድ ነውና፡፡ ከእግዚአብሔር ዘንድ ምሕረት፤ በእርሱም ዘንድ ብዙ ማግኘት ነውና እስራኤል በእግዚአብሔር ይታመን፡፡ እርሱም እስራኤልን ከኃጢአቱ ሁሉ ያድነዋል፡፡—ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጉድሉአቸዋል፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በሆነው ቤዛነት በኩል እንዲያው በጸጋው ይጸድቃሉ፡፡ እርሱም እግዚአብሔር በእምነት የሚገኝ በደሙም የሆነ ማስተሰሪያ እድርጎ አቆመው፡፡

ልዮሐ. ፪፡፱፡፡ ዘጸ. ፳፭፡፳፡፡ መዝ. ፱፡፲፡፡ መዝ. ፲፫፡፱፡፡ ሮሜ ፫፡፳፫፡፡

06 77 07

የትዕቢትን ነገር አታስቡ፣ ነገር ግን የትሕትናን ነገር ለመሥራት ትጉ።

ወንድሞቼ ሆይ ፡ በክብር ጌታ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያለ
ውን እምነት ሰላው ፈት በማድላት አትያዙ ። እግዚአብሔር በእም
ነት ባለ ጠጎች እንዲሆኑ ለሚጠዱትም ተሰፋ ስለ እርሱ የሰማቸውን
መንግሥት እንዲወርሱ የዚህን ዓለም ድሆች አልመረጠምን?

እያንዳንዱ የባልንጀራውን ጥቅም እንጂ አንድ ስንኳ የራሱን ጥቅም አይፈልግ ብለው ምግብና ልብስ ከኖረን ግን ፡ እርሱ ይበቃናል ። ዳሩ ግን ባለ ጠጎች ሊሆኑ የሚፈልጉ በጥፋትና በመኖረስ ሰዎችን በሚያሰጥምና በሚያሰሩ በሚጎዳም በብዙ ምቹትና በፈተና በወጥመድም ይጠድቃሉ ።

እግዚአብሔር ጥበበኞችን እንዲያሳፍር የላለምን ሞቶ ነገር መረጠ ! ብርቱንም ነገር እንዲያሳፍር እግዚአብሔር የላለምን ደካማ ነገር መረጠ ! እግዚአብሔርም የሆነውን ነገር እንዲያጠፋ የላለምን ምናምንቱ ነገር የተናቀውንም ነገር ያልሆነውንም ነገር መረጠ : ሥጋን የለበሰ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እንዳይመክ ።

አቤቱ ፡ ልቤ አይታበይብኝ ፡ ዓይኖቼም ከፍ ከፍ አይበሉብኝ ።

ፎቃ ሆኖ ይሰማል።

ሰኔ ጳጉሜ ቀን

ምስረትህ በግድፈ ፊት ነው።

እግዚአብሔር ርኅሩኅና መሐሪ ነው፡ ከቀጣዩ የራቀ ምሕረተም ብዙ ነው፡፡—እባታችሁ . . . በክፉዎችና በበጎዎች ላይ ፀሐይን ያወጣልና፡፡ በጸድቃንና በኃጢአተኞችም ላይ ዝናቡን ያዘንጋልና፡፡

እንደ ተወደዱ ልጆች እግዚአብሔርን የምትከተሉ ሁኑ፡ ክርስቶስም ደግሞ እንደ ወደዳችሁ ለእግዚአብሔርም የመዛዛ ሽታ የሚሆንን መባንኖ መሥሞዕትን አድርጎ ስለ እናንተ ራሱን አባልፎ እንደ ሰጠ

ዘፍቅር ተመላላሱ ፡—እርሱ በርሳችሁም ቸሮችሩ ርኅሩኞች ሁኑ ፤ እግዚአብሔርም ደግሞ በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ ይቅር ተባባሱ ፡— ለአውነት እየታዘዘችሁ ግብዝነት ለሌለበት ሰወንድማማች መዋይድ ነፍሳችሁን እንጽታችሁ እርሱ በርሳችሁ ከልባችሁ አጥብቃችሁ ተዋይዱ ፡—የክርስቶስ ፍቅር ግድ ይሰናል ።

ጠላቶቻችሁ ን ውደዱ ፤ ጠልኪም አድርጉ ፤ ምንም ተስፋ ሳታደርጉም አበድሩ ፤ ዋጋችሁም ታላቅ ይሆናል ፤ የልዑልም ልጆች ትሆኑኝ ፤ እርሱ ለማምረት ለክፍሎቻችሁ ቸር ንውና ፤ አባታችሁ ጭናሩ እንደ ሆኑ ርኅሩኃችሁ ሁኑ ።

[illegible]

Óz ōi 47

የሰው ልጅ ሊያገለግል ነፍሱንም ለብዙዎች ቢዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም ።

የክርማዎችና የፍየሎች ደም በረከቡትም ላይ የተረጨው የጊደር እመድ ሥጋን ለማንጸት የሚቀድሱ ከሆኑ ፤ ነውር የሌለው ሆኖ በዘላ ለም መንፈስ ራሱን ለእግዚአብሔር ያቀረበ የክርስቶስ ደም እንዴት ይልቅ ሕያውን እግዚአብሔርን ልታመልኩ ከሞተ ሥራ ሕሊናችሁን የንጻ ይሆን ?

ሰሙታረድ እንደሚነዳ ጠበቅ ።—ነፋሴንም ስለ በገኝ አኖራለሁ ። እኔ በፈቃድ አኖራለሁ እንጂ ከእኔ ግንም አይወስዱትም ። ላኖራት ሥልጣን አለኝ ደግሞም ላነሣት ሥልጣን አለኝ ።

የሥጋ ሕይወት በደሙ ውስጥ ነውና፤ ደሙም ከሕይወቱ የተነሣ ያስተሰርያልና በመሠዊያው ላይ ለነፍሳችሁ ማስተሰሪያ ይሆን ወንድ እኔ ለእናንተ ሰጠሁት ።—ደምም ሳይፈስ ስርየት የለም ።

ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቶአልና። . . . ይልቅ ግን እንግዲህ ለሁን በደሙ ከጸደቅን በእርሱ ከቀጣው እንድናለን።

እትፍረዱ ፤ በዚያን ጊዜም ለእያንዳንዱ ምስጋናው ከእግዚአብሔር ዘንድ ይሆናል ።

የዓመቱ ዙፋን ከአንተ ጋር አንድ ይወሰዳል ?

እንተ በወንድምህ ላይ ስለ ምን ትፈርዳለህ ? ወይስ እንተ ደግሞ ወንድምህን ስለ ምን ትንቃለህ ? ሁላችን በከርሰቶስ ፍርድ ወንበር ፊት እንቆጣገንና ። እንግዲያስ እያንዳንዳችን ስለ ራሳችን ለአገዚ አብሔር ሙልስ እንሰጣለን ። እንግዲህ ከዛሬ ጀምሮ እርስ በርሳችን እንፈራረፍ ።

እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ . . . በሰው ዘንድ የተለወጠውን በሚፈርድበት ቀን ይሆናል ። “ፍርድን ሁሉ ለወልድ ሰጠው አንጂ እብ በአንድ ሰው ስንኳ አይፈርድም” የሰው ልጅ ስለ ሆነ ይፈርድ ዘንድ ሥልጣን አለው ።

በምህ ታላቅና ኃይል አምላክ የሠራዊት ጌታ አግቢአብሔር ነው።
በምክር ታላቅ በሥራም ብርቱ ነህ፤ ለሁሉም አንድ መንገዱና አንድ
ሥራው ፍሬ ትላታ ዘንድ ዓይኖችህ በአጻም ልጆች መንገድ ሁሉ ተገ
ልጠዋል።

84C. 1:11 = 84C. 1:11 C. 1:11, 1:11, 1:11 = C. 1:11
 1:11, 1:11, 1:11, 1:11 = 1:11, 1:11, 1:11

ሐምሌ ፫ ቀን

အဇူ ပုဇ် ၊ အဂ္ဂဗုဒ္ဓ ဂုဏ် ။

ለእነርሱ ለዘላለምም ለልጆቻቸው መልካም ይሆንላቸው ዘንድ፣ እንዲፈሩኝ ሁልጊዜ ትእዛዜን ሁሉ እንዲጠብቁ እንዲህ ያለ ልብ ምንው በሆነላቸው።”

ልብህ በእግዚአብሔር ፈት የቀና አይደለም።—ስለ ሥጋ ማለብ በእግዚአብሔር ዘንድ ጥል ነው፤ ለእግዚአብሔር ሕግ አይዘጋጅም፤ መዝገትም ተለኛታል፤ በሥጋ ያሉትም እግዚአብሔርን ደስ ሊያሰኙት አይችሉም።

አስቀድመውም በእግዚአብሔር ፈቃድ ራሳቸውን ለጌታ . . .
 ስጡ።—(ሕዝቃያለ) በጀመረው ሥራ ሁሉ፡ . . . አምላኩን ለመፈ
 ለግ በፍጹም ልቡ አደረገው፡ ተከናከላትም።

አጥብቀህ ልብህን ጠብቅ ፡ የሕይወት መውጫ ከእርሱ ነውና።
 ለጌታ እንደምታደርጉ ፡ የምታደርጉትን ሁሉ በትጋት አድርጉት።—የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንደሚያደርጉ እንደ ክርስቶስ ባሪያዎች... ለሰው ሳይሆን ለጌታ እንደምትገዙ በትጋትና በበጎ ፈቃድ ተገዙ።

ልቤን ባስፋኸው ጊዜ ፡ በትእዛዝህ መንገድ ሮጥሁ።

ምሳ. ጽድ ፡ ጽጌ። ዘዳ. ሄ ፡ ጽጌ። የሐዋ. ሄ ፡ ጽጌ። ሮሜ ሄ ፡ ጽጌ። ደቆሮ. ሄ ፡ ጽጌ። ይዜና ማህ ፡ ጽጌ። ምሳ. ሄ ፡ ጽጌ። ቆላ. ሄ ፡ ጽጌ። ኤፌ. ሄ ፡ ጽጌ። መዝ. ፻፲፭ ፡ ማህ።

ሐምሌ ፬ ቀን

የተራበችን ነፍስ አጥግቦአልና ፡ የተራቀቀችንም ነፍስ በበረከት ሞልቶአል።

ጌታ ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ እንደ ሆነ።

አምላኬ ፡ አምላኬ ፡ ወደ አንተ እገመግማለሁ። ነፍሴ አንተን ተጠማች ፡ ሥጋዬ አንተን እንዴት ናፈቀች እንጨትና ውኃ በሌለበት በምድረ በዳ። ኃይልህንና ክብርህን አይ ዘንድ።—ነፍሴ የእግዚአብሔርን አደባባዮች ትወድዳለች ትናፍቅማለች፤ ልቤም ሥጋዬም በሕያው አምላክ ደስ ተሰኘ።—ልሄድ ከክርስቶስም ጋር ልኖር እናፍቃለሁ ፡ ከሁሉ ያልቀ አጅግ የሚሻል ነውና።

ክብርህን ሳይ እጠግባለሁ።—ከእንግዲህ ወዲህ አይራቡም ፡ ከእንግዲህም ወዲህ አይጠሙም ፡ ፀሐይም ትተሳትም ሁሉ ከቶ አይወርድባቸውም ፡ በዙፋኑ መካከል ያለው በጉ አረኛቸው ይሆናልና ፡ ወደሕይወትም ውኃ ምንጭ ይመራቸዋልና ፡ እግዚአብሔርም እንባዎችን ሁሉ ከኃይናቸው ያብሳል።—ከቤትህ ጠል ይጠጣሉ ፡ ከተድላህም ፈሳሽ ታጠጣቸዋለህ።—ሕዝቤ በጎነቴን ይጠግባል።

መዝ. ፻፯ ፡ ፱። ድጴጊ. ፪ ፡ ፲። መዝ. ፳፪ ፡ ፩ ፡ ፪። መዝ. ፳፫ ፡ ፪። ፊል. ፩ ፡ ፳፫። መዝ. ፲፮ ፡ ፲፭። ራእይ. ፯ ፡ ፲፮ ፡ ፲፮። መዝ. ፴፭ ፡ ፳። ኤር. ፴፭ ፡ ፲፱።

ሐምሌ ፭ ቀን

ለፍቅርና ለመልካም ሥራ እንድንነቃቃ እርስ በርሳችን አንተያይ።

የቅንነት ቃል እንዴት ኃይለኛ ነው!—እያሳሰብኳችሁ ቅን ለቡናችሁን አነቃቃለሁ።

እግዚአብሔርን የሚፈሩ እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ ፡ እግዚአብሔርም አደመጠ ፡ ሰማም ፡ እግዚአብሔርንም ለሚፈሩ ስሙንም ለሚያስቡ የመታሰቢያ መጽሐፍ በፊቱ ተጻፈ።—ከእናንተ ሁለቱ በምድር በማናቸውም በሚለምኑት ነገር ሁሉ ቢሰማሙ በሰማያት ካለው ከእባቱ ዘንድ ይደረግላቸዋል።

እግዚአብሔር አምላክም አለ።—ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም።—ድካማቸው መልካም ዋጋ አለውና አንድ ብቻ ከመሆን ሁለት መሆን ይሻላል። ቢወድቁ አንዱ ሁለተኛውን ያነሣዋልና ፤ አንዱ ብቻውን ሆኖ በወደቀ ጊዜ ግን የሚያነሣው ሁለተኛ የለውምና ወደላት።

ለወንድም እንቅፋትን ወይም ማሰናከያን ማንም እንዳያኖርበት።—እያንዳንዱ የአንዱን ሸክም ይሸክም እንዲሁም የክርስቶስን ሕግ ፈጽሞ። አንተ ደግሞ እንዳትፈተን ራስህን ጠብቅ።

ዕብ. ፲ ፡ ፳፱። ኢዮብ ፯ ፡ ፳፭። ደኢጥ. ፲ ፡ ፩። ሚል. ፲ ፡ ፲፮። ማቴ. ፲፭ ፡ ፲፱። ዘፍ. ፪ ፡ ፲፭። መክ. ፱ ፡ ፱ ፡ ፲። ሮሜ ፲፱ ፡ ፲፫። ገላ. ፯ ፡ ፪ ፡ ፩።

ሐምሌ ፯ ቀን

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፈልጉ።

እነዚህን ቃላት በልባችሁና በነፍሳችሁ አነሱ ፡ እነርሱንም ለምልከት በእጃችሁ ላይ እሰሩላቸው ፡ በኃይናቸችሁም መካከል እንደ ከታብ ይሁኑ።—የዚህ ሕግ መጽሐፍ ከአፍህ አይለይህ ፡ ነገር ግን የተጻፈበትን ሁሉ ትጠብቁና ታደርግ ዘንድ በቀንም በሌሊትም አለበው ፤ የዚያን ጊዜም መንገድህ ይቀናልሃል ይከናወንልሃልም።

የአምላኩ ሕግ በልቡ ውስጥ ነው፡ በእርምጃውም እያሰናከ ልም፡—በሰ ከንፈርቸህ ቃል ጭንቅ የሆኑ መንገዶችን ጠበቅሁ፡— አንተን እንዳልበድል ቃልህን በልቤ ሰወርሁ።

ከእርሱ ይልቅ እጅግ የጸና የትንቢት ቃል አለን፤ ምድርም እስከ ኪጠባ ድረስ የጋንታም ክኩብ በልባችሁ እስኪመጣ ድረስ፤ ሰው በጩ ለማ ስፍራ የሚበራን መብራት እንደሚጠነቀቅ ይህን ቃል እየጠነቀቅ ታችሁ መልካም ታደርጋላችሁ። በመጽናትና መጽሐፍት በሚሰጡት መጽናናት ተስፋ ይሆንልን ዘንድ።

ኢሳ. ፴፬፡፲፮ = ዘጳግ. ፲፩፡፲፮ = ኢያ. ፩፡፳ = መዝ. ፴፮፡፱፩ = መዝ. ፲፮፡፱ = መዝ. ፻፲፮፡፲፩ = ዘኢጥ. ፩፡፲፱ = ሮሜ ፲፭፡፱ =

ሐምሌ ፯ ቀን

ተስፋ አደርጋለሁ፡ አፍ ለእፍም እንነጋገራለን።

ሰማዮችን ቀድደህ ምነው ብትወርድ፤—ዋላ ወደ ውኃ ምንጭ እንደሚናፍቅ፤ እቤቱ፤ እንዲሁ ነፍሴ ወደ አንተ ትናፍቃለች። ነፍሴ ወደ ሕያው አምላክ ተጠማች፤ መቼ እደርሳለሁ? የአምላክንስ ፊት መቼ አያለሁ?—ወዲህ ሆይ፤ ፍጡን፤ በቅመም ተራራ ላይ ሚጻጽን ወይም የዋላን እምበላ ምሰል።

እኛ አገራችን በሰማይ ነውና፤ ከዚያም ደግሞ የሚመጣ መድኃኒትን አርሱንም ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን እንጠበቃለን።—ተስፋችንን እርሱም የታላቁን የአምላክችንንና የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገለጥ እየጠበቅን።—መድኃኒታችንን እግዚአብሔር ተስፋችንም ኢየሱስ ክርስቶስ . . . የሆነ።—እርሱንም ሳታዩት ትወዱታላችሁ።

ይህን የሚመስክር፡—እዎን፤ በቶሎ እመጣለሁ ይላል። አሜን፤ ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ ስ፡—በዚያም ቀን፤—እነሆ፤ አምላክችን ይህ ነው፤ ተስፋ አደርገንዋል፤ ያድነንማል፤ እግዚአብሔር ይህ ነው፤ ጠብቀን ዋል፤ በማዳኑ ደስ ይሰናል ሐሴትም እናደርጋለን ይባላል።

፪ዮሐ. ፲፱ = ኢሳ. ፳፱፡፩ = መዝ. ፵፩፡፩፡፪ = መኃ. ፳፡፲፱ = ፊል. ፫፡፳ = ቴቶ. ፪፡፲፫ = ፩ጢሞ. ፩፡፩ = ፩ኢጥ. ፩፡፳ = ራእይ ሸ፪፡፳ = ኢሳ. ሸ፭፡፱ =

ሐምሌ ፰ ቀን

ትናጋ መብልን እንደሚቀምስ፤ ጆሮ ቃልን ትሰያለች።

ወዳጆች ሆይ፤ መንፈስን ሁሉ አትመኑ፤ ነገር ግን መናፍብት ከእግዚአብሔር ሆነው እንደ ሆነ መርምሩ፤ ብዙዎች ሐሰተኞች ነበሩት ወደ ዓለም ወጥተዋልና።—ቅን ፍርድ ፍረዱ እንጂ በመልክ እትፍረዱ።—ልባዎች እንደ መሆናችሁ እሳለሁ፤ በምለው ነገር እናንተ ፍረዱ።—የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ይኑርበትሁ።

መንፈስ . . . የሚለውን ጆሮ ያለው ያስማ።—መንፈሳዊ ሰው ግን ሁሉን ይመረምራል።

ምን እንድትሰሙ ተጠበቁ።—ሥራህንና . . . ሐዋርያት ነን የሚሉትን መርምረህ ሐሰተኞች ሆነው እንዳገኘሃቸው አውቃለሁ።—ሁሉን ፈትኑ መልካሙንም ያዙ።

የራሱን በጎች በየሰማቸው ጠርቶ ይወስዳቸዋል። የራሱንም ሁሉ ካወጣቸው በኋላ በፊታቸው ይሄዳል፤ በገዥም ደምፁን ያውቃሉና ይክተሉታል፤ ከሌላው ግን ይሸሻሉ እንጂ አይከተሉትም፤ የሌሎችን ደምፅ አያውቁምና።

ኢዮብ ፴፬፡፫ = ፩ዮሐ. ፱፡፩ = ዮሐ. ፯፡፳፱ = ፩ቆሮ. ፲፡፲፭ = ቆላ. ፫፡፲፮ = ራእይ ፪፡፳፱ = ፩ቆሮ. ፪፡፲፭ = ማር. ፱፡፳፱ = ራእይ ፪፡፪ = ፩ተሰ. ፭፡፳፩ = ዮሐ. ፲፡፫ = ፭።

ሐምሌ ፱ ቀን

ወደ አምላክችን ጸሐይን፤ ከእነርሱም የተነሣ በአንጻራቸው ተጠበባቂዎች . . . አደረግን።

ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ።—ከማመስገን ጋር በጸሎት አየነታችሁ ለእርሱ ትጉ።—እርሱ ስለ እናንተ ያስበልና የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት። በመጠን ኑሩ ንቁም፤ በላጋራችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን ፈልጉ እንደሚያገሣ እንበሳ ይዘራልና! . . . በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት።

በስ ምን፡—ጌታ ሆይ ፡ ጌታ ሆይ ፡ ትሉኛላችሁ ፡ የምስውንም አታደርጉም ?—ቃሉን የምታደርጉ ሁኑ እንጂ ራሳችሁን እያሳታችሁ የምትሰሙ ብቻ አትሁኑ ።

ለምን ትጮኹብኛለህ ? እንዲጓዙ ለአስራኤል ልጆች ንገር ። በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ ። እነምሮንም ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ስላም ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል ።

ነሀ. ፬ ፡ ፱ ። ማቴ. ፳፮ ፡ ፵፩ ። ቆላ. ፱ ፡ ፱ ። ሐ.ጊ. ፳ ፡ ፯—፱ ። ሉቃ. ፮ ፡ ፵፮ ። ያሴ. ፩ ፡ ፳፪ ። ዘፀ. ፲፬ ፡ ፲፭ ። ፈል. ፱ ፡ ፯ ፡ ፯ ።

ሐምሌ ፲ ቀን

በመንፈስ መቀደስ ።

የሰሜን ነፋስ ሆይ ፡ ተነሥ ፡ የደቡብም ነፋስ ና ፡ በገነቲ ላይ ንፈስ ፡ ሸቱውም ይፍሰስ ።

አነሆ ፡ ይህ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ግዘን እንዴት ያለ ትጋት ፡ እንዴት ያለ መልስ ፡ እንዴት ያለ ቀላጣ ፡ እንዴት ያለ ፍርሃት ፡ እንዴት ያለ ናፍቆት ፡ እንዴት ያለ ቅንዓት ፡ እንዴት ያለ በቀል በመከካለችሁ አደረገ ።—የብርሃኑ ፍሬ በበገነትና በጽድቅ በእውነትም ሁሉ ነውና ለጌታ ደስ የሚያስኘውን እየመረመራችሁ ።

መንፈስ ቅዱስ የሆነው እጽናኝ ።—በተሰጠንም በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን . . . ፈሰሰ ።

የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር ፡ ደስታ ፡ ስላም . . . ነው ።

በብዙ መዘፈ ተፈትነው ሳሉ የደስታቸው ብዛትና የድህነታቸው ጥልቅነት የልግስናቸውን ባለ ጠግነት አብዝቶአል ።

ይህን ሁሉ ግን ያ አንዱ መንፈስ እንደሚፈቅድ ለእያንዳንዱ ለብቻው እያከፈለ ያደርጋል ።

ደተሰ. ፪ ፡ ፲፫ ። መጋ. ፱ ፡ ፲፮ ። ደቆሮ. ፯ ፡ ፲፩ ። ሐፈ. ፳ ፡ ፱ ።
፲ ። ዮሐ. ፲፱ ፡ ፳፮ ። ሮሜ ፳ ፡ ፳ ። ገላ. ፳ ፡ ፳፪ ። ደቆሮ. ፳ ፡ ፪ ።
ደቆሮ. ፲፪ ፡ ፲፩ ።

ሐምሌ ፲፩ ቀን

የተቻላትን አደረግች ።

ይህች ድሀ መበለት ከሁሉ ይልቅ አብልጣ ጣለች ።—የክርስቶስ ስስ ሆናችሁ በስሜ ጽዋ ውኃ የሚያጠጣችሁ ሁሉ ፡ ዋጋው እንዳይጠፋበት እውነት እላችኋለሁ ።—በጎ ፈቃድ ቢኖር ፡ እንዳስው መጠን የተወደደ ይሆናል እንጂ እንደ ሌላው መጠን እይደለም ።

በሥራና በእውነት እንጂ በቃልና በእንደበት አንዋደድ ።—ወንድም ወይም እንት ራቂታቸውን ቢሆኑ የዕለት ምግብንም ቢያጡ ፡ ከእናንተ አንዱም ።—በደገና ሂዱ ፡ እሳት ሙቁ ፡ ጥገቡም ቢላቸው ሰሰው ነት ግን የሚያስፈልጉትን ባትሰጡአቸው ምን ይጠቅማቸዋል ?—በጥቂት የሚዘራ በጥቂት ደግሞ ያጭዳል ፡ በበረከትም የሚዘራ በበረከት ደግሞ ያጭዳል ። እግዚአብሔር በደስታ የሚሰጠውን ይወዳልና ። እያንዳንዱ በልሱ እንዳሰበ ይስጥ ፡ በጎዘን ወይም በግድ እይደለም ።

የታዘዘችሁትን ሁሉ ባደረጋችሁ ጊዜ ።—የማንጠቅም ባሪያዎች ነን ፡ ልናደርገው የሚገባንን አድርገናል በሉ ።

ማር. ፲፱ ፡ ፳ ። ሉቃ. ፳፩ ፡ ፫ ። ማር. ፱ ፡ ፵፩ ። ደቆሮ. ፳ ፡ ፲፪ ።
ደቆሮ. ፫ ፡ ፲፭ ። ያሴ. ፪ ፡ ፲፭ ፡ ፲፮ ። ደቆሮ. ፱ ፡ ፯ ፡ ፯ ። ሉቃ. ፲፯ ፡ ፲ ።

ሐምሌ ፲፪ ቀን

የአርምንጌም ጠል ።

በዚያ እግዚአብሔር በረከቱን ሕይወትንም እስከ ዘላለም አገዘ አልና ።—ለአስራኤልም እንደ ጠል እሆነዋለሁ ፡ እንደ አበባም ያብባል ፡ እንደ ለባናስም ሥሩን ይሰድዳል ።

ትምህርቱ እንደ ዝናብ ትፈስሳለች ፡ ነገራ እንደ ጠል ትንጠባጠባለች ፡ በልምላሜ ላይ እንደ ጤዛ ፡ በማርም ላይ እንደ ከፊያ ። ዝና

ብና በረዶ ከስማይ እንደሚወርድ፡ ምድርን እንደሚያረካት፡ ታበቅ ልና ታፈራም ዘንድ እንደሚያደርጋት፡ ዘርንም ለሚዘራ እንደሚገኝም ለሚበላ እንደሚሰጥ እንጂ ወደ ሰማይ እንደሚመለስ፡ ከአፌ የሚወጣ ቃሌ እንዲሁ ይሆናል፤ የምሻውን ያደርጋል የላክሁትንም ያፈጽማል እንጂ ወደ እኔ በከንቱ አይመለስም።

እግዚአብሔር መንፈሱን ሰፍሮ አይሰጥም።—እኛ ሁላችን ከሙላቱ ተቀብለን በጸጋ ላይ ጸጋ ተሰጥቶናልና።—ከራስ... እስከ አርን ጢም፤ በልብሱ መደረቢያም እንደሚወርድ ሽቱ ነው።

መዝ. ፻፴፱፡፫። ሆሴ. ፲፬፡፭። ዘጸግ. ፴፱፡፪። ኢሳ. ፶፭፡፲፡፲፩። ዮሐ. ፫፡፴፱። ዮሐ. ፩፡፲፮። መዝ. ፻፴፱፡፪።

ሐምሌ ፲፫ ቀን

የልብ ደስታ... ሁልጊዜ እንደ ግብዣ ነው።

የእግዚአብሔር ደስታ ኃይላችሁ ነው።—የእግዚአብሔር መንግሥት ጽድቅና ሰላም በመንፈስ ቅዱስም የሆነ ደስታ ናት እንጂ መብልና መጠጥ አይደለችምና።—መንፈስ ይሙላበችሁ እንጂ በወይን ጠጅ አትሰከሩ ይህ ማባከን ነውና፤ በመዝሙርና በዝማሬ በመንፈሳዊም ቅኔ እርስ በርሳችሁ ተነጋገሩ፤ ለኔታ በልባችሁ ተቀኙና ዘምሩ፤ ሁልጊዜ ስለ ሁሉ በኔታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እምላካችንንና አባታችንን ስለ ሁሉ አመስግኑ።

ዘወትር ለእግዚአብሔር የምስጋናን መሥዋዕት፡ ማለት ለስሙ የሚመስክሩ የከንፈሮችን ፍሬ፡ በእርሱ እናቅርብለን።

ምንም እንኳ በለስም ባታፈራ፡ በወይንም ሐረግ ፍሬ ባይገኝ፡ የወይራ ሥሬ ቢጉድል፡ እርሾችም መብልን በይሰጡ፡ በጎች ከበረቱ ቢጠፉ፡ ላሞችም ዘጋጡ ውስጥ ባይገኙ፡ እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ያለኛል፤ በመድኃኒቱ እምላክ ሐሜት እደርጋለሁ።—ኃዘንተኞች ስንሆን ዘወትር ደስ ያለናል።—በመከራችን ደግሞ እንመከለን።

ምላ. ፲፭፡፲፭። ነህ. ፩፡፲። ሮሜ. ፲፬፡፲፮። ኢፌ. ፭፡፲፭። ጳ። ሱቡ. ፲፫፡፲፭። ዕንቢ. ፫፡፲፮፡፲፭። ዪቆሮ. ፮፡፲። ሮሜ. ፭፡፫።

ሐምሌ ፲፬ ቀን

የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ።

ጌታ ኢየሱስ አልፎ በተሰጠባት በዚያች ሌሊት እንጀራን አንሥቶ አመሰገን፤ ቁርባኑ—እንካችሁ ብሉ፤ ይህ ስለ እናንተ የሚሆን ሥጋዬ ነው፤ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት አለ።—እኔም ስለ ዓለም ሕይወት የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው።

የሰውን ልጅ ሥጋ ክልበላችሁ ደሙንም ክልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም። ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው። ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ በእኔ ይኖራል እኔም በእርሱ እኖራለሁ። ሕያው አብ እንደ ላከኝ እኔም ከአብ የተነሣ ሕያው እንደምሆን፤ እንዲሁ የሚበላኝ ደግሞ ከእኔ የተነሣ ሕያው ይሆናል። ይህ ያስናከላችኋልን? እንግዲህ የሰው ልጅ ለስቀድሞ ወደ ነበረበት ሲወጣ ብታዩ እንዴት ይሆናል? ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው፤ ሥጋ ምንም አይጠቅምም።

በመረቀልን በእዲስና በሕያው መንገድ... በመጋረጃው ማለት በሥጋው በኩል እንድንገባ ድፍረት ስላለን... እንቅረብ።

ማቴ. ፳፯፡፱፩። ልቆሮ. ፲፩፡፳፫። ጳ። ፩፡፱፩። ዮሐ. ፮፡፱፫፡፱፱። ፶፮፡፶፯። ጳ። ፳፫። ዕብ. ፲፡፳። ጳ። ፩።

ሐምሌ ፲፭ ቀን

በእግዚአብሔር ፍቅር ራሳችሁን ጠብቁ።

በእኔ ኑሩ እኔም በእናንተ። ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ባይኖር ከራሱ ፍሬ ሊያፈራ እንዳይቻለው፤ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በእኔ ባትኖሩ አትችሉም። እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ነችሁ። ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና።

የመንፈስ ፍሬ... ፍቅር... ነው።

በዙፍ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቲ ብትሆኑ በዚህ አባቲ ይከበሩ። አብ እንደ ወደደኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ፤ በፍቅሩ ኑሩ።

እኔ የአባቲን ትእዛዝ አንደ ጠበቅሁ በፍቅሩም እንደምኖር ፣ ትእዛዜን ብትጠብቁ በፍቅራ ትኖራላችሁ =—ቃሉን ግን የሚጠብቅ ሁሉ በእርሱ የእግዚአብሔር ፍቅር በእውነት ተፈጽሞአል ።

እኔ እንደ ወደድኋችሁ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ትእዛዜ ይህች ናት =—ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቶአልና እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል =—እግዚአብሔር ፍቅር ነው ፣ በፍቅርም የሚኖር በእግዚአብሔር ይኖራል እግዚአብሔርም በእርሱ ይኖራል ።

ይሁዳ ሸሽ = ዮሐ. ፲፭ ፡ ፱ ፡ ፭ ። ገላ. ፭ ፡ ፳፪ = ዮሐ. ፲፭ ፡ ፳—፲ = ሄዮሐ. ፪ ፡ ፭ = ዮሐ. ፲፭ ፡ ፲፪ = ሮሜ ፭ ፡ ፭ = ሄዮሐ. ፱ ፡ ፲፮ =

ሐምሌ ፲፯ ቀን

ወንድሞቼ ሆይ ፣ ስለ እኛ ጸልዩ ።

ከእናንተ የታመመ ማንም ቢኖር የቤተ ክርስቲያንን ሽማግሌዎች ወደ እርሱ ይጥሩ ፤ በጌታም ስም እርሱን ዘይት ቀብተው ይጸልዩለት ። የአምነትም ጸሎት ድውዩን ያድናል ጌታም ያስነሣዋል ፤ ኃጢአትንም ሠርቶ እንደ ሆነ ይሰረዳለታል ። እርስ በርሳችሁ በኃጢአታችሁ ተናዘዙ ፣ ትፈወሱም ዘንድ እያንዳንዱ ስለ ሌላው ይጸልይ ፤ የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ኃይል ታደርጋለች ። ኤልያስ እንደ እኛ የሆነ ሰው ነበረ ፣ ዝናብም እንዳይዘንብ አጥብቆ ጸለየ ፤ በምድርም ላይ ሦስት ዓመት ከስድስት ወር አልዘነበም ፤ ሁለተኛም ጸለየ ፤ ሰማዩም ዝናብን ሰጠ ምድሪቱም ፍሬዋን አበቀለች ።

በጸሎትና በልመናም ሁሉ ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ ፤ በዚህም አሳብ ስለ ቅዱሳን ሁሉ እየለመናችሁ በመጽናት ሁሉ ትጉ ።

ሁልጊዜ በጸልይ ስለ እናንተ ሳላቋርጥ አሳስባለሁ ።—በእግዚአብሔር ፈቃድ ሁሉ ተረድታችሁና ፍጹማን ሆናችሁ እንድትቆሙ ፣ ሁልጊዜ ስለ እናንተ በጸሎቱ ይጋደሳል ።

፩ተሱ. ፭ ፡ ፳፭ = ያዕ. ፭ ፡ ፲፱—፲፭ = ኤፌ. ፮ ፡ ፲፭ = ሮሜ ፩ ፡ ፱ = ቆላ. ፱ ፡ ፲፪ =

ሐምሌ ፲፯ ቀን

በእለማመን ምክንያት በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል አልተጠራጠረም ።

በእግዚአብሔር እመኑ = . . . ማንም ያለው ነገር እንዲያረግለት ቢያምን በልቡ ሳይጠራጠር ፣ ይህን ተራራ—ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርመር ቢል ይሆንለታል ። ስለዚህ እላችኋለሁ ፣ የጸለያችሁትን የለመናችሁትንም ሁሉ እንዳገኛችሁት እመኑ ፣ ይሆንላችሁማል ።—ያለ እምነትም ደስ ማስኘት አይቻልም ፤ ወደ እግዚአብሔር የሚደርስ እግዚአብሔር እንዳለ ለሚፈልጉትም ዋጋ እንዲሰጥ ያምን ዘንድ ያስፈልገዋልና ።

የተስፋን ቃል የተቀበስው—በይስሐቅ ዘር ይጠራልሃል የተባለ ለት እርሱም አንድ ልጁን አቀረበ ፤ እግዚአብሔር ከሙታን እንኳ ሊያስነሣው እንዲቻለው አስቦአልና ።—የሰጠውንም ተስፋ ደግሞ ሊፈጽም እንዲችል አጥብቆ . . . ተረዳ ።

በውኑ ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር አለን?—በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ ይቻላል ።—አምነት ጨምርልን ።

ሮሜ ፱ ፡ ፳ = ማር. ፲፩ ፡ ፳፪—፳፪ = ዕብ. ፲፩ ፡ ፮ = ዕብ. ፲፩ ፡ ፲፮—፲፱ = ሮሜ ፱ ፡ ፳፩ = ዘፍጥ. ፲፭ ፡ ፲፱ = ማቴ. ፲፱ ፡ ፳፮ = ሉቃ. ፲፯ ፡ ፭ =

ሐምሌ ፲፰ ቀን

የሕይወትን መንገድ አሳየኸኝ ።

እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡—እነሆ ፣ በፊታችሁ የሕይወትን መንገድና የሞትን መንገድ አድርጌአለሁ ።—መልካሙንና ቅኑን መንገድ አስተምራችኋለሁ ።—እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም ።—በኋላዬ ኑ ።

ለሰው ቅን የምትመስል መንገድ አለች ፤ ፍጹሟዋ ግን የሞት መንገድ ነው ።—ወደ ጥፋት የሚወስደው ደጅ ሰፊ ፣ መንገዱም ትልቅ ነውና ፣ ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው ፣ ወደ ሕይወት የሚ

ወስደው ደጅ የጠበበ ፣ መንገዱም የቀጠነ ነውና ፣ የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው።

በዚያም ጉዳናና መንገድ ይሆናል አርሱም የተቀደሰ መንገድ ይባላል ፣ ንጹሐንም ያልሆኑ አያልፉበትም ፣ ለንጹሐን ግን ይሆናል ፣ ተላላፊዎችና ሰነፎች እንኳ አይሰቱበትም።—እናውቀው ዘንድ እግዚአብሔርን እንከተል።

በአባቱ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ ፣ እንዲህስ ባይሆን ባልኋችሁ ነበር ፣ ስፍራ አዘጋጅላችሁ ዘንድ እሄዳለሁ።

መዝ. ፲፭ ፣ ፲፩ ። ኢር ፣ ሸፍ ፣ ጽ። ፩ ሳሙ. ፲፪ ፣ ሸፍ ። ዮሐ. ፲፱ ፣ ፯ ። ማሌ. ፱ ፣ ፲፱ ። ምሳ. ፲፱ ፣ ፲፱ ። ማሌ. ፯ ፣ ፲፱ ፣ ፲፱ ። ኢሳ. ፴፭ ፣ ፭ ። ሆሴ. ፭ ፣ ፫ ። ዮሐ. ፲፱ ፣ ፪ ።

ሐምሌ ፲፱ ቀን

ሰቅድስናው መታሰቢያ አመስግኑ።

ሰማያት በፊቱ ንጹሐን አይደሉም ። ይልቁንስ አስጸያፊና የረከብ ፣ ኃጢአትንም እንደ ውኃ የሚጠጣ ሰው ምንኛ ያንስ?—ከዋክብትም በፊቱ ንጹሐን አይደሉም ። ይልቁንስ ብስብስ የሆነ ሰው ፣ ትልም የሆነ የሰው ልጅ ምንኛ ያንስ!

አቤቱ ፣ በአማልክት መካከል እንደ አንተ ያለ ማን ነው? . . . በቅድስና የከበረ እንደ አንተ ያለ ማን ነው?—ቅዱስ ፣ ቅዱስ ፣ ቅዱስ ፣ የሠራዊት ጌታ።

እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ ተብሎ ስለ ተጻፈ የጠራችሁ ቅዱስ እንደ ሆነ አናንተ ደግሞ በነብዛችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ—ከቅድስናው እንድንካፈል።

የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱስ ነውና ፣ ያውም አናንተ ናችሁ።—በቅዱስ ኑሮ እግዚአብሔርንም በመምሰል እንደምን ልትሆኑ ይገባችኋል? ያለ ነውርና ያለ ነቀፋ።

ለማንኛ የሚጠቅም ማናቸውም በጎ ቃል እንጂ ከፋ ቃል ከእፋችሁ ከቶ አይውጣ። ለቤዛም ቀን የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔርን መንፈስ አታሳዝኑ።

መዝ. ፲፮ ፣ ፲፪ ። ኢዮብ. ፲፭ ፣ ፲፭ ፣ ፲፮ ። ኢዮብ. ሸፍ ፣ ጽ። ፯ ። ዘፀ. ፲፭ ፣ ፲፭ ። ኢሳ. ፯ ፣ ፫ ። ሸፍ. ፩ ፣ ፲፭ ፣ ፲፮ ። ዕብ. ፲፱ ፣ ፲፱ ። ሸፍ. ፫ ፣ ፲፮ ። ሸፍ. ፫ ፣ ፲፱ ። ኢፌ. ፱ ፣ ሸፍ ፣ ፴።

ሐምሌ ፳ ቀን

ለሰልፍ ኃይልን ታስታጥቀኛለህ።

ለደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝ።

እሳ—አቤቱ ፣ በብዙም ሆነ በጥቂቱ ማዳን አይሳንህም ፣ አቤቱ አምላካችን ሆይ ፣ በአንተ ታምኑናልና ፣ በሰምህም በዚህ ታላቅ ወገን ላይ መጥተናልና እርዳን አቤቱ ፣ አምላካችን አንተ ነህ ፣ ሰውም አያሽ ንፍህ ብሎ ወደ አምላኩ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ።—ኢዮማፍጥ ግን ጮኸ ፣ እግዚአብሔር ረዳው።

በሰው ከመታመን ይልቅ በእግዚአብሔር መታመን ይሻላል። በገዢች ተስፋ ከማድረግ ይልቅ በእግዚአብሔር ተስፋ ማድረግ ይሻላል።—ንጉሥ በሠራዊቱ ብዛት አይድንም ፣ ኃይልም በኃይሉ ብዛት አያመልጥም ። ፈረሰም ከንቱ ነው ፣ አያድንም ፣ በኃይሉም ብዛት አያመልጥም።

መጋደላችን ከደምና ከሥጋ ጋር አይደለምና ፣ ከአለቆችና ከሥልጣናት ጋር ከዚህም ከጨለማ ዓለም ገዢች ጋር በሰማያዊም ስፍራ ካለ ከከፋት መንፈሳውያን ሠራዊት ጋር ነው እንጂ። ስለዚህ . . . የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ እንሁ።

መዝ. ፲፯ ፣ ፴፱ ። ሸፍ. ፲፱ ፣ ፲፱ ። ሸፍ. ፲፱ ፣ ፲፱ ። ሸፍ. ፲፯ ፣ ፴፱ ። መዝ. ፻፲፯ ፣ ፳፣ ፱ ። መዝ. ፴፪ ፣ ፲፮ ፣ ፲፯ ። ኢፌ. ፯ ፣ ፲፱ ፣ ፲፫ ።

ሐምሌ ፳፩ ቀን

በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ።

አባ አባት ሆይ ፣ ሁሉ ይቻላል ፣ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውስድ ፣ ነገር ግን አንተ የምትወደው እጂ እኔ የምወደው አይሁን።—የሥጋይ

መውጊያ... ተለጠኝ። ስለዚህ ነገር ከእኔ እንዲለይ ሦስት ጊዜ ጌታን ለመንሁ። እርሱም ፡—ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሌ በድካም ይፈጸማልና አለኝ። እንግዲህ... በብዙ ደስታ በድካሜ ልመክ እወዳለሁ።

ለመናዩን በፊቱ አፈሰሰለሁ፤ መክራዬንም በፊቱ እናገራለሁ።—ሃና... በልብዋ ትመረር ነበር፤ በእግዚአብሔርም ፊት ጸለየች፤ ጽኑ ልቀሰም አለቀሰች። እርስዋም ፡—እቤቱ፤ የሠራዊት ጌታ ሆይ፤ የባሪያህን መዋረድ ተመልክተህ ብታስብኝ፤... ለባሪያህን ወንድ ልጅ ብትሰጥ፤ ፅድሜውን ሁሉ ለእግዚአብሔር አሰጠዋለሁ... ብላ ስአለት ተሳለች። እግዚአብሔርም አሰባት።

እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባን አናውቅም።—ለርስቱ እኛን መረጠን።

ፈላ. ፬፡፯። ማር. ፲፱፡፴፮። ዪቆሮ. ፲፱፡፯። መዝ. ፻፵፩፡፩። ዪ፡፩፡፩። ዪ፡፱።—፲፩፡፲፱። ሮሜ. ፰፡፳፮። መዝ. ፵፮፡፩።

ሐምሌ ፳፪ ቀን

ስምህን ለሚፈሩ ርስትን ለጠሃቸው።

በእንቺ ላይ የተሠራ መሣሪያ ሁሉ አይከናወንም፤ በፍርድም በሚነሣብሽ ምላስ ሁሉ ትፈርዷለሁ። የእግዚአብሔር ባሪያች ርስት ይህ ነው፤ ጽድቃቸውም ከእኔ ዘንድ ነው፤ ይላል እግዚአብሔር።—የእግዚአብሔር መልአክ በሚፈሩት ሰዎች ዙሪያ ይሰፍራል፤ ያድናቸውማል። እግዚአብሔር ችር አንደ ሆነ ቅመሱ እዩም፤ በአርሱ የሚታመን ሰው ምስክር ነው። የሚፈሩት አንዳችን አያጡምና ቅዱሳን ሁሉ፤ እግዚአብሔርን ፍሩት። ባለጠንቅ ደኸዩ ተራቡም፤ እግዚአብሔርን የሚፈልጉትን ከመልክም ነገር ሁሉ አይጉድሉም።—ገመድ ባማረ ስፍራ ወደቀችልኝ፤ ርስቴም ተዋበችልኝ።

ለሜን ለምትፈሩት ለእናንተ የጽድቅ ፀሐይ ትወጣላችኋለች፤ ፈውስም በከንፎችዋ ውስጥ ይሆናል፤ እናንተም ትወጣላችሁ፤ አንደ ሰባም እምበላ ትፈነጫላችሁ።—ለገዛ ልጁ ያልፈራለት ነገር ግን ስለሁላችን አላልፎ የሰጠው ያው ከእርሱ ጋር ደግሞ ሁሉን ነገር አንዲያው እንዴት አይሰጠንም?

መዝ. ፱፡፭። ኢሳ. ፶፬፡፲፮። መዝ. ፴፫፡፯። መዝ. ፲፭፡፮። ሄ። ሚሊ. ፬፡፪። ሮሜ. ፰፡፴፪።

ሐምሌ ፳፫ ቀን

ስሌሊት... ወደ (ኢየሱስ) መጥቶ የነበረ ኒቆዲሞስ።

ኢፕሮስ... ሩቅ ሆኖ ተከተለው።—ከአለቆች ደግሞ ብዙዎች በእርሱ አመኑ፤ ነገር ግን ከምክራብ እንዲያስወጡአቸው በፈረሰው ያን ምክንያት አልመሰከሩለትም፤ ከእግዚአብሔር ክብር ይልቅ የሰውን ክብር ወደዋልና።—ሰውን መፍራት ወጥመድ ያመጣል፤ በእግዚአብሔር የሚታመን ግን እርሱ ይጠበቃል።

ወደ እኔ የሚመጣውን ከቶ ወደ ውጭ አላወጣውም።—የተቀጠ ቀጠን ሽምብቅ አይሰብርም፤ የሚጠሰንም ክር አያጠፋም።—የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት።

እግዚአብሔር የኃይልና የፍቅር ራስንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሃት መንፈስ አልሰጠንምና። እንግዲህ በጌታችን ምስክርነት... አትፈር።—ልጆች ሆይ፤ በሚገለጥበት ጊዜ እምነት እንዲሆንልን በመምጣቱም በእርሱ ፊት እንዳናፍር በእርሱ ኑሩ።—በሰው ፊት ለሚመስ ክርልኝ ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቴ ፊት አመሰክርለታለሁ።

ዮሐ. ፯፡፱። ማቴ. ፳፮፡፶፭። ዮሐ. ፲፪፡፵፪። ማቴ. ፲፯፡፱። ምሳ. ፳፱፡፳፭። ዮሐ. ፯፡፴፯። ኢሳ. ፶፪፡፫። ማቴ. ፲፮፡፳። ዪጢዋ. ፩፡፯፡፭። ዪዮሐ. ፪፡፳፭። ማቴ. ፲፡፴፪።

ሐምሌ ፳፬ ቀን

የመንፈስ አንድነት።

አንድ አካልና አንድ መንፈስ አለ።—በእርሱ ሥራ ሁላችን በአንድ መንፈስ ወደ አብ መግባት አለንና። እንግዲያስ ከእንግዲህ ወዲህ ከቅዱሳን ጋር ባላገረችና የእግዚአብሔር ቤተ ሰዎች ናችሁ እንጂ እንግዶችና መጽተኞች አይደላችሁም። በሐዋርያትና በነቢያት መሠረት

ረት ላይ ታንጃቸዳል፡ የማዕዘኑም ራስ ድንጋይ ከርስቶስ ኢየሱስ ነው፤ በእርሱም ሕንጻ ሁሉ እየተጋጠመ በጌታ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንዲሆን ያድጋል፤ በእርሱም እናንተ ደግሞ ለእግዚአብሔር መኖሪያ ለመሆን በመንፈስ አብራችሁ ትሠራላችሁ።

ወንድሞች በንብረት ቢቀመጡ፤ እነሆ፤ መልካም ነው፤ እነሆም፡ የማረ ነው። ከራስ እስከ ጣም እንደሚፈስስ፤ እስከ አሮን ጢም፡ በልብሱ መደረቢያም እንደሚወርድ ሹቱ ነው።

ለእውነት እየታዘዘችሁ ግብዝነት ለሌለበት ለወንድማማች መዋደድ ነፍሳችሁን እጽንቃችሁ እርስ በርሳችሁ ከልባችሁ አጥብቃችሁ ተዋደዱ።

ኤፌ. ፬፡፫። ኤፌ. ፱፡፱። ኤፌ. ፱፡፲፰—ጸ፪። መዝ. ፻፴፪፡፩፡፱። ሕዱጥ. ፩፡፳፪።

ሐምሌ ፳፭ ቀን

ጌታ እጅግ የሚምር የሚራራም ነው።

አባት ለልጆቹ እንደሚራራ እንዲሁ እግዚአብሔር ለሚፈሩት ይራራል።—እግዚአብሔር መሐሪና ይቅር ባይ ነው።... ኪዳንንም ለዘላለም ያስባል።

የሚጠብቅህም አይተኛም። እነሆ፤ አስራኤልን የሚጠብቅ አይተኛም እያንቀላፋምም።—ንበር ሜጨቶቹን እንደሚያወጣ፤ በእነርሱም ላይ እደሚለፍፍ፤ ከንፎቹን ዘርግቶ ወሰዳቸው፤ በከንፎቹም እዘላቸው። እግዚአብሔር ብቻውን ሠራው፤ ከእርሱም ጋር ሌላ አምላክ አልነበረም።

ከእግዚአብሔር ምሕረት የተነሣ ነው፤ ርኅራኄው እያልቅምና፤ ማለዳ ማለዳ እዲስ ነው፤ ታማኝነትህ ብዙ ነው።

ኢየሱስ... ወጥቶ ብዙ ሕዝብ አየና እዘነላቸው ድውዮቻቸውንም ፈወሰ። ኢየሱስ ከርሱቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ዘላለም ያው ነው።

የእናንተስ የራሳችሁ ጠጉር ሁሉ እንኳ ተቁጥሮአል። ሁለት ድንቢጦች በእምስት ሳንቲም ይሸጡ የለምን? ከእነርሱም እንዲቱ ያለ አባታችሁ ፈቃድ በምድር ላይ አትወድቅም። እንግዲህ አትፍሩ።

ያዕ. ፭፡፲፩። መዝ. ፲፪፡፲፫። መዝ. ፲፯፡፱፡፭። መዝ. ፻፳፡፫፡፱። ዘፋ. ፴፪፡፲፩፡፲፪። ሰቆ. ፫፡፳፪፡፳፫። ማቴ. ፲፬፡፲፫፡፲፬። ዕብ. ፲፫፡፭። ማቴ. ፲፡፴፡፳፱፡፴፩።

ሐምሌ ፳፮ ቀን

መጥመቂያውን ብቻዬን ረግማለሁ።

እቤቱ፤ በእማልክት መካከል እንደ እንተ ያለ ማን ነው? በምስጋና የተራራህ፤ ድንቅንም የምታደርግ፤ በቅድስና የከበረ እንደ እንተ ያለ ማን ነው?—ሰው እንደሌለ እየ፤ ወደ እርሱ የሚማልድ እንደሌለ ተረዳ ተደነቀም፤ ስለዚህ የገዛ ክንዱ መድኃኒት አመጣለት፤ ጽድቁም አገዘው።—እርሱ ራሱ በሥጋው ኃጢአታችንን በእንጨት ላይ ተሸክመ።—ለሰ እኛ እርግማን ሆና።

ለእግዚአብሔር አዲስ ምስጋናን አመስግኑ፤ እግዚአብሔር ተላምራትን አድርጎአልና፤ ቀኙ የተቀደሰም ክንዱ ለእርሱ ማዳን አደረገ።—አለቅነትንና ሥልጣናትን ገፎ፤ ድል በመንሣት በእርሱ እያዘራቸው በግልጥ አሳያቸው።—ከነፍሱ ድክም ብርሃን ያያል ደስም ይለዋል፤ ጸድቅ ባረዩዋል። በእውቀቱ ብዙ ለምችን ያጸድቃል፤ ኃጢአታቸውንም ይሸከማል።

ነፍሴ ሆይ፤ በኃይል እርገጫ።—በወደደን በእርሱ ከእሾናፊዎች እንበልጣለን።—እነርሱ ከበጉ ደም የተነሣ ከምስክራቸውም ቃል የተነሣ ድል ነሁት።

ኢሳ. ፳፫፡፫። ዘፀ. ፲፭፡፲፩። ኢሳ. ፶፱፡፲፮። ሕዱጥ. ፱፡፳፱። ገላ. ፫፡፲፫። መዝ. ፶፯፡፩። ቆላ. ፱፡፲፭። ኢሳ. ፶፫፡፲፩። መላ. ፭፡፳፭። ሮሜ. ፰፡፴፯። ራእይ. ፲፪፡፲፩።

ሐምሌ ፳፯ ቀን

የክብሩኝን አክብራለሁ ።

በሰው ፊት ለሚመሰክርልኝ ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቴ ፊት እመሰክርለታለሁ ።—ከእኔ ይልቅ አባቴን ወይም እናቱን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤ ከእኔ ይልቅም ወንድ ልጄን ወይም ሴት ልጄን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤ መስቀሉንም የማይዝ በኋላውም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም። ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል፤ ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያጠፋ ያገኛታል።

በፊተና የሚጸና ሰው የተባረከ ነው፤ ከተፈተነ በኋላ ለሚወዱት ተስፋ ስለ እርሱ የሰጣቸውን የሕይወትን አክሊል ይቀበላልና።

ልትቀበለው ያለህን መከራ አትፍራ... እስከ ሞት ድረስ የታመንህ ሁን የሕይወትንም አክሊል እስጥላለሁ።

ቀላል የሆነ የጊዜው መከራችን የክብርን የዘላለም ብዛት ከሁሉ መጠን ይልቅ ያደርግልናል።—ኢየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ፤ ለምስጋናና ለክብር ለውዳሴም ይገኝ ዘንድ።

፩ ሳሙ. ፪፡፱ ። ማቴ. ፲፡፱፪ ። ማቴ. ፲፡፱፮—፱፱ ። ያሱ. ፩፡፲፪ ። ራእይ ፪፡፲ ። ፪ቆሮ. ፱፡፲፯ ። ፩ኢጥ. ፩፡፯ ።

ሐምሌ ፳፰ ቀን

ከላይ በደደ ወሰደኝም፤ ከብዙ ውጭችም አወጣኝ።

ከጥፋት ጉድጓድ ከረግረግም ጭቃ አወጣኝ፤ እግርቴንም በድንጋይ ላይ አቆማቸው።—በበደላችሁና በጋጠአታችሁ መታገን ነበራችሁ፤ በእነርሱም፤ በዚህ ዓለም እንዳለው ኑሮ... በፊት ተመላለሳችሁብቸው... የሥጋችንንና የልብናችንን ፈቃድ እያደረግን፤ በሥጋችን ምኞት በፊት እንኖር ነበርን።

እምላክ ሆይ፤ ልመናዬን ሰማ፤ ጸሎቴንም አድምጥ። ልቤ ተስፋ በቂሬጠ ጊዜ ከምድር ዳርቻ ወደ አንተ እጮኸለሁ።—በሲሐ ልም ሆኖ ውስጥ ሆኜ ጮኸሁ፤ ቃሌንም አዳመጥሁ። ወደ ጥልቁ

ወደ ባሕሩ ውስጥ ጣልኸኝ፤ ፈላጎችም በዙሪያዬ ነበሩ፤ ማዕበልህና ሞገድህ ሁሉ በላይ እለፋ።—በእሳትና በውኃ መካከል እለፍን፤ ወደ ፅረፍትም አወጣኸን።

በውኃ ውስጥ ባለፍህ ጊዜ ክእንተ ጋር እሆናለሁ፤ በወንዞችም ውስጥ ባለፍህ ጊዜ እያሰጥሙህም።

መዝ. ፲፮፡፲፮ ። መዝ. ፴፱፡፪ ። ኤፌ. ፪፡፩—፫ ። መዝ. ፳፡፩፡፪ ። ዮና. ፪፡፫፡፱ ። መዝ. ፳፭፡፲፪ ። ኢሳ. ፵፫፡፪ ።

ሐምሌ ፳፱ ቀን

ፈቃድህ ትሁን ።

እቤቱ፤ የሰው መንገድ ከራሱ እንዳያደለ አውቃለሁ፤ አካሄዱንም ለማቅናት ከሚረመድ ሰው አይደለም።—አንተ እንደምትወድ ይሁን እንጂ እኔ እንደምወድ አይሁን።—ነፍሴን አሳረፍኋት፤ የእናቱንም ጡት እንዳስተውት ዝም አሰኛኋት፤ ነፍሴ የእናቱን ጡት እንዳስተውት በእኔ ውስጥ ናት።

እንዴት እንደንጸልይ እንደሚገባን እናውቅምና፤ ነገር ግን መንፈስ ራሱ በማይናገር መቃተት ይማልድልናል፤ ልብንም የሚመረምረው የመንፈስ አሳብ ምን እንደ ሆነ ያውቃል፤ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ስለ ቅዱሳን ይማልዳልና።

የምትለምኑትን አታውቁም።—የለመኑትን ሰጣቸው፤ ለነፍሳቸው ግን ክሳትን ሳክ።—እነዚህም ክፉ ነገር እንደ ተመኙ እኛ ደግሞ እንዳንመኝ ይህ ምሳሌ ሆነልን።

ያለ አሳብ ልትኖሩ እወዳለሁ።—በአንተ ላይ ታምናለችና በአንተ ለምትደገፍ ነፍስ ፈጽመህ በሰላም ትጠብቃታለህ።

ማቴ. ፳፮፡፱፪ ። ኤፌ. ፲፡፳፫ ። ማቴ. ፳፮፡፱፱ ። መዝ. ፶፱፡፪ ። ሮሜ ፳፡፳፮፤ ፳፯፡፳፮ ። ማቴ. ፳፡፳፪ ። መዝ. ፶፭፡፲፭ ። ፩ቆሮ. ፲፡፮ ። ፩ቆሮ. ፯፡፱፪ ። ኢሳ. ፳፯፡፫ ።

ሐምሌ ፴ ቀን

ምድርና ሞላዋ ለእግዚአብሔር ናት።

እርስዋ እህልንና ወይንን ጠጅ ዘይትንም የሰጠችህ... ብርና ወርቅ ያበዛሁላት እኔ እንደ ሆንሁ አላወቀችም። ስለዚህ እህሌን በጊዜዋ፡ ወይን ጠጄንም በወሬትዋ አወሰዳለሁ... ጥጤንና የተልባ እግሬን እገናኛታለሁ።

ሁሉ ከአንተ ዘንድ ነውና፤ ከእጅህም የተቀበልነውን ሰጥተንሃ ልና... አበቶቻችንም ሁሉ እንደ ነበሩ እኛ በፊትህ በደተኞችና መጽተኞች ነን፤ ዘመናችንም በምድር ላይ እንደ ጥላ ናት፤ አትጸናም። አቤቱ አምላካችን ሆይ... ይህ ያዘጋጀነው በለጠግነት ሁሉ ከእጅህ የመጣ ነው፤ ሁሉም የአንተ ነው።—ሁሉ ከእርሱና በእርሱ ለእርሱም ነው፤ ለእርሱ ለዘላለም ክብር ይሁን፤ አሜን።

ከሰማይ ዝናብን ፍሬ የሚሆንበትንም ወሬት ሲሰጠን፤ ልባችንንም ዘመብልና በደለታ ሲሞላው... እግዚአብሔር የፈጠረው ሁሉ መልካም ነውና፤ ከምስጋናም ጋር ቢቀበሉት የሚጣል ምንም የለም፤ በእግዚአብሔር ቃልና በጸሎት የተቀደሰ ነውና።

አምላኬ እንደ ባለ ጠግነቱ መጠን በክብር በክርስቶስ ኢየሱስ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ ይሞላባችኋል።

መዝ. ሸ፫፡፩። ሆሴ. ፱፡፲፩። ርኪና ሸ፱፡፲፮—፲፮። ሮሜ ፲፩፡፴፮። ዮሐዋ. ፲፬፡፲፮። ርኪሞ. ፱፡፱፡፭። ፊል. ፱፡፲፱።

ነሐሴ ፩ ቀን

ስለ ክርስቶስ ምን ይመስላችኋል?

እናንተ መኳንንቶች፡ በሮችን ክፈቱ፤ የዘላለም ደጆችም ይከፈቱ፤ የክብርም ንጉሥ ይግባ። ይህ የክብር ንጉሥ ማን ነው? የጭ ፍሮችም አምላክ እግዚአብሔር፤ እርሱ የክብር ንጉሥ ነው።—በልብ ሱና በጭኑም የተጻፈበት፤—የነገሥታት ንጉሥና የጌታዎች ጌታ የሚል ስም አለው።

ክብሩ ለእናንተ ለምታምኑት ነው፤ ለማየምኑ ግን እናጢዎች የጣሉት ደንጋዬ እርሱ የማፅዘን ሬስ... ሆነ።—እኛ ግን የተሰቀለውን ክርስቶስን እንሰብካለን፤ ይህም ለአይሁድ ማሰናከያ ለአሕዛብም ሞኝነት ነው፤ ለተጠሩት ግን፤ አይሁድ ቢሆኑ የግሪክ ሰዎችም ቢሆኑ፤ የእግዚአብሔር ኃይልና የእግዚአብሔር ጥበብ የሆነው ክርስቶስ ነው።

ከሁሉ ይልቅ ስለሚበልጥ ስለ ክርስቶስ ኢየሱስ ስለ ጌታዬ እውቀት ነገር ሁሉ ጉዳት እንዲሆን እቁጥራለሁ፤ ስለ እርሱ ሁሉን ተጉዳሁ... በእርሱ እገኝ ዘንድ ሁሉን እንደ ጉድፍ እቁጥራለሁ።—ጌታ ሆይ፤ አንተ ሁሉን ታውቃለህ፤ አንድወደህ አንተ ታውቃለህ።

ማቴ. ሸ፫፡፵፪። መዝ. ሸ፫፡፱፡፲። ራእይ. ፲፱፡፲፮። ርኪ. ፱፡፲፱። ፩. ፩፡፲፱። ፩፡፲፱። ፩፡፲፱። ፩፡፲፱። ፩፡፲፱።

ነሐሴ ፪ ቀን

የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናል።

ወደ እኔ የሚመጣውን ከቶ ወደ ውጭ አላወጣውም።—ጌታ ሆይ፤ በመንግሥትህ በመጣህ ጊዜ አስበኝ አለው። ኢየሱስም፤—እውነት እልሃለሁ፤ ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ አለው።—ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ? አለ። ጌታ ሆይ፤ ዓይኖቻችን ይከፈቱ ዘንድ አሉት። ኢየሱስም አዘናቸውና ዓይኖቻቸውን ዳሰሰ፤ ወዲያውም አይና ተከተሉት።

እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መስጠት ከወቃችሁ፤ በሰማይ ያለው አባት ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መን ፈሰ ቅዱስን ይሰጣቸው?—መንፈሴን በውስጣችሁ አኖራለሁ። ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤—ስለዚህ ደግሞ አደርግላቸው ዘንድ የእስራኤል ቤት ይሹኛል።

በእርሱ ዘንድ ያለን ድፍረት ይህ ነው፤ እንደ ፈቃዱ አንዳች ብንስምን ይሰማናል። የምንለምነውንም ሁሉ እንዲሰማልን ብናውቅ ከእርሱ የለመንውን ልመና እንደ ተቀበልን አናውቃለን።

ሮሜ ፲፡፲፫። ዮሐ. ፯፡፴፮። ሉቃ. ሸ፫፡፵፪፡፵፫። ማቴ. ሸ፫፡፵፪። ሉቃ. ፲፩፡፲፫። ሐዝ. ፴፮፡፳፮። ሸ፫፡፲፱። ፲፱፡፲፱።

ነሐሴ ፫ ቀን

የተቀደሱት ጉድጓዶች፡ ውኃውን ይደቡ ዘንድ የግዴታሉት።

(ሐዋን) ቃዩንን ወለደች። እርስዋም፡—ወንድ ልጅ ከእግዚአብሔር አገኘው አለች።

ኑ ለእኛ ከተማና ራሱ ወደ ሰማይ የሚደርስ ግንብ እንሥራ። እግዚአብሔር . . . በተናቸው፡—ሉጥም በየርዳኖስ ዙሪያ ያለውን አገር ሁሉ መረጠ። ያለውን አገር ሁሉ ውኃ የሞላበት መሆኑን አየ፤ . . . እንደ እግዚአብሔር ገነት። የሰዶም ሰዎች ግን ከፋዎችና በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ኃጢአተኞች ነዘሩ።

ጥበብንና ሰብዶትን ሞኝነትንም አውቅ ዘንድ ልቤን ሰጠሁ፤ ይህም ደግሞ ነፋስን እንደ መከተል እንደ ሆነ አስተዋልሁ። በጥበብ መስዛት ትክክ ይበዛልና፤ እውቀትንም የሚጨምር ኅዘንን ይጨምራልና፡—ትልቅ ሥራን ሠራሁ፤ ቤቶችንም አደረግሁ፤ ወደንም ተከልሁ፤ ብርንና ወርቅን . . . ሰበሰብሁ፤ ድካሜን ሁሉ ተመለከትሁ፤ እነሆ፤ ሁሉ ከንቱ ነፋስንም እንደ መከተል ነበረ።

ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ።—የተረብችን ነፍስ እጥግበኛልና፤ የተራቁተችንም ነፍስ በበረከት ሞልቶአልና።

በላይ ያለውን አስቡ እንጂ በምድር ያለውን አይደለም።

ኤር. ፪፡፲፫። ዘፍጥ. ፱፡፩። ዘፍጥ. ፲፩፡፱፡፳። ዘፍጥ ፲፫፡፲፩፡፲፫። መክ. ፩፡፲፯፡፲፱። መክ. ፪፡፱፡፳፡፲፩። ዮሐ. ፯፡፴፯። መዝ. ፻፯፡፱። ቂላ. ፫፡፪።

ነሐሴ ፬ ቀን

በእግዚአብሔር የሚታመን ግን እርሱ ይጠበቃል።

እግዚአብሔር በአርያም ተቀምጦአልና ከፍ ከፍ አለ።—እግዚአብሔር በአሕዛብ ሁሉ ላይ ከፍተኛ ነው፤ ከብሩም ከሰማያት በላይ ነው። ከአለቆች ጋር ከሕዝቡም አለቆች ጋር ያኖረው ዘንድ ችግረኛን ከመሬት የሚያነሣ፤ ምስኪኑንም ከፋንድያ ከፍ ከፍ የሚያደርግ።

እግዚአብሔር በምሕረቱ ባለ ጠጋ ስለ ሆነ፤ ከወደደን ከትልቅ ፍቅሩ የተነሣ በዘደላችን ሙታን እንኳ በሆንን ጊዜ ከክርስቶስ ጋር ሕይወት ሰጠን፤ በጸጋ ድኖችንና . . . ከእርሱ ጋር አለንሣን በክርስቶስ ኢየሱስ በሰማያዊ ስፍራ ከእርሱ ጋር እስቀመጠን።

ለገዛ ልጁ ያልራራለት ነገር ግን ስለ ሁላችን አላልፎ የሰጠው ያው ከእርሱ ጋር ደግሞ ሁሉን ነገር እንዲያው እንዴት እይሰጠንም? ሞት ቢሆን፤ ሕይወትም ቢሆን፤ መላእክትም ቢሆን፤ ግዛትም ቢሆን፤ ያለውም ቢሆን፤ የሚመጣውም ቢሆን፤ ኃይላትም ቢሆን፤ ከፍታም ቢሆን፤ ዝቅታም ቢሆን፤ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ክላ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቼአለሁ።

ምሳ. ፳፱፡፳፭። እ.ሳ. ፴፫፡፭። መዝ. ፻፲፪፡፱፡፯፡፳። ኤፌ. ፪፡፱፡፮። ሮሜ. ፳፡፴፪፡፴፮፡፴፱።

ነሐሴ ፭ ቀን

የብርሃን መኖሪያ መንገድ የት ነው?

እግዚአብሔር ብርሃን ነው ጨለማም በእርሱ ዘንድ ከቶ የለም።—በዓለም ሰለሁ የዓለም ብርሃን ነኝ።

ከእርሱ ጋር ኅብረት አለን ብንል በጨለማም ብንመላለስ እንዋሻለን እውነትንም እናደርግም፤ ነገር ግን እርሱ በብርሃን እንዳለ በብርሃን ብንመላለስ ለእያንዳንዳችን ኅብረት አለን፤ የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻፍል።—በቅዱሳን ርስት በብርሃን እንድንካፈል ያበቃንን አብን እያመሰገናችሁ . . . እርሱ ከጨለማ ሥልጣን አዳን፤ ቤዛቱንም እርሱንም የኃጢአትን ስርየት ወዳገኘንበት ወደ ፍቅሩ ልጅ መንግሥት አፈለሰን።

ሁላችሁ የብርሃን ልጆች የቀንም ልጆች ናችሁና። እኛ ከሌሊት ወይም ከጨለማ እይደለንም።—እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ። በተራራ ላይ ያለች ከተማ ልትሰወር አይቻላትም። መልካሙን ሥራችሁን እይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ።

ነሐሴ ፱ ቀን

አባብላታለሁ፡ ወደ ምድረ በዳም አመጣታለሁ፡ ስልብዋም እናገራለሁ።

ጌታ፡—ከመካከላቸው ውጤና የተለያችሁ ሁኑ ርዕሱንም እትንኩ ይላል፤ ሁሉንም የሚገዛ ጌታ፡—እኔም እቀበላችኋለሁ፡ ለእናንተም አባት እሆናለሁ እናንተም ለእኔ ወንድ ልጆችና ሴት ልጆች ትሆናላችሁ ይላል።—እንግዲህ፡ ወዳጆች ሆይ፡ የዚህ ተስፋ ቃል ካለን፡ በእግዚአብሔር ፍርሃት ቅድስናን ፍጹም እያደረግን ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ሁሉ ራሳችንን እናንዳ።

ኢየሱስ... በዛ ደሙ ሕዝቡን እንዲቀድስ ከበር ውጭ መክፈን ተቀበለ። እንግዲህ ነቀፊታውን እየተሸከምን ወደ እርሱ ወደ ስፈሩ ውጭ እንወጣ።

(ኢየሱስ) እናንተ ራሳችሁ ብቻችሁን ወደ ምድረ በዳ ኑና ጥቂት ዕረፉ አላቸው።—እግዚአብሔር እረኛዬ ነው፡ የሚያሳጣኝም የለም። በለመለመ መስክ ያላድረኛል፤ በዕረፍት ውኃ ዘንድ ይመራኛል። ነፍሴን መለላት፡ ስለ ስሙም በጽድቅ መንገድ መራኝ።

ሆሴ. ፪፡፲፮። ፪ቆሮ. ፮፡፲፯፡፲፰። ፪ቆሮ. ፯፡፩። ዕብ. ፲፫፡፲፪። ማር. ፮፡፴፩። መዝ. ፳፪፡፩—፫።

ነሐሴ ፲ ቀን

እርሱ ከሁሉ በፊት ነው።

እሚን የሆነው... በእግዚአብሔር ፍጥረት መጀመሪያ የነበረው።—እርሱ በሁሉ ፊተኛ ይሆን ዘንድ፡ መጀመሪያ ከሙታንም በኩር ነው።

እግዚአብሔር የመንገዱ መጀመሪያ እድረገኝ፡ በቀድሞ ሥራው መጀመሪያ። ከጥንቱ ከህላለም ጀምሮ ተጾምሁ ምድር ከመፈጠርዋ አስቀድሞ። ለማየትን በሀረግ ጊዜ አብሬ ነበርሁ፡ በቀላያት ፊት ከበብን በደነገገ ጊዜ፡ ደመናትን በላይ ባዘጋጀ ጊዜ፡ የቀላይን ምንጮች በጸና ጊዜ፡ ለባሕርም ዳርቻን በወሰነ ጊዜ ውኃ ከትእዛዙ እንዳያልፍ፡...

ዕለት ዕለት ደስ አስኘው ነበርሁ፡ በፈቱም ሁልጊዜ ደስ ይለኝ ነበርሁ።—ከጥንት ጀምሮ እኔ ነኝ።

ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ የታረደው በግ።—የእምነታችንን ራስና ፈጻሚውን ኢየሱስን ተመልከተን፡ በፈታችን ያለውን ሩጫ በትዕግሥት እንሩጥ፤ እርሱ ነውርን ንቅ በፈቱም ስላለው ደስታ በመስቀል ታግሦ በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝ ተቀምጦአልና።

ቂላ. ፩፡፲፮። ራእይ. ፫፡፲፪። ቂላ. ፩፡፲፰። ምላ. ፳፡፳፪። ሸቦ. ፳፮—፴። ኢሳ. ፵፫፡፲፫። ራእይ. ፲፫፡፳። ዕብ. ፲፪፡፪።

ነሐሴ ፲፩ ቀን

ሰውስ ዘመኑ እንደ ሣር ነው፤ እንደ ዱር እበባ እንዲሁ ያብበል፤ ነፋስ በነፈሰበት ጊዜ ያልፋልና፤ ስፍራውንም ደግሞ እያውቀውምና።

እቤቱ፡ ፍጻሜዬን አስታውቀኝ፤ የዘመኔ ቀጥሮች ምን ያህል እንደ ሆኑ።—ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያገድል ምን ይጠቅመዋል።

በእውነት ሕዝቡ ሣር ነው። ሣሩ ይደርቃል አበባውም ይረግፋል፤ የአምላካችን ቃል ግን ለዘላለም ጸንታ ትኖራለች።—ዓለሙም ምኞቱም ያልፋሉ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ግን ለዘላለም ይኖራል።

እነሆ፡ የተወደደው ሰዓት አሁን ነው፤ እነሆ፡ የመዳን ቀን አሁን ነው።—በዚችም ዓለም የሚጠቀሙ በሙሉ እንደማይጠቀሙበት ይሁኑ፤ የዚች ዓለም መልክ አላፈ ነውና።—ለፍቅርና ለመልካምም ሥራ እንድንነቃቃ እርስ በርሳችን እንተያይ፤ በእንዳንዶችም ዘንድ ልማድ እንደ ሆነው፤ መስብስባችንን እንተው እርስ በርሳችን እንመካ ከር እንጂ፤ ይልቁንም ቀኑ ሲቀርብ እያያችሁ አብልጣችሁ ይህን እድርጉ።

መዝ. ፪፪፡፲፭፡፲፮። መዝ. ፴፭፡፩። ማር. ፳፡፴፮። ኢሳ. ፵፡፯። ፳፡፩። ሸቦ. ፳፮፡፪፡፪። ፪ቆሮ. ፮፡፪። ዕብ. ፲፫፡፳፩። ፲፫፡፳፩።

ነሐሴ ፲፪ ቀን

የሚመክ በእግዚአብሔር ይመክ።

ጠቢብ በጥበብ አይመክ፤ ኃይልም በኃይሉ አይመክ፤ በለጠጋም በብልጥግናው እይመክ፤ ነገር ግን የሚመክ . . . እኔ እግዚአብሔር መሆኔን በማወቁና በማስተዋሉ በዚህ ይመክ።

ስለ ጌታዬ እውቀት ነገር ሁሉ ጉዳት እንዲሆን አቁጥራለሁ፤ ስለ እርሱ ሁሉን ተጉዳሁ፤ ክርስቶስንም አገኝ ዘንድ።—በወንጌል አላፍርም . . . ለሚያምኑ ሁሉ የእግዚአብሔር ኃይል ለማዳን ነውና።—ከእግዚአብሔር ዘንድ በሚሆን ነገር በክርስቶስ ኢየሱስ ትምክህት አለኝ።

በሰማይ ያለኝ ምንድር ነው? በምድርስ ውስጥ ከአንተ ዘንድ ምን እኛለሁ?—ልቤ በእግዚአብሔር ጸና፤ . . . በማዳን ይበ ብሎ ነኝ።

ለአኛ አይደለም፤ አቤቱ፤ ለአኛ አይደለም፤ ነገር ግን ለሰምህ ስለ ምሕረትህ ስለ አውነትህም ምስጋናን ሰጥ።

፩ቆሮ. ፩፡፴፩። ኤር. ፱፡፳፱፤ ፳፱። ፊል. ፫፡፳። ሮሜ ፩፡፲፮። ሮሜ ፲፭፡፲፮። መዝ. ፳፱፡፳፭። ፩ሳሙ. ፪፡፩። መዝ. ፻፲፫፡፱።

ነሐሴ ፲፫ ቀን

ለለሚመጣው ነገር ጠይቁኝ፤ ስለ ልጆቼና ስለ እጄ ሥራም እዘዙኝ።

አዲስም ልብ እሰጣችኋለሁ አዲስም መንፈስ በውስጣችሁ አኖራለሁ፤ የድንጋዩንም ልብ ከሥጋችሁ አወጣለሁ የሥጋንም ልብ እሰጣችኋለሁ። መንፈሴንም በውስጣችሁ አኖራለሁ ዘትእዛዜም አስሄዳችኋለሁ። ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡—ስለዚህ ደግሞ አደር ግላቸው ዘንድ የእስራኤል ቤት ይሾኛል።

ከእናንተ ሁለቱ በምድር በማናቸውም በሚለምኑት ነገር ሁሉ ቢለማመው ዘለማያት ካለው ከአባቱ ዘንድ ይደረግላቸዋል። ሁለት ወይም ሦስት በሰሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው እሆናለሁና።

በእግዚአብሔር እመኑ። እውነት አላችኋለሁ፤ ማንም ያለው ነገር አንዲደረግለት ቢያምን በልቡ ባይጠራጠር፤ ይህን ተራራ፤ ተንቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ቢል ይሆንለታል።

ጴጥሮስ በወላጅ ይጠበቅ ነበር፤ ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ስለ እርሱ ወደ እግዚአብሔር ጸሎት አጥብቆ ይደረግ ነበር። ጌታ ከወላጅ እንዴት እንዳወጣው ተረክላቸው።

ኢሳ. ፵፭፡፲፩። ሕዝ. ፴፯፡፳፯፤ ፳፯፡፴፯። ማቴ. ፲፭፡፲፱፤ ፳። ማር. ፲፩፡፳፪፤ ፳፫። ዮሐዋ. ፲፪፡፭፤ ፲፮።

ነሐሴ ፲፬ ቀን

በመከራ ቀን ብትላላ ጉልበትህ ጥቂት ነው።

ለደካማ ኃይልን ይለጣል፤ ጉልበት ለሌለውም ብርታትን ይጨምራል።—ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሌ በደካም ይፈጽማልና።—ይጠራኛል እመልስለትማለሁ፤ በመከራውም ጊዜ ከእርሱ ጋር እሆናለሁ፤ አድነዋለሁ።—መኖሪያ የዘላለም አምላክ ነው፤ የዘላለምም ክንዶች ከአንተ በታች ናቸው፤ ጠላትህን ከፊትህ አውጥቶ።

አስተዛዛኝም ተመኝሁ አላገኘሁም፤ የሚያጽናናኝም አጣሁ።

ለቀ ክህናት ሁሉ . . . ከሰው ተመርጦ በእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ ስለ ሰው ይሾማልና፤ እርሱ ራሱም ደግሞ ድካምን ስለሚለብስ፤ ላልተማርትና ለሚስቱት ሊራራላቸው ይችላል። እንዲሁ ክርስቶስ . . . ምንም ልጅ ቢሆን፤ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ፤ ከተፈጸመም በኋላ . . . ለሚታዘዙለት ሁሉ የዘላለም መዳን ምክንያት ሆነላቸው።—በእውነት ደይዎችንን ተቀበለ ሕመማችንንም ተስክሞ አል።

ሦላ. ፳፬፡፲። ኢሳ. ፵፡፳፱። ፪ቆሮ. ፲፪፡፱። መዝ. ፺፡፲፭። ዘዳግ. ፴፫፡፳፯። መዝ. ፳፭፡፳። ዕብ. ፭፡፩፤ ፪፡፭፤ ፭፡፳፤ ፱፡፱። ኢሳ. ፶፫፡፱።

ነሐሴ ፲፭ ቀን

ለሰው ቅን የምትመስል መንገድ አለች፤ ፍጹሟዋ ግን የሞት መንገድ ነው።

በገዛ ልቡ የሚታመን ሰው ሰነፍ ነው።

ሕግህ ለአግራ መብራት፤ ለመንገዱ ብርሃን ነው።—የሰውን ሥራ አፈ እንዳይናገር ፈቃዱ ነው፤ ስለ ከንፈሮችህ ቃል ጭንቅ የሆኑ መንገዶችን መበቀሉ።

በመከከልህ ነቢይ ወይም ሕልም አላሚ ቢነሣ፤ . . . ሄደን የማታውቃቸውን ሌሎች እማልከት እንከተል እናምልካቸውም ቢልህ፤ አምላካችሁን እግዚአብሔርን በፍጹም ልባችሁ በፍጹምም ነፍሳችሁ ትወዱት እንደሆነ ያውቅ ዘንድ አምላካችሁ እግዚአብሔር ሊፈትናችሁ ነውና የዚያን ነቢይ ቃል . . . አትሰማ። አምላካችሁን እግዚአብሔርን ተከተሉ፤ እርሱንም ፍሩ፤ ትእዛዙንም መብቁ፤ ቃሉንም ሰሙ፤ እርሱንም አምልኩ፤ ከእርሱም ጋር ተጣበቁ።

አስተምርሃለሁ በምትሄድበትም መንገድ እመራሃለሁ፤ ዓይኖቼን በአንተ ላይ አጠናለሁ።

ምሳ. ፲፱፣ ፲፪። ምሳ. ፳፰፣ ፳፯። መዝ. ፻፲፰፣ ፻፭። መዝ. ፲፮፣ ፱። ዘፍግ ፲፫፣ ፩። መዝ. ፴፩፣ ፭።

ነሐሴ ፲፮ ቀን

እግዚአብሔር ለሰሎሞን . . . በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ የላብ ሰፋት ሰጠው።

ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ አለ።—የሰላም አለቃ።

ስለ ጻድቅ የሚሞት በጭንቅ ይገኛልና፤ ስለ ቸር ሰው ግን ሊሞት እንኳ የሚደፍር ምናልባት ይገኝ ይሆናል። ነገር ግን ገና ኃጢአተኞች ላለን ክርስቶስ በለ እኛ ሞቶአልና እግዚአብሔር ለእኛ ያሰውን የራሱን ፍቅር ያበረዳል።—እርሱ በእግዚአብሔር መልክ ሲኖር ላለ ከእግዚአብሔር ጋር መተካከልን መቀማት እንደሚገባ ነገር አልቁጠረውም፤ ነገር ግን የባሪያን መልክ ይዞ በሰውም ምሳሌ ሆኖ ራሱን

በዶ አደረገ፤ በምስሉም እንደ ሰው ተገኝቶ ራሱን አዋረደ፤ ለሞትም ይኸውም የመስቀል ሞት እንኳ የታዘዘ ሆነ።—ከመታወቅ የሚያልፈውን የክርስቶስን ፍቅር ለማወቅ ትበረቱ ዘንድ።

የእግዚአብሔር ኃይልና የእግዚአብሔር ጥበብ የሆነው ክርስቶስ ነው።—የተሰወረ የጥበብና የእውቀት መዝገብ ሁሉ በእርሱ ነው።—ከእግዚአብሔር ዘንድ ጥበብና ጽድቅ ቅድስናም ቢዛነትም በተደረገልን በክርስቶስ ኢየሱስ የሆናችሁ ከእርሱ ነው።

፩ነገ. ፱፣ ፳፱። ማቴ. ፲፪፣ ፵፪። ኢሳ. ፱፣ ፯። ሮሜ. ፩፣ ፯፣ ፳። ፊል. ፪፣ ፯።—፳። ኤፌ. ፫፣ ፲፱። ሹቆር. ፩፣ ፳፱። ዊላ. ፪፣ ፫። ሹቆር. ፩፣ ፴።

ነሐሴ ፲፯ ቀን

እኔ ሠርቻለሁ እኔም አነሣለሁ።

አሁን ያዕቆብ ሆይ፤ የፈጠረህ፤ እበራኤልም ሆይ፤ የሠራህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል።—ተቤቶቹሃለሁና አትፍራ፤ በሰምህም ጦር ቼሃለሁ፤ አንተ የእኔ ነህ። በውኃ ውስጥ በለፍህ ጊዜ ከአንተ ጋር እሆናለሁ፤ በወንዞችም ውስጥ በለፍህ ጊዜ እያሰጥሙህም።—እስከ ሽምግልና ድረስ እኔ ነኝ፤ እስከ ሽበትም ድረስ እሸከማችኋለሁ።

ንስር ሚጨቶቹን እንደሚያወጣ፤ በእነርሱም ላይ እንደሚሰፍፍ፤ ከንፎቹን ዘርግቶ ወሰዳቸው፤ በከንፎቹም አዘላቸው። እግዚአብሔር ብቻውን መራው።—በቀደመውም ዘመን ሁሉ አንሥቶ ተሸከማቸው።

ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ለዘላለምም ያው ነው።—ከፍታም ቢሆን፤ ዝቅታም ቢሆን፤ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ክለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቻለሁ።

በውኑ ሌት ከማንፀንዋ ለተወለደው ልጅ እስከማትራራ ድረስ ሕፃንዋን ትረሳ ዘንድ ትችላለችን? አዎን፤ ትረሳ ይሆናል፤ እኔ ግን አልረሳሽም።

ኢሳ. ፵፯፣ ፱። ኢሳ. ፵፫፣ ፩፣ ፪። ኢሳ. ፵፯፣ ፱። ዘዱ. ፴፪፣ ፲፩፣ ፲፪። ኢሳ. ፳፫፣ ፱። ዕብ. ፲፫፣ ፳። ሮሜ. ፳፣ ፴፰፣ ፴፱። ኢሳ. ፵፱፣ ፲፭።

ኒሐሴ ፲፰ ቀን

ቀን ላለ የላከኝን ሥራ ላደርግ ይገባኛል።

የታከች ሰው ነፍስ ትመኛለች፤ እንዳችም አታገኝም፤ የትጉ ነፍስ ግን ትጠግባለች።—የረካ ኦርሱ ደግሞ ይረካል።

የእኔስ መብል የላካችን ፊቃድ አደርግ ዘንድ ሥራውንም እኔ ጽም ዘንድ ነው። እናንተ፣—ገና አራት ወር ቀርቶአል መከርም ይመጣል ትሉ የለምን ? እነሆ እሳችኋለሁ፡ ፃይናችሁን አንሠራ አዝመራውም አሁን አንደ ነጣ እርሻውን ተመልከቱ። የሚያጭድ ደመወዝን ይቀበላል፤ የሚዘራና የሚያጭድም አብረው ደስ እንዲላቸው ለዘላለም ሕይወት ፍሬን ይሰበስባል።—መንግሥተ ሰማያት ለወይኑ አትክልት ሠራተኞችን ሊቀጥር ማልዶ የወጣ ባለቤት ሰውን ትመስለላችሁ ሠራተኞችንም በቀን አንድ ዲናር ተለማምቶ ወደ ወይኑ አትክልት ሰደዳቸው።

ቃሉን ስበክ ፡ በጊዜውም አለጊዜውም «—ለሥራ ከመትጋት አት
ለግሙ ፤ በመንፈስ የምትቃጠሉ ሁኑ ።

ከሁላቸው ይልቅ ግን ደከምሁ፣ ዳሩ ግን ከእኔ ጋር ያለው የእግዚአብሔር ጸጋ ነው እንጂ እኔ አይደለሁም።

Բհ. Թ + Թ = ԳՎ. ԻԸ + Թ = ԳՎ. Իճ + ճճ = Բհ. Թ + ԹԹ —
 Թճ = ԳԵ. ճ + ճ + Թ = ԶԴ. Գ. Թ + Թ = ԸՄ. ԻԹ + Ի = ճԺԸ. Իճ + Ի =

ነሐሴ ፲፱ ቀን

በአግዚአብሔር አጅግ ደስ ይለኛል ፡ ነፍሴም በአምላኬ

ሐሌት ታደርጋለች።

እግዚአብሔርን ሁሉንም አባርክባለሁ፡ ምስጋናውም ዘወትር በእጌ ነው። ነፍሴ በእግዚአብሔር ትከብራለች፡ ገናችም ሰምተው ደስ ይላቸዋል። እግዚአብሔርን ከእኔ ጋር ታላቅ አድርጉት፡ በእኔ ድነትም ሰውን ከፍ ከፍ አናድርግ። ሞገስና ክብርን ይሰጣል፡ እግዚአብሔር በቅንነት የሚጻጹትን ከሙሉም ነገር አያሳጣቸውም። ይህ

ራዊት አምላክ ሆይ ፡ በአንተ የታመነ ሰው ምስጢን ነው ። ነፍሴ
ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ባርክ።

ደስ የሚለው ማንም ቢኖር አርሱ ይዘምር።—መንፈስ ይሙላባችሁ እንጂ በወይን ጠጅ አትስከሩ... በመዝሙርና በዝማሬ በመንፈሳዊም ቅኔ አርስ በርሳችሁ ተነጋገሩ፤ ለጌታ በልባችሁ ተቀኙና ዘምሩ፤ ሁልጊዜ ስለ ሁሉ... አመስግኑ—በጸጋው በልባችሁ ለእግዚአብሔር ዘምሩ።

በመንፈቀ ሌሊት . . . ጳውሎስና ሲላስ እየጸለዩ አግዟለብሔርን በዚህ ያመሰግኑ ነበር፤ እስረኞችም ያጸምጡአቸው ነበር። ሁልጊዜ ዘይታ ደስ ይበላችሁ፤ ደግሜ እላለሁ፤ ደስ ይበላችሁ።

[illegible]

ነሐሴ ፳ ቀን

ጽዋዬ የተረፈ ነው ።

እግዚአብሔር ቸር እንደ ሆነ ቅመሉ እዩም ፤ በእርሱ የሚታመን ሰው ምስጉን ነው ። የሚፈሩት አንዳችን አያውምና ቅዱሳኑ ሁሉ ፤ እግዚአብሔርን ፍሩት ፤ ባለጠጎች ደኸዩ ተራቡ፤ እግዚአብሔርን የሚፈልጉት ግን ከመልካም ነገር ሁሉ አይገድሉም—ርንፊኛው አያልቅም ። ማለዳ ማለዳ አዲስ ነው ፤ ታማኝነትህ ብዙ ነው ።

አግዚኢ-በሐር ዮርስቴ አድል ፈንታና ጽዋዬ ነው፡ ፅዋዬንም የምታጸና አንተ ነህ ። ገመድ ባማረ ስፍራ ወደቀችልኝ፤ ርስቴም ተዋበችልኝ ።—ዓለምም ቢሆን ሕይወትም ቢሆን ሞትም ቢሆን ያለውም ቢሆን የሚሠጣውም ቢሆን፤ ሁሉ የእናንተ ነው።—በክርስቶስ በሰማያዊ ስፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ።

የምኖርበት ነገር ይበቃኛል ማለትን ተምሬአለሁ።—ኑሮዬ ይበቃ
ኛል ለሚለው ግን አግዚአብሔርን መምሰል አጅግ ማትረፈሥ ነው።

አምላኬም እንደ ባለ ጠግንቱ መጠን በክብር በክርስቶስ እያሰሱ የሚያበፈልጋችሁን ሁሉ ይሞላባችኋል።

መዝ. ፳፱፡፭። መዝ. ፴፫፡፩-፲። ሰቆ. ፫፡፳፱፡፳፫። መዝ. ፲፭፡፭፡፮። ስቆሮ. ፫፡፳፱። ኤፌ. ፩፡፫። ፊል. ፱፡፲፩። ሐጢአት. ፮፡፮። ፊል. ፱፡፲፱።

ነሐሴ ፳፩ ቀን

ምነው ተኝተሃል? . . . ተንሥተህ አምላክህን ጥራ።

በዚህ ፅረፍት የላችሁም . . . በርኩሶት ምክንያት ክፉ ጥፋት ታጠፋችኋለች።—በላይ ያለውን አሰቡ እንጂ በምድር ያለውን አይደለም።—ባለጠግንት ቢበዛ ልባችሁ አያከራ።—እግዚአብሔርን ትፈልጉ ዘንድ ልባችሁንና ነፍሳችሁን ሰጡ።

ስለ ምን ትተኝላችሁ? ወደ ፊተና እንዳትገቡ ተንሥታችሁ ጸልዩ።—ልባችሁ በመጠጥ ብዛትና በሰከር ስለ ትጸርሙ በማሰብ እንዳይከብድ፣ ያ ቀንም በድንገት እንዳይመጣባችሁ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።

መሸራውም በዘገየ ጊዜ ሁሉ እንቅልፍ እንቅልፍ አላቸውና ትኛ።—ገና በጣም ጥቂት ጊዜ ነው፤ ሊመጣ ያለውም ይመጣል አይዘገይምም።—ከእንቅልፍ የምትነሡበት ሰዓት አሁን እንደደረሰ ዘመኑን እወቁ፤ ከመንገድ በጊዜ ይልቅ መጻናችን ዛሬ ወደ እኛ ቀርቦአልና።—እንግዲህ በማታ ቢሆን ወይም በእኩለ ሌሊት ወይም ዶሮ ሲመኝ ወይም በማለጻ ቢሆን ባለቤቱ መቼ እንዲመጣ አታውቁምና ድንገት መጥቶ ተኝታችሁ እንዳያገኛችሁ ስለዚህ ትጉ።

ዮና. ፩፡፮። ሚካ. ፪፡፲። ቂላ. ፫፡፱። መዝ. ፷፩፡፲። ሐይ. ፳፪፡፲፱። ሉቃ. ፳፪፡፵፮። ሉቃ. ፳፪፡፴፱። ማቴ. ፳፭፡፭። ዕብ. ፲፡፴፮። ሮሜ. ፲፫፡፲፩። ማር. ፲፫፡፴፭፡፴፮።

ነሐሴ ፳፪ ቀን

የሕይወት ዛፍ።

እግዚአብሔር የዘላለምን ሕይወት አንደ በጠን ይህም ሕይወት በልጁ እንዳለ።—በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው

እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር እንድንልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልና።—አብ ሙታንን እንደሚያነሣ ሕይወትም እንደሚሰጣቸው፣ እንዲሁ ወልድ ደግሞ ለሚወዳቸው ሕይወትን ይሰጣቸዋል። አብ በራሱ ሕይወት እንዳለው እንዲሁ ደግሞ ለወልድ በራሱ ሕይወት እንዲኖረው ሰጥቶታልና።

ድል ለነሣው በእግዚአብሔር ገነት ካለው ከሕይወት ዛፍ እንዲበላ እስጠዋለሁ።—በወንዙም ወዲያና ወዲህ በየወሩ እያፈራ አሥራ ሁለት ፍሬ የሚሰጥ የሕይወት ዛፍ ነበረ፤ የዛሬም ቅጠሎች ለሕዝብ መፈወሻ ነበሩ።

ጥበብን የሚያገኝ በው ምስጉን ነው። በቀኝዋ ረጅም ዘመን ነው። እርሰዋ ለሚይዙአት የሕይወት ዛፍ ናት፤ የተመረከቡዘባትም ሁሉ ምስጉን ነው።—ከእግዚአብሔር ዘንድ ጥበብ . . . በተደረገልን በክርስቶስ እያሰሱ የሆናችሁ ከእርሱ ነው።

ዛፍ. ፪፡፱። ስቆራ. ፭፡፲፩። ዮሐ. ፫፡፲፮። ዮሐ. ፭፡፳፩። ጳጳ. ፈንዶ. ፪፡፮። ራእይ. ፳፱፡፪። ምላ. ፫፡፲፫፡፲፮። ፲፭። ስቆሮ. ፩፡፴።

ነሐሴ ፳፫ ቀን

በላላም አተኝለሁ እንቀላፋለሁም፤ እቤቱ፣ አንተ ብቻህን በእምነት እላድረኸኛልና።

ከሌሊት ግርማ . . . አትፈራም። በላላምቹ ይጋርድሃል፤ በከንፎቹም በታች ትተማመናለህ።—ዶሮ ሚጩቶችዋን በከንፎችዋ በታች እንደምትሰበሰብ።—እግርህን ለመናወጥ አይሰጠውም፤ የሚጠብቅህም አይተኛም። እነሆ፤ እስራኤልን የሚጠብቅ አይተኛም አያንቀላፋምም። እግዚአብሔር ይጠብቅሃል፤ እግዚአብሔርም በቀኝ እጅህ በኩል ይጋርድሃል።

በድንኳንህ ለዘላለም እኖራለሁ፤ በከንፎችህም ጥላ እጋረዳለሁ።—ጨለማ በአንተ ዘንድ አይጨልምምና፤ ሌሊትም አንደ ቀን ታበራለችና፤ እንደ ጨለማዋ እንዲሁ ብርሃንዋ ነው።

ስገዛ ልጁ ያልራራበት ነገር ግን ስለ ሁላችን አላልፎ የሰጠው ያው ከእርሱ ጋር ደግሞ ሁሉን ነገር እንዲያው እንደት አይሰጠንም?—እናንተ የክርስቶስ ናችሁ ክርስቶስም የእግዚአብሔር ነው—በእርሱ ታምኜ አልፈራም ።

መዝ. ፬፡፳፭ ። መዝ. ፲፡፳፡፮፡፱ ። ማቴ. ፳፫፡፴፮ ። መዝ. ፻፳፡፫—፳፭ ። መዝ. ፳፡፱ ። መዝ. ፻፴፰፡፲፱ ። ሮሜ ፳፡፴፱ ። ልቆሮ. ፫፡፳፫ ። ኢሳ. ፲፱፡፱ ።

ነሐሴ ፳፬ ቀን

የእስራኤል ወገን ስሙን መናብሰው ጠሩት ።

እግዚአብሔርን የመምሰል ምስጢር ያለ ጥርጥር ታላቅ ነው፤ በሥጋ የተገለጠ—የእግዚአብሔር እንጀራ ከሰማይ የሚወርድ ለዓለምም ሕይወትን የሚሰጥ ነው ።

አባቶቻችሁ በምድረ በዳ መና በሉ ሞቱም—ሰው ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል፤ እኔም ስለ ዓለም ሕይወት የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው ። ሥጋዬ አውነተኛ መብል ደሚም አውነተኛ መጠጥ ነውና ።

የእስራኤል ልጆች . . . አንዱ አብዝቶ አንዱም አሳንሶ ለቀመ ። እጅግ ለለቀመ አልተረፈውም ጥቂትም ለለቀመ አልጉደለበትም ። ሰውም ሁሉ ዕለት ዕለት የሚበላውን ያህል በጥዋት ለቀመ ።

ምን እንበላለን? ምንስ እንጠጣለን? ምንስ እንለብሳለን? ብላችሁ አትጨነቁ . . . ይህ ሁሉ እንዲያስፈልጋችሁ የሰማይ አባታችሁ ያውቃልና። ነገር ግን አለቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ፤ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል ።

ዘፀ. ፲፮፡፴፩ ። ልቆሞ. ፫፡፲፮ ። ዮሐ. ፮፡፴፫ ። ዮሐ. ፮፡፵፱፡፶፩ ። ዘፀ. ፲፮፡፲፮፡፲፭፡፳፩ ። ማቴ. ፮፡፴፩—፴፫ ።

ነሐሴ ፳፭ ቀን

እስከመጣ ድረስ ነገዱ ።

ቤቱን ትቶ ወደ ሌላ አገር እንደ ሄደ ሰው ነው፤ ለባሮቹም ሥልጣን ለአያንዳንዱም ሥራውን ሰጥቶ በረኛውን እንዲተጋ አዘዘ ።—

ለአያንዳንዱ እንደ ዓቅሙ ፤ ለአንዱ እምስት መክለት ለአንዱ ሁለት ለአንዱም አንድ ሰጠና ወደ ሌላ አገር ወዲያው ሄደ ።

ቀን ሳለ የላከኝን ሥራ ሳይርግ ይገባኛል፤ ማንም ሊሠራ የማይችልበት ሌሊት ትመጣለች—በአባቲ ቤት አሆን ዘንድ እንዲገባኝ አላወቃችሁምን?—ክርስቶስ ደግሞ ፍለጋውን እንድትከተሉ ምሳሌ ትቀላችሁ . . . ።

ቃሉን ስበክ ፤ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና፤ ፈጽመህ አየታገሥ ሀና አያስተማርህ ፤ ዝለፍና ገሥጽ ምክርም—የአያንዳንዱ ሥራ ይገለጣል፤ . . . ያ ቀን ያሳያልና—ስለዚህ የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፤ ድካማችሁ በጌታ ከንቱ እንዳይሆን አውቃችኋልና የምትደላደሉ፤ የማንን ቃንቁም ፤ የጌታም ሥራ ሁልጊዜ የሚበዛላችሁ ሁኑ ።

ሉቃ. ፲፱፡፲፫ ። ማር. ፲፫፡፴፬ ። ማቴ. ፳፭፡፲፭ ። ዮሐ. ፱፡፱ ። ሉቃ. ፪፡፵፱ ። ልዲጥ. ፪፡፳፩ ። ልቆሞ. ፱፡፪ ። ልቆሮ. ፫፡፲፫ ። ልቆሮ. ፲፭፡፶፭ ።

ነሐሴ ፳፮ ቀን

በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር ፤ ራሱን ያክድ መስቀሉንም

ዕለት ዕለት ተሸክሞ ይከተለኝ ።

በክብርና በውርደት፤ በክፉ ወሬና በመልካም ወሬ—በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ—የመስቀል ዕንቅፋት ።

ሰውን ደስ ባለኝ የክርስቶስ ባሪያ ባልሆንሁም ።

ስለ ክርስቶስ ስም ብትንቀፉ . . . ብፁዓን ናችሁ ። ከእናንተ ማን ነፍስ ገዳይ ወይም ሌባ ወይም ክፉ አድራጊ እንደሚሆን ወይም በሌሎች ጉዳይ እንደሚገባ ሆኖ መከራን እይቀበል፤ ክርስቲያን አንደሚሆን ግን መከራን ቢቀበል ስለዚህ ስም እግዚአብሔርን ያመስግን እንጂ አይፈር ።

ይህ ስለ ክርስቶስ ተሰጥቶአችኋልና፤ ስለ እርሱ መከራ ደግሞ ልትቀበሉ እንጂ በእርሱ ልታምኑ ብቻ አይደለም—እንዱ ስለ ሁሉ

ሞተ ፤ እንግዲያስ ሁሉ ሞቱ ፤ በሕይወትም ያሉት ስለ እነርሱ ለሞተ ውና ለተነሣው እንጂ ወደ ፊት ለራሳቸው እንዳይኖሩ ስለ ሁሉ ሞተ—አብረን ደግሞ እንድንከበር አብረን መከራ ብንቀበል ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ነን ።

ሉቃ. ፱፡፳፫ ። ዩሐን. ፩፡፳፱ ። ዩሐን. ፫፡፲፪ ። ገላ. ፭፡፲፩ ። ገላ. ፩፡፲፩ ። ያሐይ. ፱፡፲፬—፲፮ ። ፊል. ፩፡፳፱ ። ዩሐን. ፭፡፲፬ ፤ ፲፭ ። ዮሐን. ፭፡፲፮ ።

ነሐሴ ፳፯ ቀን

በለመለመ መስክ ያለድረኛል ።

ከፋዎች . . . እንደሚንቀሳቀስ ባሕር ናቸው ፤ ጸጥ ይል ዘንድ አይችሉም ። . . . ለከፋዎች ሰላም የላቸውም ይላል አምላኬ ።

እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁሉ ፤ ወደ እኔ ኑ ፤ እኔም አላርፋችኋለሁ ።—ለእግዚአብሔር ተገዛ ተስፋም አድርገው ።—ወደ ፅረፍቱ የገባ . . . እርሱ . . . ከሥራው አርርዶአልና ።

ልዩ ልዩ ዓይነት በሆነ በእንግዳ ትምህርት አትወሰዱ ፤ ልባችሁ በጸጋ ቢጸና መልካም ነው ።—

እንደ ስሕተት ሽንገላ ባለ ተንኩል በሰዎችም ማታለል ምክንያት በትምህርት ነፋስ ሁሉ እየተፋገመገመን ወዲያና ወዲህም እየተንሰረፍን ሕፃናት መሆን ወደ ፊት አይገባንም ፤ ነገር ግን እውነትን በፍቅር እየያዝን በነገር ሁሉ ወደ እርሱ ራስ ወደሚሆን ወደ ክርስቶስ እንደግ።

ከጥላው በታች እጅግ ወድጂ ተቀመጥሁ ፤ ፍሬውም በጉርጮ ጣፋጭ ነው ። ወደ ወይን ጠጁም ቤት እገባኝ ፤ በእኔ ላይ ያለው ዓላማውም ፍቅር ነው ።

መዝ. ፳፪፡፪ ። ኢሊ. ፶፯፡፳ ፤ ፳፩ ። ማቴ. ፲፩፡፳፭ ። መዝ. ፴፯፡፯ ። ፅብ. ፱፡፲ ። ፅብ. ፲፫፡፱ ። ኤፌ. ፱፡፲፬ ፤ ፲፭ ። መጋ. ፪፡፫ ።

ነሐሴ ፳፰ ቀን

እባብ ለሴቲቱ አላት—ሞትን አትሞቱም . . . ዓይኖቻችሁ እንዲከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም መልካምንና ክፉን የምታውቁ እንድትሆኑ።

እባብ በተንኩሉ ሔዋንን እንዳሳታት ፤ አላባችሁ ተበላሽቶ ለከርስቶስ ከሚሆን ቅንነትና ንጽሕና ምናልባት እንዳያለውጥ ብዬ አፈራለሁ ።

በጌታና በኃይሉ ችሎት የበረታችሁ ሁኑ ። የዲያብሎስን ሽንገላ ትቃወሙ ዘንድ እንዲቻላችሁ የእግዚአብሔርን ፅቃ ጦር ሁሉ ልበሱ ። በከፋው ቀን ለመቃወም ፤ ሁሉንም ፈጽማችሁ ለመቆም እንድትችሉ የእግዚአብሔርን ፅቃ ጦር ሁሉ እንሁ ። እንግዲህ ወገባችሁን በእውነት ታጥቃችሁ ፤ የጽድቅንም ጥሩር ለብላችሁ ፤ በሰላም ወንጌልም በመዘጋጀት እግርቻችሁ ተጫምተው ቁመሱ ፤ በሁሉም ላይ ጨምራችሁ የሚንበላበሉትን የክፍውን ፍላጻዎች ሁሉ ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነትን ጋሻ እንሁ ፤ የመጻንንም ራስ ቀሩ የመንፈስንም ሰይፍ ያዙ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው ።—በሰይጣን እንዳንታለል ፤ የእርሱን አላብ እንስተውምና ።

ዘፍጥ. ፫፡፱ ፤ ፭ ። ዩሐን. ፲፩፡፫ ። ኤፌ. ፮፡፲ ፤ ፲፩ ፤ ፲፫—፲፯ ። ዩሐን. ፪፡፲፩ ።

ነሐሴ ፳፱ ቀን

እኔ የማደርገውን እንተ አሁን እታውቅም ፤ በኋላ ግን ታስተውለዋለሁ ።

አምላክህ እግዚአብሔር ይፈትንህ ዘንድ ፤ በልብህም ያለውን ትእዛዙን ትጠብቅ ወይም አትጠብቅ እንደ ሆነ ያውቅ ዘንድ ፤ ለያስጨንቅህ በእነዚህ በእርባ ዓመታት በምድረ በዳ የመራህን መንገድ ሁሉ አስብ ።

በእንቺ ዘንድ ባለፍሁና በየሁሽ ጊዜ ፤ እነሆ ፤ ጊዜሽ የፍቅር ጊዜ ነበረ ፤ . . . ማልሁልሽም ከእንቺም ጋር ቃል ኪዳን ገባሁ ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር ፤ እንቺም ለኔ ሆነኽ—ጌታ የሚወደውን ይቀጣዋል ።

ነው፡ አሳብህም እጅግ ጥልቅ ነው፡—እቤቱ አምላኪ፡ ያደረግኸው ተአምራት ብዙ ነው፡ አሳብህንም ምንም የሚመስሰው የለም።

ኃያላን የሆኑ ብዙዎች፡ ባላባዎች የሆኑ ብዙዎች አልተጠሩም፡—እግዚአብሔር በእምነት ባለ ጠጎች እንዲሆኑ... መንግሥት እንዲወርሱ የዚህን ዓለም ድሆች አልመረጠምን?—እንዳች የሌለን ስንሆን ሁሉ የእኛ ነው።—ፍለጋ የሌለው የክርስቶስ ባለ ጠግነት።

መዝ. ፴፱፡፲፯ = ኤር. ፳፱፡፲፩ = ኢሳ. ፶፭፡፭፡፱ = መዝ. ፻፴፭፡፲፯፡፲፭ = መዝ. ፶፩፡፭ = መዝ. ፴፱፡፭ = ጳጳሮ. ፩፡፳፭ = ያዕ. ፪፡፭ = ጳጳሮ. ፯፡፲ = ኤፌ. ፫፡፭

ጳጉሜ ፫ ቀን

ክርስቶስ እንደ በኩራት ነው።

የሰንዴ ቅንጣት በምድር ወድቃ ከልሞተች ብቻዋን ትቀራለች፤ ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች።—በኩራቱም ቅዱስ ከሆነ በሆው ደግሞ ቅዱስ ነው፤ ሥሩም ቅዱስ ከሆነ ቅርንጫፎቹ ደግሞ ቅዱሳን ናቸው።—አሁን... ክርስቶስ ላንቀላፉት በኩራት ሆኖ ከሙታን ተነ ሥቶአል።—ሞቱንም በሚመስል ሞት ከእርሱ ጋር ከተባበርን ትንሣኤውን በሚመስል ትንሣኤ ደግሞ ከእርሱ ጋር እንተባበራለን።—ኔታ ኢየሱስ ክርስቶስ... ሁሉን እንኳ ለራሱ ሊያስገዛ እንደሚችልበት አሠራር፤ ከበር ሥጋውን እንዲመስል የተዋረደውን ሥጋችንን ይሰውጣል።

ከሙታን በኩር ነው።—ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው የእርሱ መንፈስ በአኖንተ ዘንድ ቢኖር፤ ክርስቶስ ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው እርሱ በአኖንተ በሚኖረው በመንፈሱ፤ ለሚሞተው ሰውነታችሁ ደግሞ ሕይወትን ይሰጠዋል።

ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፤ የሚያምንብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል።

ጳጳሮ. ፲፭፡፳፫ = ዮሐ. ፲፪፡፳፬ = ሮሜ ፲፩፡፲፮ = ጳጳሮ. ፲፭፡፳፭ = ሮሜ ፮፡፭ = ፊል. ፫፡፳፩ = ቂላ. ፩፡፲፭ = ሮሜ ፳፡፲፩ = ዮሐ. ፲፩፡፳፭

ጳጉሜ ፬ ቀን

እኔ ግን እግሮቼ ሊሰናከሉ፤ አረማመዴም ሊወድቅ ትንሽ ቀረ።

እግሮቼ ተሰናከሉ ባልሁ ጊዜ፤ እቤቱ፤ ምሕረትህ ረዳኝ።
ኔታ፡—ሰምዎን ሰምዎን ሆይ፤ እነሆ፤ ሰያጣን እንደ ሰንዴ ሊያበጥራችሁ ለመነ፤ እኔ ግን እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ እንተ እማለድሁ።

ጸድቅ ሰባት ጊዜ ይወድቃልና፤ ይነሣማል።—ቢወድቅም ስድን ጋፂ አይጣልም፤ እግዚአብሔር እጁን ይዞ ይደግፈዋልና።

ጠላቲ ይደ፤ ብወድቅ አነሣሰሁና፤ በጨስማም ብቀመጥ አግዜ አብሔር ብርሃን ይሆንልኛል።—በስድስት ክፉ ነገር ውስጥ ያድንሃል፤ በሰባትም ውስጥ ክፉት አትነካህም።

ማንም ኃጢአትን ቢያደርግ ከአብ ዘንድ ጠበቃ አለን እርሱም ጸድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።—ስለ እነርሱ ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል።

መዝ. ፸፪፡፪ = መዝ. ፶፫፡፲፭ = ሉቃ. ፳፪፡፴፪ = ምሳ. ፳፪፡፲፮ = መዝ. ፴፯፡፳፬ = ሚክ. ፯፡፭ = ኢዮብ. ፭፡፲፱ = ጳጳሁ. ፪፡፩ = ዕብ. ፯፡፳፭

ጳጉሜ ፭ ቀን

እግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠበቁ... ኃይላቸውን ያድሳሉ።

ስደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝ።—አምላኬ ጉልበት ሆኖኛል።—እርሱ፡—ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሌ በድክም ይፈጸማልና አለኝ። እንግዲህ የክርስቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ በድካሜ ልመክ እወዳለሁ።—ጉልበቴን ይያዝ።

ትካዜህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል፤ እርሱም ይደግፍሃል።—የእጆቼ ክንድ በያዕቆብ አምላክ እጅ በረታ።

ከልባረክኸኝ አልለቅህም።

አንተ ሰይፍና ጦር ጭሬም ይዘህ ትመጣብኛለህ ፤ እኔ ግን ዛሬ በተገዳደርኸው በእስራኤል ጭፍሮች እምላክ ስም በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ስም እመጣብሃለሁ ።

እቤቱ ፡ የሚበድሉኝን በድላቸው ፡ የሚዋጉኝንም ተዋጋቸው ። ጥሩርና ጋሻ ያዝ ፡ እኔንም ለመርዳት ተነሥ ።

ኢሳ. ፵፡፴፩ ። ዪቆሮ. ፲፪፡፲ ። ኢሳ. ፵፱፡፭ ። ዪቆሮ. ፲፪፡፱ ። ኢሳ. ፳፯፡፭ ። መዝ. ፶፬፡፳፪ ። ዘፍ. ፵፱፡፳፱ ። ዘፍ. ፴፪፡፳፯ ። ያሳሙ. ፲፯፡፵፭ ። መዝ. ፴፬፡፩ ። ዪ

ጳጉሜ ፮ ቀን

ሰው ወደ ተግባሩ ፡ እስኪመሽም ድረስ ወደ ሥራው ይወጣል ።

ወደ ወጣህበት መሬት እስክትመለስ ድረስ በፈትህ ወዝ እንጀራን ትበላለህ—ሊሠራ የማይወድ አይብላ ብለን አዘናችሁ ነበር—በጸጥታ ትኖሩ ዘንድ ልትቀኑ ፡ የራሳችሁንም ጉዳይ ልትጠነቀቁ ... በእጃችሁ ልትሠሩ እንለምናችኋለን ።

አንተ በምትሄድበት በሲኦል ሥራና አሳብ እውቀትና ጥበብ አይገኝምና እጅህ ለማድረግ የምታገኘውን ሁሉ እንደ ኃይልህ አድርግ—ማንም ሊሠራ የማይችልበት ሌሊት ትመጣለች ።

ባንዝል በጊዜው እናጭዳለንና መልክም ሥራን ለመሥራት እንታከት—ድካማችሁ በጌታ ከንቱ እንዳይሆን አውቃችኋልና ... የጌታም ሥራ ሁልጊዜ የሚበዛላችሁ ሁኑ ።

የሰንበት ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ቀርቶላቸዋል—የቀኑንም ድካምና ትኩሳት ... ከተሸከምን—ዕረፍት ይህች ናት ፡ የደክመውን አሳርፉ ፤ ይህችም ማረፊያ ናት ።

መዝ. ፲፫፡፳፫ ። ዘፍ. ፫፡፲፱ ። ዪተሱ. ፫፡፲ ። ያተሱ. ፱፡፲፩ ። መዝ. ፱፡፲ ። ዮሐ. ፱፡፱ ። ገላ. ፯፡፱ ። ዪቆሮ. ፲፭፡፶፰ ። ዕብ. ፱፡፱ ። ማቴ. ፳፡፲፱ ። ኢሳ. ፳፰፡፲፪ ።